ហេព្រើរ ជំពូកបួន

…គឺដើម្បីដឹងបន្ថែមទៀតអំពីព្រះអម្ចាស់ដ៏មានពររបស់យើង។ ហើយនោះជា—គោលបំណងរបស់យើងក្នុងការជួបជុំគ្នានៅទីនេះ គឺសម្រាប់គោលបំណងនោះ ហើយ ឥឡូវនេះ និងដើម្បីអធិស្ឋានសម្រាប់កូនរបស់ព្រះដែលឈឺ។ ហើយនៅព្រឹកនេះយើងមាន—ពរជ័យដ៏អស្ចារ្យពីព្រះគម្ពីរ។

2 យើងកំពុងព្យាយាមយក រាល់ពេលនៃកម្មវិធី ជាផ្នែកមួយនៃ…ខ្ញុំកំពុងបង្រៀននៅក្នុងគម្ពីរហេព្រើរ អស់រយៈពេល ពីរសប្ដាហ៍ចុងក្រោយនេះឥឡូវនេះ។ ហើយឥឡូវនេះ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ យើងនឹងបន្តនៅយប់ថ្ងៃពុធ បន្ទាប់មកនៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ និងយប់ថ្ងៃអាទិត្យ ដរាបណា ខ្ញុំនៅទីនេះនៅពេលនេះ។ មិនមែនជាការរីកផុសផុលទេ ប៉ុន្តែវាជាការរីកផុសផុល ដែលជាការប្រជុំនៅយប់ធម្មតារបស់យើង។ ដូច្នេះហើយ យើងពិតជារីករាយណាស់ដែលមានពេលវេលានេះដើម្បីជួបជាមួយមិត្តល្អរបស់យើងនៅជុំវិញទីក្រុង និងនៅជុំវិញទីក្រុងហ្វលនៅទីនេះ។ ហើយប្រសិនបើ—ប្រសិនបើយើងនឹងមានការលុបចោលឬអ្វីមួយ វាប្រហែលជាព្រះអម្ចាស់អាចនឹងដឹកនាំយើង ឆាប់ៗនេះទៅ…ប្រហែលជាយើងអាចមានពេលពីរបីយប់ ប្រហែលជា នៅក្នុងកន្លែងហាត់ប្រាណឬអ្វីមួយ បន្ទាប់ពីខណៈពេលដែល បើព្រះអម្ចាស់ដឹកនាំផ្លូវនោះទៅកាន់កន្លែងដែលយើងអាចនាំប្រជាជនរបស់យើងមកជាមួយគ្នា។

ហើយយើងបានឃើញមនុស្សកំពុងឡើងមក និងត្រឡប់ទៅវិញដោយនិយាយថា "វាមិនមែនជាកន្លែងសម្រាប់—ចូលមកទេ។" ពិតណាស់ រោងឧបោសថពិតជាតូចចង្អៀតមែន។ វាគ្រាន់តែអាចអង្គុយបានចំនួនមនុស្សតិចណាស់ ហើយយើងពិតជារីករាយណាស់ដែលអ្នកសុខចិត្តចេញមកក្នុងភាពក្ដៅ ដើម្បីស្ដាប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់។ ហើយយើងកំពុងអធិស្ឋានថាព្រះនឹងប្រទានពរអ្នកជាបរិបូរ ហើយជួយអ្នក។

3 ហើយ យប់នេះ យើងចង់ យើងចាប់ផ្ដើមនៅជំពូក៤…តើព្រឹកនេះប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះ? តោះមើលដៃរបស់អ្នក។ អូ វាពិតជាអស្ចារ្យណាស់ ជាក់ស្ដែងអ្នកទាំងអស់គ្នា។ ហើយយើងនៅ ចាប់ផ្ដើមពី ជំពូកទី៤ នៃព្រះគម្ពីរហេព្រើរ។

អូ វាជាសៀវភៅដ៏អស្ចារ្យ! តើអ្នករីករាយនឹងវាទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន។"—អេដ។] ហើយវាកំពុងប្រៀបធៀបបទគម្ពីរដោយបទគម្ពីរ។

4 ហើយប៉ុល មុនពេលដែលគាត់ធ្លាប់ធ្វើជាសាក្សីចំពោះបទពិសោធន៍របស់គាត់ ដំបូងគាត់ត្រូវចុះទៅអារ៉ាប់ហើយស្វែងរកដោយព្រះបន្ទូល ប្រសិនបើវាជាការពិត។ ខ្ញុំចូលចិត្តវា។ ហើយមេរៀនព្រឹកនេះ យើងបានរកឃើញ នៅក្នុងការបង្រៀនព្រឹកនេះ ថាព្រះគ្រីស្ទគឺនៅដដែលកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ ហើយប៉ុលបានរកឃើញថាបង្គោលភ្លើងដដែលដែលបានដឹកនាំកូនចៅអ៊ីស្រាអែល បានជួបគាត់នៅតាមផ្លូវទៅក្រុងដាម៉ាស។ យើងបានរកឃើញថាបង្គោលភ្លើង ដែលនាំកូនចៅអ៊ីស្រាអែលចេញពីទីរហោស្ថាន ទៅឯទឹកដីសន្យាជួបប៉ុលនៅផ្លូវទៅក្រុងដាម៉ាស ហើយហៅខ្លួនឯងថា "ព្រះយេស៊ូវ។"

5 បន្ទាប់មក យើងរកឃើញព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ពិតប្រាកដនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ សៀវភៅទាំងមូលនៅទីនេះគ្រាន់តែជាការបើកសម្តែងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះ។ ហើយទ្រង់យាងមក យើងឃើញថា "ឯព្រះ ដែលពីដើម ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលនឹងពួកឰយុកោ ដោយពួកហោរា ជាច្រើនដងច្រើនបែប នៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះតាមរយៈព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ទ្រង់បានបើកសម្តែងអង្គទ្រង់។" ហើយសៀវភៅពីលោកុប្បត្តិរហូតដល់វិវរណៈគឺគ្មានអ្វីក្រៅពីភាពថេរ ជារៀងរហូត ពីការបើកសម្តែងរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។

6 ហើយយើងដឹងថាទ្រង់ជាអង្គដែលគង់នៅក្នុងគុម្ពោតដែលឆេះ។ យើងរកឃើញថាទ្រង់គឺជាអ្នកដែលនៅជាមួយព្រះមុនពេលបង្កើតពិភពលោក។ ហើយយើងរកឃើញថា នៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី ទ្រង់គឺជាព្រះ និងមនុស្ស រួមគ្នា។ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់បានចាកចេញពីសញ្ញាថ្មី ដើម្បីទៅស្ថានសួគ៌ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំមកពីព្រះ ហើយខ្ញុំត្រឡប់ទៅឯព្រះវិញ។"

7 ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលប៉ុលបានជួបទ្រង់ ទ្រង់មានទម្រង់ដូចគ្នាទៅនឹងពេលដែលទ្រង់បានដឹកនាំអ៊ីស្រាអែល ដែលជាបង្គោលភ្លើង។ ហើយប៉ុលបានសម្លឹងមើលទៅមុខទ្រង់ ដោយមិនប្រែចិត្ត ហើយវាបណ្តាលឱ្យគាត់មានបញ្ហាភ្នែកពេញមួយថ្ងៃរបស់គាត់។ គាត់ខ្វាក់ភ្នែក ហើយអស់ជាច្រើនថ្ងៃ គាត់មើលមិនឃើញអ្វីទាំងអស់។ គាត់ត្រូវបាននាំទៅកាន់ផ្លូវមួយដែលមានឈ្មោះថាត្រង់។

8 ហើយព្រះមានហោរាម្នាក់នៅទីនោះ ដែលទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលជាមួយ ឈ្មោះអាន់ានាស ដែលបានចូលមក ដោយការនិមិត្ត ហើយដាក់ដៃលើប៉ុល ហើយនិយាយថា "បងប្រុសសុលអើយ ចូរទទួលការមើលឃើញរបស់អ្នកចុះ។"

9 ហើយ យើងរកឃើញថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធតែមួយនោះ ព្រះយេស៊ូវដដែល នោះ បានមកឯពេត្រុសក្នុងទម្រង់ជាពន្លឺហើយបានរំដោះគាត់ចេញពីគុក។

10 ហើយយើងរកឃើញថាព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវដដែលនោះ នៅក្នុងថ្ងៃនេះ នៅតែ នៅក្នុងបង្គោលភ្លើង (ពន្លឺ) ដែលដឹកនាំរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ (ក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់) ធ្វើរឿងដូចគ្នា ផ្តល់និមិត្ត ចូលមកហើយដាក់ដៃលើមនុស្ស ដោយនិមិត្ត។ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ដែលបានជួបកាលពីព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យមុននៅផ្ទះ ហើយមាន ព្រះបន្ទូលថាមានបុរសម្នាក់មក ក្បាលខ្មៅ ប្រផេះ។ គាត់ជាជនជាតិក្រិច។ ភរិយា របស់គាត់មានវ័យកណ្តាល ហើយនឹងយំនៅអាសនៈ។

11 ពួកគេខ្លះបានប្រាប់វា ហើយដឹងថាវាកំពុងកើតឡើង។ គាត់ពិការទាំងពីរ —សរសៃប្រសាទតុល្យភាពនៅក្នុងក្បាលរបស់គាត់បានបាត់។ គាត់មិនអាច សូម្បីតែគ្រប់គ្រងជើងឬអវយវៈរបស់គាត់។ ហើយគាត់ពិការភ្នែក។ ហើយដើម្បី ធ្វើឱ្យវាមានភស្តុតាងពីរៈ ខ្ញុំមានស្ត្រីតូចមួយមកអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ ជាដំបូង រួចត្រឡប់មកវិញហើយឲ្យបងប្រុសធំមកអធិស្ឋាន។ ហើយយើង អង្គុយនៅទីនេះ មើលវាដំណើរការ។ រួចខ្ញុំក៏ចុះទៅអធិស្ឋានឲ្យអ្នកជំងឺ រួចដើរមកវិញ។ ហើយនាង មក ដាក់ស្ពែងតាមការនិមិត្ត ហើយចាប់អោបខ្ញុំរួចចាប់ផ្តើមយំ ហើយបាននិយាយ ថាលោកគ្រូពេទ្យ អាក់ឃើមែនបានបញ្ជូនពួកគេមកទីនេះ។ លោកគ្រូពេទ្យ អាក់ ឃើមែនគឺជាមិត្តសម្លាញ់របស់ខ្ញុំ ជាអ្នកកាតូលិក។ កូនប្រុសរបស់គាត់ជាបូជា ចារ្យនៅ—នៅសេន មេនរ៉ាដ និងចុះក្រោមនៅរដ្ឋឥណ្ឌាអាណា។ ហើយបុរសនេះ មកពីចាស់ស្ទើរ។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានប្រោសគាត់ ចេញពីកៅអីនោះ។ គាត់បាន ក្រោកឡើងហើយដើរ។ គាត់អាចមើលឃើញបានយ៉ាងល្អដូចអ្នកផ្សេង។ ហើយ ដើរចេញពីអគារ ដោយធម្មតា។ ទាំងអស់មកដោយនិមិត្ត!

12 "បងប្រុសសុល ព្រ ះអម្ចាស់យេស៊ូដែលបានលេចមកឲ្យអ្នកឃើញតាមផ្លូវ បានចាត់ខ្ញុំឲ្យមកដាក់ដៃលើអ្នក ដើម្បីឲ្យអ្នកអាចទទួលការមើលឃើញរបស់អ្នក ហើយពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។" អស្ចារ្យណាស់។

13 "បន្ទាប់មកយើងរកឃើញថា យើងមានសេចក្ដីសង្គ្រោះដ៏អស្ចារ្យនេះ យើងមិនគួរ...យើងមិនអាចគេចផុតពីទោសទណ្ឌនិងព្រះពិរោធរបស់ព្រះឡើយ ប្រសិនបើយើងធ្វេសប្រហែសចំពោះការសង្គ្រោះដ៏អស្ចារ្យបែបនេះ។"

14 ឥឡូវនេះ យើងនឹងចាប់ផ្ដើមអាន យប់នេះ ចេញ ហើយចាប់ផ្ដើមជំពូកទី៤នៃព្រះគម្ពីរហេព្រើរ។ បើអ្នកណាចង់បើកតាម យើងមានគម្ពីរខ្លះនៅទីនេះ។ ប្រសិនបើពួកគេចង់បានមួយ ហេតុអ្វី អ្នកនាំសំបុត្រម្នាក់នឹងនាំវាមកអ្នក ប្រសិនបើអ្នកលើកដៃអ្នក យក—ព្រះគម្ពីរទាំងនេះ។ បើបងប្អូនណាម្នាក់នៅទីនេះនឹងយក...ខ្ញុំជឿថា មានព្រះគម្ពីរពីរដាក់នៅទីនោះ។

15 ហើយឥឡូវនេះយើងនឹងប្រញាប់ ព្រោះយើងមានការប្រកបរបន្និចទៀត។ ហើយកន្លែងដែលយើងធ្វើរួចហើយនៅយប់នេះ យប់ថ្ងៃពុធ យើងចាប់ផ្ដើមម្ដងទៀត។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំជឿថា នៅព្រឹកនេះ នៅក្នុងការអានរបស់យើង យើងបានចាប់ផ្ដើមនៅខទី១៥។

16 នរណាម្នាក់ ប្រហែលជាមិនដឹងថាខ្ញុំពាក់វ៉ែនតា ដើម្បីអាន។ ខ្ញុំចាស់ទៅហើយ។ ហើយខ្ញុំនៅតែអាចអានបាន ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនអាចជ្រើសរើសវាលឿនទេ ជាពិសេសនៅពេលដែលខ្ញុំអាននៅទីនេះ បោះពុម្ពបានល្អ។

17 ហើយខ្ញុំក៏ទៅពិនិត្យភ្នែកមើលថា តើខ្ញុំពិតជាបាត់បង់ការមើលឃើញឬអត់។ ភ្នែករបស់ខ្ញុំគឺដប់-ដប់។ គាត់បាននិយាយថា "ប៉ុន្តែអ្នកមានអាយុសែសិបហើយកូនប្រុស។"គាត់មានរឿងមួយសម្រាប់ឱ្យខ្ញុំអាន ថា "ចាប់ផ្ដើមអានវា។" ខ្ញុំអានវា។ ហើយខ្ញុំកាន់តែខិតកាន់តែជិត វាកាន់តែយឺតទៅៗ។ ហើយវាកើតឡើង*បែបនេះ* ខ្ញុំក៏ឈប់។ បន្ទាប់មកគាត់បានឈប់នៅទីនោះក្នុងដប់-ដប់ ខ្ញុំអាចអានវាបានគ្រប់ទីកន្លែង។ ប៉ុន្តែគាត់បាននិយាយថា "តើវាជាអ្វី នៅពេលដែលអ្នកឆ្លងកាត់វ័យសែសិបឆ្នាំ ភ្នែករបស់អ្នកនឹងរាបស្មើ។"

18 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំអាចស្រវាំងភ្នែកហើយអានជិតខ្ញុំ*បែបនេះ* ប៉ុន្តែអ្នកត្រូវតែងក់ក្បាល។ ដូច្នេះ គាត់ធ្វើវ៉ែនតាឱ្យខ្ញុំមួយ។ ខ្ញុំអាចមើលឃើញវាគ្រប់ទីកន្លែងនៅពេលដែលវានៅជិតខ្ញុំ។ ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលវាចេញឆ្ងាយពីខ្ញុំ វាមិនអាចមើលឃើញអ្វីទាំងអស់ជាមួយនឹងរបស់ទាំងនេះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានអានពួកគេ អានពីនេះជាមួយវ៉ែនតា។

19 ឥឡូវនេះ នៅព្រឹកនេះ យើងមានផ្នែកចុងក្រោយនៃជំពូកទី ៣នៃគម្ពីរ ហេព្រើរ។ ហើយ អូ តើជារឿងសម្បូរបែបយ៉ាងណាដែលយើងរកឃើញ! ឥឡូវសូម ស្តាប់ ខ្ញុំចង់អានម្តងទៀត ដូច្នេះយើងទទួលបានប្រវត្តខ្លះឥឡូវនេះ។ មិននិយាយ ពីវាទេ តែពីលើវាបន្តិចប៉ុណ្ណោះ។

នៅថ្ងៃនេះ បើឯងរាល់គ្នា...ឮសំឡេងទ្រង់ នោះកុំឲ្យតាំងចិត្តរឹងរូស ឡើយដូចកាលគ្រាបះបោរ។

ដ្បិតអ្នកខ្លះ ពួកគេបានឮព្រះបន្ទូល *នៅពេលដែលពួកគេ* បានឮព្រះបន្ទូលនោះ *បានបះបោរៈ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ មិនមែន អ្នកដែលចេញពីស្រុកអេស៊ីបដោយម៉ូសេ។*

20 ឥឡូវនេះ នៅក្នុងនេះ ព្រឹកនេះ យើងឃើញថាទ្រង់មានបន្ទូលថា "នោះកុំឲ្យ តាំងចិត្តរឹងរូសឡើយ ដូចកាលគ្រាបះបោរ នៅថ្ងៃដែលមានសេចក្តីល្បួង។" នោះ ហើយជាពេលដែលពួកគេបានធ្វើឲ្យព្រះទ្រង់ខ្ញាល់ ដោយព្រោះទ្រង់បានប្រទាន ម៉ូសេដល់ពួកគេ ជាហោរារបស់ទ្រង់ និងទីសំគាល់មួយដែលនៅជាមួយនឹងលោក ម៉ូសេ។ តើមានប៉ុន្មាននាក់ ក្នុងថ្នាក់យប់នេះ ដឹងថាសញ្ញានោះជាអ្វី? បង្គោលភ្លើង ហេព្រើរ ១៣។

21 ឥឡូវនេះ យើងមិនដឹងថាតើក្រុមជំនុំបានឃើញសញ្ញានោះឬអត់។ ប៉ុន្តែ ម៉ូសេ បានឃើញវា ដ្បិតម៉ូសេបានជួបទ្រង់ជាលើកដំបូងនៅក្នុងគុម្ពោតដែលកំពុងឆេះ។ ទ្រង់គឺជាភ្លើង។ ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលបានស្តាប់បង្គាប់លោកម៉ូសេ ហើយចាកចេញ ពីស្រុកអេស៊ីប។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេចេញពីស្រុកអេស៊ីប ព្រះជាម្ចាស់ ពួក យើងបានរកឃើញថា បាននាំពួកគេចូលទៅក្នុងអន្ទាក់។ នៅឯណា កងទ័ពរបស់ ផារ៉ោននៅពីក្រោយពួកគេ នៅសមុទ្រក្រហមនៅសងខាង ហើយព្រះជាម្ចាស់បាន ដាក់ពួកគេឱ្យសាកល្បង។ ហើយពួកគេភ័យខ្លាច។ ហើយវាបានធ្វើឲ្យព្រះខឹង។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ហេតុអ្វីបានជាអ្នកស្រែកដាក់អញ?" បានបន្ទូលថា "គ្រាន់តែ និយាយហើយទៅមុខ។" ខ្ញុំចូលចិត្តវា។

22 ឥឡូវនេះ ពួកគេដើរតាមលោកម៉ូសេ ខណៈដែលលោកម៉ូសេដើរតាមបង្គោល ភ្លើងនិងពពក ពួកគេធ្វើដំណើរទៅកាន់ទឹកដីសន្យា។ រូបភាពដ៏ស្រស់ស្អាតនៃ ក្រុមជំនុំ យប់នេះ តាមផ្លូវរបស់យើងទៅកាន់ដែនដីសន្យា ដែលដឹកនាំដោយ ព្រះវិញ្ញាណតែមួយ ទីសំគាល់និងការអស្ចារ្យដូចព្រះបានមានបន្ទូល។

23 ឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់។ បន្ទាប់មក ពួកគេមកដល់ទីរហោស្ថាននៃអំពើបាប។ នេះ—ទឹកគឺ "ល្វីង" *ម៉ារ៉ា*។ ហេតុអ្វីបានជាព្រះនាំពួកគេទៅកាន់ទឹកដ៏ល្វីងនេះ? មើលទៅទ្រង់គួរតែនាំពួកគេទៅរកទឹកល្អ។ ប៉ុន្តែទ្រង់បានដឹកនាំពួកគេទៅកាន់ទឹកដ៏ល្វីង ដើម្បីទ្រង់អាចបញ្ជាក់ពីសេចក្ដីជំនឿរបស់ពួកគេ។ ទ្រង់ចង់ធ្វើវា។ ទ្រង់អនុញ្ញាតឱ្យមានទុក្ខលំបាកមកលើអ្នក បង្ហាញថាទ្រង់អាចបង្ហាញអ្នកនូវសេចក្ដីស្រឡាញ់និងអំណាចរបស់ទ្រង់។ តើមនុស្ស នៅសព្វថ្ងៃនេះ ដែលមិនជឿលើការធ្វើការអស្ចារ្យរបស់ព្រះយ៉ាងដូចម្ដេច ពេលមានទុក្ខលំបាកមកដល់ គេបោះបង់ហើយបន្តទៀត? ប៉ុន្តែយើងជឿថា "ព្រះធ្វើការអស្ចារ្យ។" ទ្រង់មិនអាច... ព្រះមាន...

24 សូមស្ដាប់រឿងនេះ។ បើព្រះមិនធ្វើដូចគ្នា នៅពេលមានកាលៈទេសៈដូចគ្នាកើតឡើង នោះព្រះនឹងមានទោសចំពោះការរើសអើងចំពោះរាស្ត្ររបស់ទ្រង់។ អធិបតេយ្យភាពរបស់ព្រះទាមទារឱ្យទ្រង់ធ្វើការក្នុងគ្រប់ករណី ដូចជាទ្រង់បានធ្វើករណីទីមួយ ឬមិនដូច្នោះទេគឺទ្រង់ខុសនៅពេលទ្រង់ធ្វើការនៅក្នុងករណីដំបូង។ ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់មិនប្រព្រឹត្តតាមរបៀបដែលទ្រង់បានធ្វើលើករណីទីមួយទេ ប្រសិនបើទ្រង់នឹងធ្វើខុសគ្នាពីករណីទីពីរ នោះទ្រង់បានធ្វើខុស នៅពេលដែលទ្រង់បានប្រព្រឹត្តលើករណីទីមួយ។ ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់ប្រោសអ្នកជំងឺក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ទ្រង់ត្រូវតែធ្វើវានៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មីហើយថ្ងៃនេះ មិនដូច្នោះទ្រង់បានធ្វើខុសនៅពេលដែលទ្រង់បានប្រោសពួកគេឱ្យជាវិញនៅទីនោះ។ ទ្រង់ត្រូវតែធ្វើដូចគ្នា រាល់ពេល។ ហើយទ្រង់នឹងធ្វើវា នៅពេលដែលសេចក្ដីជំនឿដូចគ្នាបានជួបនឹងលក្ខខណ្ឌ។ កំហុសគឺនៅក្នុងខ្លួនយើង មិនមែននៅក្នុងព្រះទេ។ ដោយសារយើងឃើញទ្រង់ធ្វើការ នៅលើរឿងមួយចំនួន និងការអស្ចារ្យជាច្រើន។ យើងដឹងហើយ។ អ្នករិះគន់មិនអាចនិយាយបានទេ "វាមិនដូច្នោះទេ។" ដ្បិតយើងឃើញវាបង្ហាញវា ហើយវានៅទីនោះ។

25 ពួកគេធ្លាប់និយាយថា "បង្ហាញការអស្ចារ្យមួយឱ្យខ្ញុំ។" ពួកគេមិនអាចនិយាយបានទៀតទេ។ វិទ្យាសាស្ត្រមិនអាចនិយាយបានទៀតទេ។ យើងពិតជាអាចបញ្ជាក់ដល់ពិភពវិទ្យាសាស្ត្របាន។ ហើយពិភពវិទ្យាសាស្ត្របានធ្វើជាសាក្សីថាការអស្ចារ្យ ក្នុងទម្រង់ជាបង្គោលភ្លើង គឺនៅជាមួយយើង។ នេះជារូបភាពរបស់ទ្រង់ នៅទីនេះ ហើយមួយទៀតព្យួរនៅទីក្រុងវ៉ាស៊ីនតោន ឌីស៊ី យប់នេះ។ វាគឺជា

ព្រះគ្រីស្ទដូចគ្នា។

26 ហេតុនេះហើយបានជាមួយរយៈពេលនេះ បងប្អូនរួមការងាររបស់ខ្ញុំធ្លាប់ប្រាប់ខ្ញុំថា "អូ បងប្រុសប្រាណហាំ នោះគឺជាអារក្ស។ កុំលូង់ជាមួយរឿងនោះ។" ធ្វើឱ្យខ្ញុំភ័យខ្លាច។

27 ហើយខ្ញុំនឹងមិនអធិប្បាយវាហួតដល់ព្រះបានយាងមកហើយបើកសម្តែងវាថា "ទ្រង់គឺជាព្រះយេស៊ូវតែមួយ ទ្រង់តែមួយ។" អូ ព្យាយាមអង្រួនវាចេញពីខ្ញុំ? មិនអាចធ្វើបាន។ ដ្បិតវាជាបទគម្ពីរ។ វាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ វាមិនមែនគ្រាន់តែជាបទពិសោធមួយដែលរលុង។ វាជាបទពិសោធន៍មួយដែលគាំទ្រដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ និងការសន្យាដ៏មានពរដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះ។

28 ឥឡូវនេះ យើងកត់សំគាល់នៅទីនេះ បន្ទាប់មក ទ្រង់មានបន្ទូល។

ដ្បិតអ្នកខ្លះពេលបានឮ ហើយបានធ្វើការបះបោរ...

ពិតណាស់។ ពួកគេនឿយហត់ រាល់ពេលដែលពួកគេទៅដល់កន្លែងដែលមានការប្រគុំតន្ត្រីមកដល់។ អញ្ចឹងតើពួកគេនឹងធ្វើអ្វី? ពួកគេនឹងហោះហើរទៅហើយនឿយណាយ ហើយចង់ត្រលប់ក្រោយវិញ ហើយ "ហេតុអ្វីបានជា*រឿងនេះ*កើតឡើងចំពោះខ្ញុំ?"

29 ប្លែកទៀតហើយ ព្រឹកមិញនេះ បន្ទាប់ពីអធិប្បាយថាខំប្រឹងតាមតែអាចធ្វើបាន មានមនុស្សជាច្រើនមកដល់អាសនៈសួរថា "ហេតុអ្វីបានជារឿងនេះកើតឡើងចំពោះខ្ញុំ?" អ្នកឃើញពីរបៀបដែលវាកើតឡើងទេ? វាទៅលើក្រយ៉ៅក្បាលមនុស្ស។ វាទៅកាន់មនុស្ស ដដែរ។

30 ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "អ្នកមានភ្នែក តែមើលមិនឃើញ។" ទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នេះទៅកាន់ពួកសិស្ស។

31 ពួកគេថា "វរហើយ ឥឡូវនេះឯងនិយាយឲ្យច្បាស់។ ឥឡូវនេះយើងជឿ។ គ្មានអ្នកណាត្រូវប្រាប់អ្នកអ្វីឡើយ ពីព្រោះព្រះបង្ហាញវាដល់អ្នក។"

32 ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា "តើឥឡូវនេះអ្នកជឿឬទេ?" ឃើញទេ?

33 អ្នកមិនត្រូវសួរអ្វីទាំងអស់ ទៅកាន់ព្រះ។ "ដ្បិតជើងរបស់មនុស្សសុចរិតត្រូវបានទទួលបញ្ជាពីព្រ ះអម្ចាស់។" ហើយរាល់ការសាកល្បងត្រូវបានដាក់លើអ្នក ដើម្បីបញ្ជាក់ទៅកាន់អ្នក។ ហើយព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "ពួកគេមានតម្លៃ

សម្រាប់អ្នកជាងមាសទៅទៀត។″ ដូច្នេះ ប្រសិនបើព្រះអនុញ្ញាតឱ្យមានទុក្ខលំបាកមួយចំនួនកើតឡើងចំពោះអ្នក សូមចាំថា វាគឺសម្រាប់ការកែតម្រូវអ្នក។ "កូនប្រុសណាដែលចូលមករកព្រះជាមុនដំបូងត្រូវទទួលការប្រៀនប្រដៅពីព្រះ ហើយត្រូវតែជាកូនដែលបានបង្ហាត់បង្រៀន។″ មិនមានករណីលើកលែងនោះទេ។ "កូនប្រុសគ្រប់រូបដែលមក។″ ហើយទុក្ខទាំងនេះបានធ្វើ ត្រូវបាននាំមកដើម្បីមើលថាតើអ្នកនឹងមានអាកប្បកិរិយាបែបណា។ ឃើញទេ? គឺជាព្រះ នៅលើដែនដីដែលបញ្ជាក់ការនេះ។ នោះហើយជាផែនដីទាំងមូល គឺជាមូលដ្ឋានបញ្ជាក់ ហើយជាកន្លែងដែលទ្រង់កំពុងព្យាយាមបង្ហាញអ្នក។

34 ឥឡូវសូមស្តាប់ ដូចជាយើងទៅមុខទៀត។ ហើយខ្ញុំចង់បានផ្នែកចុងក្រោយរបស់វា។

បានជាអញស្បថទាំងកំហឹងថា វារាល់គ្នាមិនត្រូវចូលទៅក្នុងសេចក្តីសំរាករបស់អញសោះឡើយ...

ឥឡូវនេះ មានកន្លែងដែលយើងមក នៅយប់នេះ។

...ទៅក្នុងសេចក្តីសំរាករបស់អញសោះឡើយ ប៉ុន្តែចំពោះអ្នកដែលមិនជឿ?

ដូច្នេះយើងឃើញថាពួកគេមិនអាចចូលបាន...ដោយសារតែការមិនជឿ។

35 ឥឡូវនេះ តើអំពើបាបជាអ្វី? គឺការមិនជឿ។ ព្រះបានយាងមកឯពួកគេ នៅក្នុងបង្គោលភ្លើង ចាត់ហោរារបស់ព្រះអង្គអោយមក ហើយចាក់ប្រេងតាំងលោក ហើយផ្តល់ទីសំគាល់អោយលោកធ្វើនៅចំពោះមុខប្រជាជន។ ហើយបន្ទាប់មកបង្គោលភ្លើង ដោយហោរា បាននាំពួកគេចេញ។ គ្រប់កាលៈទេសៈដែលពួកគេមក ពួកគេចាប់ផ្តើមរអ៊ូរទាំ ហើយនិយាយរាល់កំហុសតូចតាចដែលពួកគេបានរកឃើញជាមួយម៉ូសេ ចាប់ផ្តើមស្រែកជេរប្រមាថប្រឆាំងគាត់។ ហើយព្រះមិនពេញចិត្តទេដោយសារទ្រង់មានបន្ទូលថាពួកគេប្រព្រឹត្តអំពើបាប។

36 ពួកគេគួរតែបានស្តាប់។ ប៉ុន្តែផ្ទុយទៅវិញ ពួកគេបានស្តាប់ហេតុផល "តើវាអាចទៅរួចដោយរបៀបណា? តើរឿងទាំងនេះអាចទៅជាយ៉ាងណា?″ ប្រសិនបើ

ទ្រង់ជាព្រះ អ្វីៗគឺអាចធ្វើទៅបាន។ ហើយទ្រង់នឹងធ្វើឲ្យអ្វីៗទាំងអស់រួមគ្នាសម្រាប់ការល្អចំពោះអ្នកដែលស្រឡាញ់ទ្រង់។

37 ឥឡូវនេះយើងនឹងចូលទៅក្នុងការសិក្សាដ៏អស្ចារ្យមួយនៅទីនេះ នោះគឺ នៅលើប្រធានបទ "សម្រាក" *ថ្ងៃឈប់សម្រាក*។ ឥឡូវនេះ ពួកគេជាអ្នកដំណើរក្នុងការធ្វើដំណើររបស់ពួកគេ។ ឃើញទេ? ពួកគេបានចុះនៅក្នុងប្រទេសអេស៊ីប បួនរយឆ្នាំ ហើយស្ថិតក្នុងភាពជាទាសករ។ ហើយឥឡូវនេះពួកគេត្រូវបាននាំចេញដោយការអស្ចារ្យនៃព្រះ តាមការសន្យារបស់ទ្រង់។ ហើយពួកគេនៅតាមផ្លូវទៅទឹកដីសន្យា។ ហើយនៅទីនេះមានពន្លឺអស្ចារ្យមួយបានលេចឡើង ក្នុងចំនោមពួកគេ ហើយចាប់ផ្តើមដឹកនាំពួកគេ។

38 ឥឡូវនេះ នរណាម្នាក់នឹងនិយាយថា "ឥឡូវមើលនេះ តើម៉ូសេនេះជានរណា? តើអ្នកណាបានតាំងអ្នកជាអ្នកគ្រប់គ្រងលើយើង? តើអ្នកមិនមែនដូចជាយើងម្នាក់ទេឬ? តើអ្នកណាដាក់អ្នកនៅទីនេះធ្វើជាចៅហ្វាយរបស់យើង? តើអ្នកគិតថាអ្នកដឹងច្រើនជាងគ្រូគង្វាលរបស់យើងឬ? គិតថាឯងចេះជាងអាចារ្យទៅទៀតឬ? អ្នកគិតថាអ្នកជា—តើអ្នកឆ្លាតជាងអ្វីដែលអ្នកកាន់សាសនាយើងសម័យនេះទៀតឬ?" នោះមិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយវាទេ។

វាគឺជាព្រះដែលនៅក្នុងបង្គោលភ្លើង ដែលបង្ហាញថាទ្រង់កំពុងនៅធ្វើចលនា។ មិនមានការខុសគ្នាណាមួយដែលថានរណាឆ្លាតនិងអ្នកណាមិនឆ្លាត។ វាគឺជាគំនិតនៃការធ្វើតាមអ្វីដែលព្រះបានដាក់នៅចំពោះមុខពួកគេ។

39 ហេតុអ្វីបានជាលោកម៉ូសេនៅឆ្ងាយពីរូបកាយសាច់ឈាម បានប្រព្រឹត្តអំពើល្ងង់ខ្លៅពេលគាត់ព្យាយាមរំដោះរាស្ត្រទ្រង់ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ នាំមនុស្សមួយក្រុមចេញទៅក្នុងទីរហោស្ថាន។ នៅពេលដែលគាត់មាន…ហេតុអ្វី គាត់ជាអ្នកស្នងមរតករបស់អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលពួកគេមាន។ គាត់មានកងទ័ពទាំងអស់នៅទីនោះ នៅលើពិភពលោកទាំងមូល។ ហើយនៅទីនោះ គាត់គឺជា ឧត្តមសេនីយ៍យោធាដ៏អស្ចារ្យម្នាក់។ ហើយដំណើរបន្ទាប់ទៀត គាត់ត្រូវធ្វើជាស្តេចផារ៉ោននៃប្រទេសអេស៊ីប។ ហេតុអ្វី គាត់អាចឡើងសោយរាជ្យបាន ហើយនិយាយថា "មិនអីទេកូនៗ ត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញទៅ។" នោះគឺដោះស្រាយវាហើយ គាត់គឺជាស្តេចផារ៉ោន។ ប៉ុន្តែលោកម៉ូសេ…

40 អូ វានៅទីនេះ។ ដោយសារ*សេចក្ដីជំនឿ* លោកម៉ូសេ បានឃើញការសន្យារបស់ព្រះ។ ហើយទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់មករកគាត់ ហើយគាត់បានដឹងកាន់តែច្រើនអំពីព្រះ ក្នុងរយៈពេលប្រាំនាទីក្នុងវត្តមានរបស់ទេវតានោះ ជាងលោកបានរៀននៅសែសិបឆ្នាំជាមួយនឹងគ្រូនៅស្រុកអេស៊ីប។ គាត់បានដឹងថាទ្រង់គឺជានរណា។ គាត់បានឃើញការអស្ចារ្យដែលបានធ្វើ។

41 គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នក ម៉ូសេ។ ខ្ញុំនឹងទៅមុខអ្នក។" ហើយពួកគេបានយល់។ ហើយទ្រង់ក៏ប្រទានទីសំគាល់ដល់គាត់ដើម្បីសំដែង។

42 ឥឡូវនេះ ពួកគេបាននៅលើផ្លូវរបស់ពួកគេទៅកាន់ទីសម្រាក។ ព្រះបានឲ្យពួកគេសម្រាក ជាកន្លែងដែលពួកគេមិនចាំបាច់...មានចៅហ្វាយនាយលើពួកគេដើម្បីជំរុញពួកគេ បង្ខំឱ្យពួកគេធ្វើកិច្ចការ។

43 ថ្ងៃនេះនេះគឺជារូបភាពដ៏ស្រស់បំព្រង នៅពេលដែលយើងក្រឡេកមើលព្រះវិហារហើយឃើញក្រុមជំនុំស្ថិតក្នុងស្ថានភាពរបស់វា។ មនុស្សគ្រប់រូបដែលកើតពីព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះងាកចេញពីលោកិយ "ហើយប្រសិនបើអ្នកស្រឡាញ់លោកិយឬរបស់ក្នុងលោកិយ នោះសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ព្រះក៏មិនស្ថិតនៅក្នុងអ្នកដែរ។" នោះហើយជាអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបាននិយាយ។ ហើយអ្នកធ្វើដំណើរពិតប្រាកដ នៅលើផ្លូវរបស់គាត់ គឺស្អប់របស់លោកិយ។ គាត់ស្អប់ពេលឃើញមនុស្សផឹកស្រា។ គាត់ស្អប់ពេលឃើញមនុស្សជក់បារី។ គាត់ស្អប់ពេលឃើញមនុស្សស្រីនៅតាមផ្លូវ ដោយស្លៀកសម្លៀកបំពាក់មិនគម្បី។ គាត់ស្អប់ការមើលប៊ុនកូនិងកាតពិធីជប់លៀង។

44 ហើយកាលពីម្សិលមិញខណៈពេលដែលបងប្រុសតូនី...ឬបងប្រុស វូឌនិងខ្ញុំកំពុងដើរតាមផ្លូវ និងមួយចំនួនទៀត បុរសខ្លះ...មានស្ត្រីតូចម្នាក់នៅក្នុងក្រុងល្វីសស្វីល មកតាមផ្លូវ ស្ត្រីតូចដែលមើលទៅគួរឱ្យស្រឡាញ់ ជាមួយនឹងសំលៀកបំពាក់នៅលើនោះគឺជាការគួរឱ្យរន្ធត់ ឡើងលើត្រគាកបន្តិច ហើយខ្សែបូតូចមួយចងជាប់នឹងត្រគាករបស់នាង នៅសងខាង ហើយក្រណាត់មូលតូចមួយនៅពីមុខនាង ហើយចងនឹងខ្សែពីក្រោយ។ ដើរតាមផ្លូវ គួរឱ្យរន្ធត់ ហើយគ្រប់គ្នានៅតាមផ្លូវសម្លឹងមកនាង។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "នាងមិនដឹងថានាងមានទោសនៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះទេ ដោយប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ជាមួយនឹងបុរសគ្រប់រូបដែល

មើលមកនាងបែបនោះ។ ហើយនាងនឹងឆ្លើយនៅថ្ងៃជំនុំជំរះពីបទផិតក្បត់នឹងបុរសទាំងនោះ។”

45 ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា “អ្នកណាមើលស្ត្រីដើម្បីមានតណ្ហាលើនាង
បានប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ជាមួយនាងរួចហើយ។” ត្រូវហើយ។

46 ដូច្នេះ អ្នកឃើញទេ បងប្រុសវូឌបាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំថា “តើអ្នកអនុញ្ញាតអ្វី
សម្រាប់រឿងនោះ បងប្រុសប្រាណហាំ?”

47 ខ្ញុំបាននិយាយថា “វាជាបញ្ហាផ្លូវចិត្តឬការកាន់កាប់របស់អារក្ស។” មានតែរឿង
ពីរប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវធ្វើវា។ ស្ត្រីស្អាតស្អំម្នាក់មិនពាក់របស់ទាំងនោះទេ លុះត្រាតែ
នាងត្រូវអារក្សចូល។ នោះជាការពិត។

48 ឥឡូវនេះ អ្នកធ្វើដំណើរម្នាក់ដែលនៅលើផ្លូវទៅឋានសួគ៌ គាត់រស់នៅក្នុង
បរិយាកាសផ្សេង។ អ្នកមិនបាច់បារម្ភពីគាត់មើលទៅនាងទេ។ គាត់នឹងបែរក្បាលទៅវិញបើគាត់មានព្រះក្នុងចិត្ត ព្រោះគាត់រស់នៅក្នុងបរិយាកាសមួយលានម៉ាយពីវត្ថុទាំងនោះ។ ត្រូវហើយ។ អ្នកមិនចង់មានទោសនៃវត្ថុនោះទេ នៅពេលជំនុំជំរះ។ ដូច្នេះ គាត់បែរក្បាលមកនិយាយថា “ព្រះអើយ សូមអាណិតដល់ស្ត្រី” ហើយគាត់ចេញទៅ។ យើងនៅក្នុងដំណើររបស់យើង។ យើងកំពុងធ្វើដំណើរទៅកាន់ទឹកដីកាណាន។ យើងកំពុងធ្វើដំណើរទៅកាន់ការសម្រាកដ៏អស់កល្ប និងពរជ័យដែលព្រះបានប្រទានដល់យើង។ ហើយនៅក្នុងការធ្វើដំណើរ យើងត្រូវបានល្បួង។ យើងត្រូវបានល្បួងគ្រប់បែបយ៉ាង ប៉ុន្តែនៅតែត្រូវល្បួងដោយគ្មានបាប។

49 ឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់ ដូចដែលយើងទៅជំពូកទី៤។ “ដូច្នេះ ចូរយើង
កោតខ្លាច។”

> *ដូច្នេះ ដែលនៅមានសេចក្ដីសន្យាទុកមក ឲ្យបានចូលក្នុងសេចក្ដីសំរាករបស់ទ្រង់ នោះត្រូវឲ្យយើងរាល់គ្នាខ្លាចចុះ...*

50 ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកចាំ ថា លុះត្រាតែយើងរកឃើញ លុះត្រាតែព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បាន
បើកសម្ដែងឱ្យយើងដឹង! មិនថាយើងទៅព្រះវិហារប៉ុន្មាននោះទេ វាមិនពាក់ព័ន្ធនឹងវាទេ។ ព្រះត្រូវយាងមកតាមរយៈការបើកសម្ដែងហើយបើកសម្ដែងអង្គទ្រង់ដល់យើង ដែលដកអ្វីៗទាំងអស់នៃលោកិយចេញ។ “ឥឡូវនេះ ខណៈពេលដែលវាបានចែងថា ‘ថ្ងៃនេះប្រសិនបើអ្នក...’”

51 ឥឡូវនេះសូមចាប់ផ្ដើម—ជំពូកទី៤។

ដូច្នេះ ដែលនៅមានសេចក្ដីសន្យាទុកមក ឲ្យបានចូលក្នុងសេចក្ដីសំរាករបស់ទ្រង់ នោះត្រូវឲ្យយើងរាល់គ្នាខ្លាចចុះ...

52 ឥឡូវនេះសូមចាំថា នៅពេលដែលពួកគេនៅលើផ្លូវទៅកាន់ទីសម្រាក បង្គោលភ្លើងបានដឹកនាំពួកគេ។ ឥឡូវនេះយើងចង់ស្វែងយល់ថា "តើការសម្រាកនេះជាអ្វី?"

ដូច្នេះ ដែលនៅមានសេចក្ដីសន្យាទុកមក ឲ្យបានចូលក្នុងសេចក្ដីសំរាករបស់ទ្រង់ នោះត្រូវឲ្យយើង...រាល់គ្នាខ្លាចចុះ (មើល) *ក្រែងអ្នករាល់គ្នាណាមួយមើលទៅដូចជាឈោងទៅមិនដល់។*

53 ឥឡូវនេះ នេះគឺជាការសន្យា។ នេះជាអ្វីដែលយើងត្រូវខ្លាចៈ ប្រសិនបើគ្មានការសន្យាចាកចេញពីយើង។ ប៉ុន្តែមានការសន្យា! ហើយរឿងបន្ទាប់ ដូចជាឈោងទៅមិនដល់។

54 ឥឡូវនេះ ការគិតគឺថា ប្រសិនបើយើងនៅលើផ្លូវរបស់យើងទៅទីសម្រាក តើអ្វីទៅជាការសម្រាក? វានៅឯណា? តើវាជាការចូលរួមព្រះវិហារ? តើការទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកជាវិធីណាមួយឬទេ? តើវាជាការក្លាយជាសមាជិកនៃក្រុមជំនុំដ៏អស្ចារ្យបំផុតនៅក្នុងទីក្រុងឬ? តើជាការស្លៀកសំលៀកបំពាក់ល្អ? តើវាជាការអប់រំឬ? តើជាលុយ ដែលយើងអាចឈប់ពីការងារហើយដេកសម្រាកពេញមួយជីវិតដូចយើងហៅហ្នឹង? នោះមិនមែនទេ។

55 ស្ដាប់អ្វីដែលព្រះគម្ពីរចែងថាវាជាអ្វី ហើយយើងទទួលបានវាដោយរបៀបណា។

ដូច្នេះ ដែលនៅមានសេចក្ដីសន្យាទុកមក ឲ្យបានចូលក្នុងសេចក្ដីសំរាករបស់ទ្រង់ នោះត្រូវឲ្យយើងរាល់គ្នាខ្លាចចុះ *ក្រែងអ្នករាល់គ្នាណាមួយមើលទៅដូចជាឈោងទៅមិនដល់។*

ដ្បិតដំណឹងល្អ (នៅថ្ងៃនោះ) *បានផ្សាយមកយើងរាល់គ្នាដូចជាដល់គេដែរៈ...*

តើអ្វីទៅជាដំណឹងល្អ? គឺជាដំណឹងល្អ។ ដំណឹងល្អបានមកដល់ពួកគេនៅស្រុកអេស៊ីប នោះ "ព្រះបានចាត់អ្នករំដោះម្នាក់ ហើយទ្រង់នឹងនាំយើងចេញ ហើយនាំយើងទៅកាន់ទឹកដីសន្យា។"

56 ដំណឹងល្អសម្រាប់ពួកយើងឥឡូវនេះ នោះ "ព្រះបានចាត់អ្នករំដោះម្នាក់ជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយយើងនៅលើផ្លូវទៅកាន់ទឹកដីសន្យា។" ឥឡូវនេះមនុស្សបានបង្កើតវាទៅគោលលទ្ធិនិងនិកាយ ប៉ុន្តែព្រះនៅតែគង់នៅ នោះការ*សម្រាក*របស់យើងគឺ "ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។"

57 សូមកត់សម្គាល់។

> *...ដំណឹងល្អបានផ្សាយមក...យើងរាល់គ្នាដូចជាដល់គេដែរ ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលដែលគេឮ នោះគ្មានប្រយោជន៍ដល់គេសោះ ដោយ...*

សូមចងចាំ:

> *...ព្រះបន្ទូលដែលគេឮ នោះគ្មានប្រយោជន៍ដល់គេសោះ ដោយព្រោះមិនបានលាយនឹងសេចក្ដីជំនឿ ក្នុងចិត្តនៃពួកអ្នកដែលឮនោះ។*

58 អូ បងប្អូនអើយ សូមអោយខ្ញុំឈប់នៅទីនេះមួយនាទី។ ទោះបីជាព្រះបន្ទូលត្រូវបានអធិប្បាយប៉ុណ្ណាក៏ដោយ អ្នកចូលចិត្តរបៀបដែលវាត្រូវបានអធិប្បាយយ៉ាងណា លុះត្រាតែអ្នកខ្លួនឯងជាអ្នកចូលរួមរបស់នោះ វានឹងមិនធ្វើឱ្យអ្នកល្អបន្តិចឡើយ។

> *ដោយព្រោះមិនបានលាយនឹងសេចក្ដីជំនឿ ក្នុងចិត្តនៃពួកអ្នកដែលឮនោះ។*

59 ពួកគេបានឃើញការអស្ចារ្យរបស់ម៉ូសេ។ ពួកគេថា "នោះល្អណាស់។" ហើយពួកគេបានដើរឆ្លងកាត់។ ពួកគេ—ពួកគេបានឃើញគាត់ធ្វើការអស្ចារ្យ។ ហើយពួកគេប្រហែលជា បានឃើញបង្គោលភ្លើង ឬបានឮពួកគេនិយាយអំពីវា។ "អូ នោះមិនអីទេ។"

60 ប៉ុន្តែវាមិនបានលាយទាំងនឹងជំនឿផ្ទាល់ខ្លួនទេ។ ដរាបណាពួកគេទៅដល់ទីរហោស្ថាន ពួកគេ (ម្នាក់ៗ) ចាប់ផ្ដើមរអ៊ូរទាំ។ ហើយព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ដោយសារគេសង្ស័យ នោះជាអំពើបាប។" កុំសង្ស័យអ្វីទាំងអស់។ ចូរជឿ។ កុំសង្ស័យ ទោះករណីលំបាកយ៉ាងណា ក៏ជឿចុះ។

61 ឥឡូវនេះ ពួកគេចាប់ផ្ដើមរអ៊ូរទាំ ហើយព្រះជាម្ចាស់បានផ្ដល់រំលំពួកគេ។ ហើយបន្ទាប់មកទ្រង់បានស្បថដោយកំហឹងរបស់ទ្រង់ថា "ពួកគេមិនដែលចូលទៅក្នុងការសម្រាករបស់ទ្រង់ឡើយ។" ហើយព្រះគម្ពីរបាននិយាយនៅទីនេះ ខ្ញុំជឿថាវានៅក្នុង—ជំពូកទី ៣ ថា "សាកសពរបស់ពួកគេបានកប់នៅទីរហោស្ថាន។"

62 ជំពូកទី៣និងទី១៧។

តើឯទ្រង់គ្នាន់ក្នាញ់នឹងអ្នកណា នៅរវាង៤០ឆ្នាំនោះ? តើមិនមែននឹងអស់អ្នកដែលបានធ្វើបាប ដែលសាកសពរបស់គេបានដួល នៅទីរហោស្ថានទេឬអី?

63 ក្នុងចំណោមអ្នកទាំងអស់ដែលចេញពីស្រុកអេស៊ីប មានតែពីរនាក់ប៉ុណ្ណោះដែលចូលទៅក្នុងទឹកដីសន្យា។ ចេញពីមុនទឹកជំនន់ទាំងមូល នៅថ្ងៃដែលកន្លងផុតទៅ មានព្រលឹងចំនួនប្រាំបីត្រូវបានសង្គ្រោះ ក្នុងចំណោមរាប់ពាន់លាន។ "ទ្វារដែលនាំទៅឯជីវិតនោះតូចហើយចង្អៀតវិញ ក៏មានមនុស្ស តិចណាស់ដែលរកផ្លូវនោះឃើញ។"

64 អ្នកខ្លះនិយាយថា "មែនហើយ បងប្រុសប្រាណហាំ ចុះយ៉ាងណាចំពោះមនុស្សរាប់ពាន់នាក់នេះ ដែលព្រះគម្ពីរបាននិយាយថានឹងលិចឡើងនៅទីនោះ?"

សូមចាំថាមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់បានស្លាប់ក្នុងជំនាន់នីមួយៗ នោះគឺជាគ្រិស្ទាន ធ្លាក់ចុះតាមសម័យកាល។ ពួកគេទាំងអស់នឹងរស់ឡើងវិញ។ ដែលបង្កើតជារាងកាយ។ អ្នករំពឹងថានឹងមានមួយរយពាន់លាននៅអាមេរិកនេះ ចេញមកឬខ្លះទៀត នៅលោកិយសព្វថ្ងៃនេះ។ ប្រហែលជាគ្មានសូម្បីហាសិបនាក់ចេញមកផង។ ប៉ុន្តែក្រុមជំនុំដែលបានលោះដ៏អស្ចារ្យកំពុងតែដេកនៅក្នុងធូលី កំពុងរង់ចាំ។ ពួកគេជាគ្រឿងអលង្ការរបស់ព្រះដែលស្ថិតនៅក្នុងដី។ ប៉ុន្តែព្រលឹងរបស់ពួកគេស្ថិតនៅក្រោមអាសនៈរបស់ព្រះ។ ពួកគេមិនស្ថិតក្នុងស្ថានភាពត្រឹមត្រូវរបស់ពួកគេទេ។ ពួកវាស្ថិតនៅក្នុងរូបកាយ ពិត ប៉ុន្តែជាតេអូផានី។ ហើយគេស្រែកអង្វរព្រះ "តើយូរប៉ុណ្ណា?" ពួកគេអាចមើលឃើញគ្នាទៅវិញទៅមក ប៉ុន្តែពួកគេមិនអាចចាប់ដៃគ្នាបានទេ ដែលជារូបកាយបែបនេះ។

65 អ្នកបានជួបម្ដាយរបស់អ្នកនៅក្នុងសិរីល្អនៅយប់នេះ បើអ្នកគួរទៅ អ្នកមិនអាចចាប់ដៃនាងបានទេ ព្រោះនាងមិនមានដៃបែបនេះ។ អ្នកមិនអាចមានអារម្មណ៍ថាវាដូចជាអ្នកមានឥឡូវនេះទេ។ ព្រោះថា ញ្ញាណទាំងប្រាំជារបស់ដែល

ដាក់ក្នុងខ្លួននេះ វាអាចគ្រប់គ្រងបាន។ វត្ថុមានរបស់នាងនឹងមានអារម្មណ៍នៅក្នុងបរិយាកាសផ្សេង។

66 នោះគឺដូចជាប្ដីប្រពន្ធ។ វានឹងគ្មានការរៀបការ ឬផ្ដល់ឱ្យក្នុងការរៀបការនៅក្នុងស្ថានសួគ៌ឡើយ។ ហេតុអ្វី? ព្រោះមានស្នេហាខុសប្លែកពីនេះ។ មិនមានចំណង់ផ្លូវភេទទេ។ អ្វីៗទាំងអស់នោះបានកន្លងផុតទៅហើយ។ អ្នកត្រូវបានសម្អាតនិងបរិសុទ្ធ។

ប៉ុន្តែអ្នកមិនដែលរស់នៅក្នុងស្ថានភាពនោះទេ ដូច្នេះអ្នកមិនត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់ស្ថានភាពនោះទេ។ អ្នកគ្រាន់តែរង់ចាំនៅទីនោះ។ ប៉ុន្តែអ្នកប្រាថ្នាចង់វិលមកវិញនៅកន្លែងដែលអ្នកត្រូវបានបង្កើតឡើងជាបុរសនិងស្ត្រី ហើយនៅទីនោះព្រះជាម្ចាស់នឹងលើករូបកាយនោះចេញពីធូលីដី ហើយលើកតម្កើងវា។ បន្ទាប់មកអ្នកនឹងឃើញ ភ្លក់បាន មានអារម្មណ៍ ធុំក្លិន និងឮ ហើយប្រកបគ្នា។ យើងនឹងមិនដែលដឹងថា...

យើងមិនអាចរីករាយនឹងជីវិតរបស់ទេវតាបានទេ។ យើងមិនត្រូវបានបង្កើតជាទេវតាទេ។ ព្រះបានបង្កើតទេវតា។ ប៉ុន្តែទ្រង់បានបង្កើតអ្នកនិងខ្ញុំ ទាំងបុរស និងស្ត្រី។ នោះគឺជាស្ថានភាពដែលយើងនឹងស្ថិតនៅ ជារៀងរហូត នៅឯការយាងមកប្រកបដោយព្រះពររបស់ទ្រង់។

67 ឥឡូវនេះ សូមមើលពីរបៀបដែលពួកគេបានធ្លាក់ចុះ ដោយសារតែពួកគេបានធ្វើបាបហើយខ្វះសិរីរុងរឿង។ ព្រះបានបង្ហាញពួកគេនូវបង្គោលភ្លើង។ ទ្រង់បានបង្ហាញទីសំគាល់ និងការអស្ចារ្យដល់ពួកគេ។ ទ្រង់បាននាំពួកគេចេញ។ ទ្រង់បាននាំពួកគេចូលទៅក្នុងការល្បួង ដើម្បីសាកល្បងនិងបង្ហាញពួកគេ។

68 ឥឡូវនេះ អ្នកមិនមានការល្បួងច្រើនទេ? កុំត្អូញត្អែរអំពីវា។ ចូរអរសប្បាយ។ ព្រះគង់នៅជាមួយអ្នក។ ទ្រង់កំពុងព្យាយាមបញ្ជាក់ជំនឿរបស់អ្នក។ សូមមើលយ៉ូបនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ នៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា "តើឯងបានមើលយ៉ូបជាអ្នកបម្រើរបស់អញទេ គាត់មនុស្សសុចរិត និងជាមនុស្សល្អឥតខ្ចោះឬទេ? នៅលើលោកនេះគ្មានអ្នកណាដូចគាត់ទេ។"

69 "អូ" វាបាននិយាយថា "ប្រាកដណាស់ ទ្រង់បានការពារគាត់: គ្មានបញ្ហាអ្វីឡើយ គ្មានការព្រួយបារម្ភអ្វីឡើយ។ គាត់គ្មានបន្ទុកហិរញ្ញវត្ថុអ្វីទាំងអស់អ្វីៗគឺល្អ។

គាត់គ្មានជំងឺអ្វីទាំងអស់ដែលឈឺចាប់។ សូមអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំប៉ះគាត់។ ទូលបង្គំនឹងធ្វើឱ្យគាត់ដាក់បណ្ដាសាទ្រង់ ចំពោះមុខទ្រង់។"

70 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "គាត់នៅក្នុងដៃអ្នកហើយ ប៉ុន្តែអ្នកកុំយកជីវិតគាត់។"

71 អូ! វាបានធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងតែមិនយកជីវិតគាត់ទេ ប៉ុន្តែវាមិនអាចធ្វើឱ្យយ៉ូបរង្គើបានទេ។ យ៉ូបបានដឹងថាគាត់បានឈរមើលព្រះបន្ទូល។ ត្រូវហើយ។ ហើយអារក្សទាំងអស់ចេញពីស្ថាននរកមិនអាចបំផ្លាញគាត់បានទេ ព្រោះគាត់ដឹងថាគាត់បានថ្វាយយញ្ញបូជានោះ។ គាត់គ្រាន់តែ។ ហើយគេចោទគាត់ថា "យ៉ូប អ្នកបានធ្វើបាប ហើយព្រះកំពុងដាក់ទោសអ្នក។" គាត់ដឹងថាព្រះមិនបាន...គាត់មិនបានធ្វើបាបនៅចំពោះព្រះ។ គាត់ដឹងថាគាត់ជាមនុស្សសុចរិត។ មិនមែនដោយសារគាត់ជាមនុស្សល្អទេ តែដោយសារគាត់ទទួលយកតង្វាយដុតជំនួសវិញ។

72 ហើយ យប់នេះ យើងដឹងថាជីវិតរបស់គាត់បានបង្ហាញឱ្យឃើញថាគាត់សុចរិត។ ហើយនៅពេលដែលអ្នក...មិនខំឱ្យបានទៅផ្ទះសិរីល្អ ដោយខំជួយអ្នកជិតខាង នោះជាការល្អ។ មិនមែនដោយសារអ្នកចូលព្រះវិហារទេ នោះជាការល្អ។ ប៉ុន្តែ អ្នកទទួលបានផ្ទះសិរីល្អ ដោយសារអ្នកទទួលយកសេចក្តីសុចរិតនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គ្មានអ្វីដែលអ្នកបានធ្វើដោយខ្លួនឯងនោះទេ។

73 ឥឡូវនេះ ដូចដែលយើងអាន។

ដ្បិតដំណឹងល្អបានផ្សាយមក...(៤២)...យើងរាល់គ្នាដូចជាដល់គេដែរ: ប៉ុន្តែ ព្រះបន្ទូលដែលគេឮ នោះគ្មានប្រយោជន៍ដល់គេសោះ ដោយព្រោះមិនបានលាយនឹងសេចក្តីជំនឿ ក្នុងចិត្តនៃពួកអ្នកដែលឮនោះ។

ជំនឿមិនស្ថិតនៅក្នុងពួកអ្នកដែលបានឮព្រះបន្ទូលនោះទេ។

74 សូមគិតថា នៅថ្ងៃនេះ ក្នុងកិច្ចបម្រើដ៏តូច រាបទាបដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រទានមកខ្ញុំ គួរតែមានជនជាតិអាមេរិកសែសិបលាននាក់បានសង្គ្រោះ នៅយប់នេះ។ តើអ្នកដឹងថាពួកគេនិយាយអ្វីទេ? "ហេតុអ្វី វាជាជំងឺផ្លូវចិត្ត។ គាត់ជាអ្នកចិត្តសាស្ត្រ។ គ្មានរឿងបែបនេះទេ! ហេតុអ្វីបានជាគាត់មិនមែនជាក្រុមជំនុំរបស់យើង។" ឃើញទេ? វាមិនមែន...មិនថាអ្នកដាក់វានៅលើព្រះបន្ទូលប៉ុន្មានហើយបញ្ជាក់ថាវាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយ៉ាងណា វាជាការសន្យារបស់ព្រះ តើ

វិទ្យាសាស្រ្តប៉ុន្មាននឹងបង្ហាញថាវាជាការពិត ពួកគេនឹងនៅតែមិនជឿ។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថាពួកគេមិនអាចជឿបាន។

75 បាននិយាយថា "តើការអធិប្បាយប្រើការអ្វីបាន?" ព្រះត្រូវតែមានសាក្សីដើម្បីថ្កោលទោសពួកគេ នៅថ្ងៃនោះ។ ព្រះបន្ទូលត្រូវបានអធិប្បាយនិងបង្ហាញនៅក្នុងចំណោមពួកគេ ហើយពួកគេនៅតែធ្វើមិនដឹងមិនឮ។ មិនមានអ្វីនៅសល់ក្រៅពីការជំនុំជំរះ។ ព្រះមិនអាចដោយយុត្តិធម៌—មិនអាចវិនិច្ឆ័យប្រជាជាតិមួយដោយយុត្តិធម៌ លុះត្រាតែមានសេចក្តីមេត្តាករុណាមុនពេលជំនុំជម្រះ។ ទ្រង់ជាព្រះ។ ទ្រង់មិនអាចធ្វើបានទេ។

76 ឥឡូវនេះតើយើងនិយាយអ្វី?

តែយើងរាល់គ្នា...ដែលជឿ យើងចូលក្នុង*សេចក្តីសំរាកនោះវិញ តាមសេចក្តីដែលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា អញបានស្បថទាំងកំហឹងថា វារាល់គ្នាមិនត្រូវចូល ទៅក្នុងសេចក្តីសំរាក របស់អញសោះឡើយៈ ទោះបើការទាំងប៉ុន្មានបានសំរេច តាំងពីកំណើតលោកីយ៍មកក៏ដោយ។*

ដ្បិតនៅកន្លែងណាមួយនោះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលនៅ—នៅថ្ងៃទីប្រាំពីរប្រកបដោយប្រាជ្ញា...

77 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនចង់ធ្វើឲ្យខូចអារម្មណ៍មនុស្ស ប្រឆាំងនឹងសាសនារបស់គេទេ។ នោះមិនមែនជាគោលបំណងរបស់ខ្ញុំទេ។ នៅក្រៅបេសសកកម្ម ខ្ញុំគ្រាន់តែអធិប្បាយអំពីមូលដ្ឋាន ការផ្សាយដំណឹងល្អដ៏អស្ចារ្យ។ ប៉ុន្តែ នៅក្នុងរោងឧបោសថក្នុងចំណោមកូនចៅរបស់ខ្ញុំនៅទីនេះ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាខ្ញុំមានសិទ្ធិផ្សាយនូវអ្វីដែលខ្ញុំគិតថាជាគោលលទ្ធិ និងសេចក្តីពិត។ ឃើញទេ? ខ្ញុំគិតថាត្រូវ។

78 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមានមិត្តល្អរាប់ពាន់នាក់នៃអ្នកថ្ងៃសប្ប័ទ ជាមនុស្សដែលជាអ្នកសេវេនដេ-អេដវេនទីស្ទ។ មិត្តភក្តិជាទីស្រឡាញ់បំផុតមួយចំនួនដែលខ្ញុំមាន ខ្លះជាអ្នកសេវេនដេ-អេដវេនទីស្ទ។

ទោះបីជា ចលនាដ៏អស្ចារ្យនៃ អ្វីដែលគេហៅ ថា—ថា*សំឡេងនៃទំនាយ* ពួកគេប្រឆាំងនឹងខ្ញុំយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់។ គេថាខ្ញុំធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍នៅក្នុងវេទិកាហើយនិយាយថា "ខ្ញុំជាព្រះ។ ហើយនោះ—ហើយថាពន្លឺដែលដើរតាមនោះគឺជាទេវតា ហើយខ្ញុំគឺជាព្រះ។ ហើយខ្ញុំមកពិភពលោកដើម្បីធ្វើរឿងដ៏អស្ចារ្យ ដើម្បី

បង្ហាញថាខ្ញុំជាព្រះ។″ ឥឡូវនេះ នោះហើយជាអ្វីដែល*សំឡេងនៃទំនាយ*បាននិយាយអំពីខ្ញុំ នៅវដ្តកាលីហ្វ័រញ៉ា។ ហើយអ្នកដែលប្រាប់រឿងនោះ អ្នកដឹងទេបានប្រាប់អ្វីៗ មិនដូច្នោះទេ។

79 ប៉ុន្តែជាដំបូង គឺមិនគិតឡើងវិញប្រឆាំងនឹងពួកជំនុំសេវេនដេ-អេដវេនទីស្ទ ឬក្រុមជំនុំថ្ងៃសប្ប័ទផ្សេងទៀត ប៉ុន្តែសម្រាប់តែជាប្រយោជន៍នៃដំណឹងល្អ។ យើងនឹងចុះ ក្នុងប៉ុន្មាននាទីទៀត នៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ផងដែរ។ បាទ។ ពិតហើយ។ នៅថ្ងៃបុណ្យជ្រមុជទឹក យើងនឹងចុះទៅក្នុងរឿងនោះ ហើយបង្ហាញថាព្រះជាម្ចាស់មិនអនុគ្រោះដល់និកាយណាមួយឡើយ។ ត្រូវហើយ។ ទ្រង់អនុគ្រោះតែបុគ្គលប៉ុណ្ណោះ។ ហើយទ្រង់មិនដោះស្រាយជាមួយនិកាយណាមួយឡើយ ទ្រង់មិនដែលធ្វើហើយទ្រង់ក៏មិនដែលឡើយ តាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ប៉ុន្តែទ្រង់បានដោះស្រាយជាមួយបុគ្គលនៅគ្រប់និកាយ។ បាទ វាជាបុគ្គលដែលព្រះដោះស្រាយជាមួយ។

80 ឥឡូវស្តាប់រឿងនេះឲ្យច្បាស់សិន ហើយបើ មានពេលណា សំណួរនោះកើតឡើងចំពោះអ្នក វានឹងត្រូវបានដោះស្រាយ។ ឥឡូវនេះ សូមព្រះអម្ចាស់ជួយយើង។

81 ឥឡូវនេះ សូមយកចិត្តទុកដាក់ "ដ្បិត..." ៤។

ដ្បិតនៅកន្លែងណាមួយនោះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលពីថ្ងៃទី៧ដូច្នេះថា...

82 ឥឡូវនេះសូមមើល។ គាត់កំពុងនិយាយអំពីថ្ងៃឈប់សម្រាក។ តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹងថាពាក្យ ថ្ងៃ-*សប្ប័ទ* នៅក្នុង-...គឺជាពាក្យហេព្រើរដែលមានន័យ "ស-ម្រា-ក"? តើមានប៉ុន្មាននាក់ដឹង នៅក្នុងភាសាអង់គ្លេស? ប្រាកដ។ តើពាក្យ*ថ្ងៃសប្ប័ទ*ស្តាប់ទៅមិនគួរឱ្យអស់សំណើចទេមែនទេ? ហ្នឹងហើយ។

83 តើពាក្យ*ធ្វើឱ្យបរិសុទ្ធ*ជាពាក្យមិនគួរឱ្យអស់សំណើចទេមែនទេ? *ធ្វើឱ្យបរិសុទ្ធ*គឺជាពាក្យក្រិក។ *ធ្វើឱ្យបរិសុទ្ធ*មានន័យថា "ត្រូវបានធ្វើឱ្យបរិសុទ្ធ។" ភាសាហេព្រើរមានន័យថា "ធ្វើឱ្យបរិសុទ្ធ។" ភាសាក្រិកមានន័យថា "ញែកជាបរិសុទ្ធ។" ភាសាអង់គ្លេសមានន័យថា "ធ្វើឱ្យស្អាត។"

84 *ថ្ងៃសប្ប័ទ*មានន័យថា "ថ្ងៃសម្រាក។" នោះហើយជាថ្ងៃសប្ប័ទចាស់ ជាថ្ងៃឈប់សម្រាក។ នៅពេលអ្នកឃើញការ*សម្រាក* វាមានន័យថា "ថ្ងៃសប្ប័ទ។"

រកមើលវានៅក្នុងពាក្យដើមរបស់អ្នក ប្រសិនបើអ្នកមានព្រះគម្ពីរក្រិក ហើយរកមើលថាតើពាក្យនោះ... ប្រសិនបើអ្នកមានព្រះគម្ពីរស្កុរហ្វៀល សូមក្រឡេកមើលការអានរឹមរបស់អ្នកនៅលើពាក្យ "សម្រាក" ហើយមើលថាតើវាមិននាំអ្នកត្រឡប់ទៅ*ថ្ងៃសប្ប័ទ*។ *ថ្ងៃសប្ប័ទ*មានន័យថា "សម្រាក។" ត្រូវហើយ។

85 ឥឡូវសូមមើល។

ដូច្នេះដែលនៅមានសេចក្ដីសន្យាទុកមក ឲ្យបានចូលក្នុងសេចក្ដីសំរាក របស់ទ្រង់...

86 ឥឡូវនេះ មនុស្សជាច្រើនរក្សាថ្ងៃ ដូចជារក្សាថ្ងៃសប្ប័ទ*ថ្ងៃសៅរ៍*។ អ្នកខ្លះទៀតធ្វើ*ថ្ងៃអាទិត្យ* ជាឯកសិទ្ធ សំរាប់ថ្ងៃថ្វាយបង្គំ។ ហើយដោយព្រះគុណនៃព្រះ និងតាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ព្រះជាម្ចាស់ជួយខ្ញុំនៅយប់នេះ ខ្ញុំអាចបញ្ជាក់ដល់អ្នកថា ពួកគេទាំងពីរខុស។ ទាំងអ្នកថ្វាយបង្គំថ្ងៃអាទិត្យ ទាំងអ្នករក្សាថ្ងៃសប្ប័ទ គឺពិតជាខុសទាំងពីតាមរយៈព្រះបន្ទូល។ ហើយបន្ទាប់ពីរឿងទាំងអស់នោះ វាជាព្រះបន្ទូលដែលយើងត្រូវឆ្លងកាត់ មិនមែនដោយអ្វីដែលអែតវេនទីស្ទនិយាយ ឬមិនដោយអ្វីដែលប្រូតេស្តង់និយាយ ឬកាតូលិកនិយាយ។ វាជាអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបាននិយាយ។

87 ឥឡូវនេះ សូមមើល។

ដ្បិតនៅកន្លែងណាមួយ នោះ*ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលពីថ្ងៃទី៧ដូច្នេះថា* ...

ឥឡូវនេះយើងនឹងដាក់អ្វីមួយ*ដូចនេះ* ហើយហៅវាទៅ—ថានេះជា "ការសម្រាករបស់ព្រះ" ថ្ងៃទីប្រាំពីរ។

88 ឥឡូវនេះសូមមើល។ "ហើយព្រះ..." សូមស្ដាប់បទគម្ពីរនេះឥឡូវនេះ។

...ព្រះទ្រង់បានឈប់សំរាក ពីអស់ទាំងការរបស់ទ្រង់នៅថ្ងៃទី៧។

ព្រះមានថ្ងៃសប្ប័ទ ហើយថ្ងៃទីប្រាំពីរមានរយៈពេលមួយពាន់ឆ្នាំ ដែលជាប្រភេទនៃសហស្សវត្សរ៍។

ដ្បិតនៅកន្លែងណាមួយ...នោះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលពីថ្ងៃទី៧ដូច្នេះថា ព្រះទ្រង់បានឈប់សំរាក...ពីអស់ទាំងការ—របស់ទ្រង់នៅថ្ងៃទី៧។

សព្វនាមផ្ទាល់ខ្លួន "រាល់កិច្ចការ*របស់ទ្រង់*។" ទ្រង់បានសម្រាកនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ។ នោះជាព្រះ។

ហើយនៅកន្លែងនេះទៀតថា (តាមច្បាប់) *វារាល់គ្នាមិនត្រូវចូល ទៅក្នុងសេចក្តីសំរាករបស់អញសោះឡើយ។*

89 ព្រះទ្រង់បានសម្រាកទាំងរូបកាយ ដ្បិតទ្រង់បានបង្កើតផ្ទៃមេឃ និងផែនដីក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយថ្ងៃ ហើយនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ ទ្រង់បានសម្រាកពីកិច្ចការទាំងអស់របស់ទ្រង់។ ទ្រង់បានសម្រាកមួយពាន់ឆ្នាំ។ ដ្បិតព្រះគម្ពីរបានចែងថា "មួយថ្ងៃនៅលើផែនដីគឺមួយពាន់ឆ្នាំនៅស្ថានសួគ៌ មួយពាន់ឆ្នាំនៅស្ថានសួគ៌គឺមួយថ្ងៃនៅលើផែនដី។" តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹងថាបទគម្ពីរចែងថានៅក្នុងពេត្រុសទីពីរ? ហ្នឹងហើយ។ "ព្រះបានសម្រាកនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលអំពីប្រាជ្ញានេះនៅកន្លែងជាក់លាក់មួយ។"

90 ឥឡូវនេះស្តាប់ឱ្យជិត។

ដ្បិតនៅកន្លែងណាមួយ នោះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលពីថ្ងៃទី៧ដោយប្រាជ្ញាដូច្នេះថា ព្រះទ្រង់បានឈប់សំរាក...ពីអស់ទាំងការរបស់ទ្រង់។

ហើយនៅកន្លែងនេះទៀតថា (តាមច្បាប់) *វារាល់គ្នាមិនត្រូវចូលទៅក្នុងសេចក្តីសំរាករបស់អញសោះឡើយ។*

ទ្រង់ប្រទានដល់ជនជាតិយូដា តាមដំណើរពីទឹកដីសន្យា ឬពីស្រុកអេស៊ីបទៅទឹកដីសន្យា គឺថ្ងៃសប្ប័ទទីប្រាំពីរ។

91 ឥឡូវនេះសូមស្តាប់។

ដូច្នេះ ដែលនៅតែបើកឲ្យអ្នកខ្លះបានចូលទៅក្នុងសេចក្តីសំរាកនោះ ហើយពួកអ្នកដែលឮដំណឹងល្អពីដើម...

អ្នកនៅសល់! ព្រះទ្រង់ប្រទានក្រឹត្យវិន័យដល់គេ ហើយថ្ងៃសប្ប័ទជាបញ្ញត្តិទីបួន។

...គេមិនបានចូលទេដោយព្រោះមិនជឿ...

92 ឥឡូវនេះសូមមើល។ ទ្រង់កំពុងនិយាយអំពីច្បាប់ របៀបដែលពួកគេចូល មិនលាយឡំនឹងជំនឿទេ។ ពួកគេមិនបានរក្សាវាទេ។ ពួកគេបានរក្សាថ្ងៃសប្ប័ទក្នុងពិធីរំលឹកថា គេនឹងទៅស្រុកនៃថ្ងៃសប្ប័ទ ដើម្បីបានសម្រាកអស់កល្បជានិច្ចពីបញ្ហាទាំងអស់និងការព្រួយបារម្ភទាំងអស់របស់ពួកគេ គ្មានអ្នកធ្វើការទៀត គ្មានយប់ដែលដេកមិនបានទៀត។ ពួកគេបានធ្វើដំណើរទៅកាន់ទីឈប់សម្រាកដែលបាន

សន្យា។ វាហូរជាមួយទឹកដោះគោនិងទឹកឃ្មុំ។ ទំពាំងបាយជូធំៗណាស់ ដែលបុរសពីរនាក់សែងមួយបាច់លើស្មារបស់ពួកគេ។ អូ វាជាទឹកដីនៃកន្លែងសម្រាកដ៏មានសុភមង្គល! ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានទទួលវាពេលទៅដល់ទីនោះទេ ដោយសារតែពួកគេមិនជឿ។ ពួកគេបានបែរចេញទៅ ចម្ងាយតែសែសិបម៉ាយប៉ុណ្ណោះពីកន្លែងដែលគេចាកចេញនៅស្រុកអេស៊ីប ទៅទឹកដីសន្យា។ ហើយពួកគេបានទៅដល់ទីនោះអស់រយៈពេលសែសិបឆ្នាំ ដោយសារតែការមិនជឿរបស់ពួកគេ។ ព្រះបានប្រទានហោរាដល់ពួកគេ ប្រទានឱ្យគាត់ទីសម្គាល់របស់ទ្រង់ ប្រទានឱ្យគាត់បង្គោលភ្លើង បង្ហាញទីសំគាល់និងការអស្ចារ្យ ហើយបានផ្សាយដំណឹងល្អដល់ពួកគេ។ ពួកគេដើរចេញទៅតាមត្រើ និងនំប៉ុង ហើយធ្លាក់ក្នុងទីរហោស្ថាន។ "ហើយសាកសពរបស់ពួកគេបានស្លាប់នៅទីរហោស្ថាន។"

93 ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់មានបន្ទូលថា នៅឯប្រភពទឹក។

គេថា "ឪពុករបស់យើងបរិភោគនំម៉ាណានៅទីរហោស្ថានអស់រយៈពេលសែសិបឆ្នាំ។"

94 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំជានំប៉ុងជីវិតដែលមកពីព្រះចេញពីស្ថានសួគ៌។ ខ្ញុំជានំប៉ុងជីវិត។ ម៉ូសេមិនបានឲ្យនំប៉ុងនោះដល់អ្នកទេ។ ព្រះបិតារបស់ខ្ញុំប្រទាននំប៉ុងនោះ។ ហើយខ្ញុំជានំប៉ុងដែលមកពីព្រះចេញពីស្ថានសួគ៌។ បើមនុស្សបរិភោគ នឹងមិនស្លាប់ឡើយ។" មានភាពខុសគ្នា។

95 ឥឡូវនេះសូមមើល។ ពួកគេបាននិយាយថាទ្រង់... "ពួកគេបានផឹកទឹកពីថ្មដែលនៅទីរហោស្ថានអស់រយៈពេល*ជាច្រើន*ឆ្នាំ។"

96 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំជាថ្មដា។" សូមថ្វាយព្រះពរដល់ព្រះនាមដ៏វិសុទ្ធរបស់ទ្រង់! "ខ្ញុំជាថ្មដា។"

តើទ្រង់អាចជាថ្មនោះដោយរបៀបណា? ថ្មនោះគឺជាថ្មខាងវិញ្ញាណ។ វាដើរតាមកូនចៅអ៊ីស្រាអែល។ លោកម៉ូសេមានដំបងនៅក្នុងដៃរបស់គាត់ ដែលជាដំបងជំនុំជំរះរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ហើយព្រះបានប្រាប់គាត់ឲ្យវាយថ្ម ហើយគាត់ក៏វាយថ្មនោះ។ ហើយនៅពេលដែលគាត់បានធ្វើ ទឹកបានចេញមកពីថ្ម។ ហើយព្រះគ្រីស្ទជាថ្មដា ហើយការជំនុំជំរះនៃទោសនៃអំពើបាបរបស់ព្រះបានវាយមកលើទ្រង់។ "ព្រះបានដាក់លើទ្រង់នូវអំពើទុច្ចរិតរបស់យើងទាំងអស់គ្នា" ហើយ

អំពើទុច្ចរិតនោះបានផ្ទុះឡើងក្នុងចិត្តរបស់ទ្រង់។ ហើយពីដួងចិត្តទ្រង់បានចាក់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដូចជាទន្លេនៃទឹក ដល់មនុស្សដែលត្រូវវិនាស និងស្លាប់។

"ខ្ញុំជាថ្មដែលនៅក្នុងទីរហោស្ថាន។"

"ហេតុអ្វី" គាត់បាននិយាយថា "អ្នកចង់ប្រាប់ថា..."

97 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ម៉ូសេ ដែលបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា គាត់ចង់ឃើញថ្ងៃរបស់ខ្ញុំ។ ហើយគាត់បានឃើញវានៅក្នុងផ្ទៃក។"

98 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ឥឡូវនេះ អ្នកចង់ប្រាប់យើងថា អ្នកធំជាងលោកម៉ូសេ? តើអ្នកបានឃើញលោកម៉ូសេទេ? ហើយម៉ូសេបានស្លាប់ប្រាំបីរយឆ្នាំហើយ។" គេថា "ឥឡូវយើងដឹងថា អ្នកមានអារក្សចូល" នៅក្នុងពាក្យផ្សេងទៀត គឺឆ្កួត។ "យើងដឹងថាអ្នកឆ្កួតហើយ។"

99 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "មុនពេលមានអ័ប្រាហាំគឺមានខ្ញុំ។ ខ្ញុំគឺជាអ្នកដ៏អស្ចារ្យដែលនៅក្នុងព្រៃដែលកំពុងឆេះ។ ខ្ញុំជាភ្លើងដែលឆេះនៅក្នុងគុម្ពោត។ ខ្ញុំជាទេវតាដែលបានទៅមុនពួកគេ។" ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំមកពីព្រះ ហើយខ្ញុំត្រឡប់ទៅឯព្រះវិញ។" ហើយទ្រង់បានមកពីព្រះជាម្ចាស់ បានក្លាយសាច់ឈាម ហើយគង់នៅក្នុងចំណោមពួកយើង។ បានត្រឡប់ទៅបង្គោលភ្លើងដដែល។

ហើយទ្រង់នៅទីនេះ យប់នេះ បន្ទាប់ពីពីរពាន់ឆ្នាំ "ដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត" ធ្វើដូចគ្នានេះ ដឹកនាំកូនចៅដ៏មានពររបស់ទ្រង់។

100 ហើយមនុស្សជាច្រើនកំពុងមក...ដោយសារតែការមិនជឿ។ ឥឡូវនេះ គាត់បាននិយាយថា "ទ្រង់កំណត់ថ្ងៃមួយ" នៅថ្ងៃមួយដែលព្រះជាម្ចាស់បានបញ្ចប់កិច្ចការរបស់ទ្រង់។ បន្ទាប់មក "ទ្រង់បានកំណត់ 'ថ្ងៃមួយទៀត' ហើយដោយប្រាជ្ញានេះថា បើគេនឹងឮ បើគេនឹងមក ដែលរក្សាថ្ងៃសប្ប័ទ បន្តឆ្លងកាត់ព្រះច័ន្ទថ្មីជាដើម។" មានកន្លែងដែលបងប្អូនប្រុសអែតវេនព្យាយាមនាំអ្នកមកវិញ។

101 ឥឡូវនេះសូមអានបន្ត។ សូមចំណាំ។

ដូច្នេះ...ដែលនៅតែបើកឲ្យអ្នកខ្លះបានចូល ហើយពួកអ្នកដែលឮដំណឹងល្អពីដើម គេមិនបានចូលទេ ដោយព្រោះមិនជឿ។

102 ឥឡូវនេះ ខទី៧។ អូ ខ្ញុំអើយ! ខ្ញុំនិយាយថា ព្រះគម្ពីរត្រូវបានបំផុសគំនិត ដោយគណិតវិទ្យា។ ខ្ញុំនិយាយថា បទគម្ពីរ ត្រូវបានបំផុសគំនិត និងតាមគ្រប់មធ្យោបាយ។ គណិតវិទ្យានៃព្រះគម្ពីរគឺល្អឥតខ្ចោះ។

103 តើអ្នកបានកត់សម្គាល់ឃើញថាសហរដ្ឋអាមេរិកនេះស្ថិតនៅលេខដប់បីក្នុងអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលវាធ្វើទេ? អ្នកដឹងថាវាត្រូវបានបង្កើតអាណានិគមដប់បីឡើងទេ? តើអ្នកដឹងថាទង់ជាតិមានផ្កាយដប់បីនៅក្នុងវាដំបូងទេ? តើអ្នកដឹងគ្រប់យ៉ាងដែលសហរដ្ឋអាមេរិកធ្វើគឺស្ថិតនៅលេខដប់បីទេ? តើអ្នកដឹងថាវាមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរក្នុងវិវរណៈ ១៣ទេ? ពិតជាមាន។ សត្វតូចសាហាវ កូនចៀមដែលឡើងពីទឹក មិនកកកុញនិងហ្វូងមនុស្ស...មិនចេញពីទឹក ប៉ុន្តែចេញពីដែនដីដែលគ្មាននរណាម្នាក់។ វាមានស្នែងតូចពីរៈ អំណាចស៊ីវិលនិងខាងសាសនា។ ហើយគាត់ជាកូនចៀមៈ សេរីភាពខាងសាសនា។ មួយសន្ទុះក្រោយមក ពួកគេបានទៅជាមួយគ្នាហើយគាត់និយាយដូចនាគ ហើយប្រើអំណាចទាំងអស់ដែលរ៉ូមបានធ្វើនៅចំពោះមុខគាត់។ នោះមកដល់ប្រជាជាតិយើង។ អ្នកសម្គាល់វាចុះ។ អ្នកមើលទៅសហព័ន្ធព្រះវិហារនិងកាតូលិករួបរួមគ្នា ហើយមើលអ្វីដែលកើតឡើង។

104 អ្នកដែលដើរតាមបង្គោលភ្លើងប្រាកដជាមានពេលដ៏លំបាក ប៉ុន្តែពួកគេបានត្រៀមខ្លួនរួចរាល់ហើយសម្រាប់ការលើកឡើងនៅពេលនោះ នោះគឺត្រូវហើយ គ្រាន់តែត្រៀមខ្លួនជាស្រេច។ "ដ្បិតកូនចៀមបានឈ្នះគេ" ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "ហើយពួកអ្នកដែលដើរតាមទ្រង់ ដោយសារតែពួកគេត្រូវបានគេហៅថាជាអ្នករើសតាំង ហើយស្មោះត្រង់ គឺជាអ្នករើសតាំងរបស់ព្រះ។" រក្សាកុំឱ្យឈានដល់ការព្យាករណ៍នោះឥឡូវនេះ ដូច្នេះយើងអាចដំណើរការវាបន្ត។

105 សូមស្តាប់ឲ្យជិត នៅជំពូកទី៧ គឺ...ខ្ញុំមានន័យថាជំពូកទី៤ខទី៧។ ប្រាំពីរគឺជាចំនួននៃការបញ្ចប់។ បីគឺជាលេខនៃជីវិត។ ប្រាំពីរគឺជាចំនួននៃការបញ្ចប់ ហើយនេះគឺបានផ្តល់ឱ្យនៅថ្ងៃសប្ប័ទពេញលេញ។

"ហើយម្តងទៀត" សូមចងចាំ គាត់បាននិយាយ "ព្រះអើយ" នៅលើប្រាជ្ញានេះ។ បន្ទាប់មកគាត់បាននិយាយអំពី "ច្បាប់" នៅលើប្រាជ្ញានេះ។ ហើយបន្ទាប់មកម្តងទៀត "ទ្រង់កំណត់ថ្ងៃមួយ" ថ្ងៃទីបី លើកទីបី។

នោះបានជាទ្រង់ដាក់កំណត់ថ្ងៃ១ទៀតថា នៅថ្ងៃនេះ ដូច្នេះវិញ ទាំងមានព្រះបន្ទូលដោយសារហ្លួងដាវីឌ ជាយូរក្រោយមក តាមពាក្យអម្បាញ់មិញ ដែលថា...នៅថ្ងៃនេះ តាមពាក្យអម្បាញ់មិញ ដែលថា នៅថ្ងៃនេះ បើឯងរាល់គ្នាឮសំឡេងទ្រង់ នោះកុំឲ្យតាំងចិត្តរឹងរូសឡើយ។ (មើល។)

...បើសិនជាលោកយ៉ូស្វេបានឲ្យគេឈប់សំរាក (ថ្ងៃសប្ប័ទ) *...នោះក្រោយមក ទ្រង់មិនមានព្រះបន្ទូលពីថ្ងៃ១ទៀតទេ។*

គ្រាកាន់កាប់ត្រួតត្រាផ្លាស់ប្តូរជាមួយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទៈ ពីក្រិត្យវិន័យទៅជាព្រះគុណ ពីការប្រព្រឹត្តដល់ព្រះគុណ ពីអ្វីដែលអ្នកធ្វើ ដល់អ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើ តាមគុណសម្បត្តិរបស់អ្នកផ្ទាល់ឬតាមគុណសម្បត្តិរបស់ទ្រង់។ វាបានផ្លាស់ប្តូរ។

106 ពេលលោកម៉ូសេចេញពីទីរហោស្ថាន ដោយមានច្បាប់ លោកមានប្រសាសន៍ថា "អ្នកមិនត្រូវប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ឡើយ។ អ្នកមិនត្រូវលួចទេ។ អ្នកមិនត្រូវសម្លាប់ទេ។ សូមរក្សាថ្ងៃសប្ប័ទជាបរិសុទ្ធ។" ពេលព្រះយេស៊ូវយាងចេញពីទីរហោស្ថាន...ពេលម៉ូសេមក អារក្សបានល្បួងគាត់។ ពេលអារក្សល្បួងគាត់ គាត់ក៏ស្តាប់តាម។ ម៉ូសេមានចំណុចខ្សោយ។ តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹងថាវាជាអ្វី? ជាកំហឹង។ លុះឃើញគេថ្វាយបង្គំកូនគោមាស គាត់ក៏ទំលាក់បញ្ញត្ត ហើយកំទេចវា បង្ហាញអ្នកថាភាពជាសង្ឃនឹងត្រូវខូច។ ហើយព្រះជាម្ចាស់ប្រគល់គេឱ្យគាត់ម្តងទៀត។

107 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវយាងចេញពីទីរហោស្ថាន អស់រយៈពេលសែសិបថ្ងៃនៃការតមអាហារ ទ្រង់ឃ្លាន ជាកន្លែងទន់ខ្សោយតែមួយគត់ដែលទ្រង់មាន។ អារក្សចូលមកឯទ្រង់ថា "ប្រសិនបើទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ចូរប្រែថ្មទាំងនេះទៅជានំបុ័ង។ ធ្វើការអស្ចារ្យនៅទីនេះ។ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំឃើញអ្នកធ្វើវា ហើយខ្ញុំនឹងជឿអ្នក។"

108 ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "វាត្រូវបានចែងថា 'មនុស្សមិនត្រូវរស់នៅដោយនំបុ័ងតែប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែគឺដោយគ្រប់ព្រះបន្ទូលដែលចេញពីព្រះឱស្ឋរបស់ព្រះ។" ទ្រង់បានដឹងថា វាមិនបានជួបម៉ូសេនៅទីនោះទេ ដ្បិតទ្រង់បានទៅឯព្រះបន្ទូល។

109 លើកទ្រង់ឡើងលើកំពូលប្រាសាទ ពោលថា "បើអ្នកជាព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់ ចូរទម្លាក់ខ្លួនចុះ។" ហើយ*បានស្រោប*ដោយមិនបានដកស្រង់ចេញ ប៉ុន្តែបានស្រោបបទគម្ពីរ។ បាននិយាយថា "វាត្រូវបានចែងថា 'ទ្រង់ប្រទានការនោះដល់ទេវតា ក្រែងលោ ពេលណាមួយអ្នកទង្គិចជើងនឹងថ្ម។ ទ្រង់នឹងទ្រអ្នកឡើង។"

110 ព្រះយេស៊ូវយាងទៅរកព្រះបន្ទូល ហើយស្តីបន្ទោសវា។

111 បានយកទ្រង់ឡើងលើភ្នំហើយបង្ហាញទ្រង់នូវសហរដ្ឋអាមេរិកនិងអាល្លឺម៉ង់ និងស្វីស និងប្រជាជាតិទាំងអស់ក្នុងពិភពលោក ដែលនឹងមាន បាននិយាយថា "ពួកគេទាំងអស់គឺជារបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំធ្វើជាមួយគេតាមដែលខ្ញុំចង់។" មិនឆ្ងល់ទេ យើងមានសង្គ្រាមនិងបញ្ហា។ បាននិយាយថា "ខ្ញុំប្រព្រឹត្តនឹងពួកគេ..." កុំឆ្ងល់ពីស្ត្រីស្លៀកពាក់...និងមានជាមួយវា ដោយស្របច្បាប់។ ពួកគេទាំងអស់ត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយអារក្ស។ នោះហើយជាអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបានចែង។ សាតាំងបាននិយាយថា "ពួកវាជារបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំធ្វើជាមួយគេតាមដែលខ្ញុំចង់។" បាននិយាយថា "បើទ្រង់ថ្វាយបង្គំខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងតាំងទ្រង់ជាស្តេចដូចខ្ញុំដែរ។"

112 ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "វាត្រូវបានចែងថា 'អ្នកត្រូវគោរពថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់តែមួយគត់ ជាព្រះរបស់ឯង។' ចូរអ្នកនៅពីក្រោយខ្ញុំ សាតាំងអើយ។"

ហេតុអ្វី? ព្រះយេស៊ូវបានដឹងថាទ្រង់នឹងទទួលមរតកពីពួកគេនៅក្នុងសហស្សវត្សរ៍ដ៏អស្ចារ្យនេះ នៅពេលព្រះរាជ្យទ្រង់នឹងមកដល់។ "ព្រះហឫទ័យទ្រង់បានសម្រេចនៅលើផែនដី ដូចនៅស្ថានសួគ៌ដែរ។" នឹងមិនមានស្លៀកខោខ្លីទៀតទេ។ នឹងមិនមានការផឹកស្រាទៀតទេ។ នឹងលែងមានចំណង់តណ្ហាទៀតហើយ។ នឹងលែងមានអំពើផិតក្បត់ទៀតហើយ។ នឹងមិនមានការស្លាប់ទៀតទេ។ នឹងមិនមានទុក្ខព្រួយទៀតទេ។ ទ្រង់ទទួលមរតកគ្រប់ជាតិសាសន៍។ ពួកគេគឺជារបស់ទ្រង់។ ត្រូវហើយ។ ពួកគេជារបស់ទ្រង់ ហើយទ្រង់នឹងទទួលមរតក។ ប៉ុន្តែសាតាំងមានវាសម្រាប់ចន្លោះពេលមួយ គឺនៅថ្ងៃនេះ ដែលយើងកំពុងរស់នៅ។

113 "ប៉ុន្តែទ្រង់កំណត់ថ្ងៃមួយ ដោយមានបន្ទូលថា 'ថ្ងៃនេះ ជាយូរក្រោយមក។' មានបន្ទូលថា 'កុំឲ្យតាំងចិត្តរឹងរូសឡើយ។'"

> *បើសិនជាព្រះយេស៊ូវ*បានឲ្យ*គេឈប់សំរាក...នោះ*ក្រោយមក *ទ្រង់មិនមាន*ព្រះបន្ទូល*ពីថ្ងៃ១ទៀតទេ។*

114 បងប្រុសអែតវេនទីស្ទរបស់ខ្ញុំ សូមមើលនោះ។ ប៉ុលនៅទីនេះ បាននិយាយ។ ហើយប៉ុលបាននិយាយ នៅក្នុងកាឡាទី១:៨ ប្រសិនបើអ្នកកំពុងដកព្រះគម្ពីរ កាឡាទី១:៨។ "ប្រសិនបើទេវតាមកពីស្ថានសួគ៌មក ហើយផ្សាយដំណឹងល្អណា ផ្សេងទៀតក្រៅពីនេះដែលខ្ញុំបានផ្សាយនោះ សូមឲ្យគេត្រូវបណ្ដាសាចុះ។" ប៉ុល បាននិយាយថា "ប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវនឹងផ្ដល់ឱ្យពួកគេនូវថ្ងៃឈប់សម្រាក..."

115 មើល ពេលទ្រង់យាងចុះពីលើភ្នំ។ ទ្រង់ចុះមក។ ទ្រង់បានយកឈ្នះអារក្ស។ ទ្រង់ត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំង ត្រៀមខ្លួនសម្រាប់កិច្ចបម្រើផ្សាយដំណឹងល្អរបស់ ទ្រង់។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ្នកធ្លាប់ឮគេនិយាយ ពីសម័យដើម 'អ្នកមិនត្រូវ សម្លាប់ឡើយ' ប៉ុន្តែខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា អ្នកណាដែលខឹងនឹងបងប្រុសខ្លួន ដោយ គ្មានមូលហេតុ អ្នកនោះបានសម្លាប់ហើយ។ អ្នកធ្លាប់ឮគេនិយាយ ពីសម័យ ដើម" ថ្ងៃនេះ អ្នករក្សាថ្ងៃសប្ប័ទ។ "អ្នកធ្លាប់ឮគេនិយាយ កាលពីយូរក្រោយមក នៅក្រោមច្បាប់ 'អ្នកមិនត្រូវប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ឡើយ។'" មានការប្រព្រឹត្ត ត្រូវ មានទោស។ "ប៉ុន្តែខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា អ្នកណាដែលមើលទៅលើស្ត្រីនោះ នឹងមានតណ្ហាលើនាង បានប្រព្រឹត្តិអំពើផិតក្បត់ក្នុងចិត្តរបស់គេរួចទៅហើយ។" ប្លែក! ត្រូវឆ្លងកាត់បញ្ញត្តិទី៤នោះ។ ប៉ុន្តែ តើទ្រង់បានឲ្យពួកគេសម្រាកឬ?

116 តោះមើលអ្វីដែលគាត់បាននិយាយ។ "ហ្លួងដាវីឌបាននិយាយថា 'ជាយូរ ក្រោយមកនឹងមានការសម្រាកដ៏ល្អឥតខ្ចោះមកដល់។'" ព្រះជាម្ចាស់បានសម្រាក ពីកិច្ចការរបស់ព្រះអង្គ នៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ។ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានពរដល់ថ្ងៃសប្ប័ទ ហើយប្រទានដល់ជនជាតិយូដានៅវាលរហោស្ថាន ដោយប្រាជ្ញា។ ពួកគេបាន... ដោយសារតែការមិនជឿ' ព្រោះព្រះបន្ទូលមិនលាយឡំនឹងសេចក្ដីជំនឿ។ "ហើយ ជាថ្មីម្ដងទៀត ទ្រង់បានកំណត់ថ្ងៃជាក់លាក់ ដោយមានបន្ទូលនៅក្នុងដាវីឌថា 'ក្រោយមកជាយូរមកហើយ។'"

រាប់រយឆ្នាំបន្ទាប់ពីព្រះបាទដាវីឌបានស្លាប់ ព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះបាទដាវីឌ នឹងកើតឡើង គឺព្រះយេស៊ូវ "ហើយប្រសិនបើគេនឹងឮសំឡេងទ្រង់ នោះកុំឲ្យ តាំងចិត្តរឹងរូសឡើយ។" ព្រះនឹងនិយាយទៅកាន់ចិត្ត។

117 សូមមើល ខទី៩ឥឡូវនេះ សម្រាប់អ្នកដែលកំពុងអាន។ "ព្រះយេស៊ូវនឹងឲ្យគេ សម្រាក" ខទី ៨ "ទ្រង់នឹង...មានព្រះបន្ទូលនៅថ្ងៃ១ទៀត។"

118 បើមានថ្ងៃសប្ប័ទ បើមានការរក្សាថ្ងៃអាទិត្យ នោះទ្រង់នឹងមានបន្ទូលអំពីវា។ ប្រសិនបើទ្រង់មានបន្ទូលថា "ឥឡូវនេះលែងមានថ្ងៃសប្ប័ទទៀតហើយ លែងកាន់ថ្ងៃទីប្រាំពីរទៀតហើយ អ្វីដែលខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នករក្សាគឺថ្ងៃអាទិត្យ" ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលហើយ។ ប៉ុលបាននិយាយថា ទ្រង់បានធ្វើ។ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា "អ្នកទាំងអស់គ្នាថ្វាយបង្គំថ្ងៃអាទិត្យ។ នោះគឺជាថ្ងៃសម្រាក។" មែនហើយ ប្រសិនបើទ្រង់ចង់ឱ្យពួកគេរក្សាថ្ងៃសប្ប័ទ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "គ្រាន់តែរក្សាថ្ងៃទីប្រាំពីរ។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នករក្សាថ្ងៃអាទិត្យ ដែលជាថ្ងៃទីប្រាំបី។" ទេ។ ទ្រង់មិនដែលមានព្រះបន្ទូលទេ។

119 ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា "បើព្រះយេស៊ូវបានឲ្យពួកគេក្នុងមួយថ្ងៃ តើទ្រង់មិនបាននិយាយអំពីវាទេឬ?"

120 ឥឡូវនេះ ខទី៩។ ត្រៀមខ្លួន។

ដូច្នេះ មានសេចក្ដីឈប់សំរាក ទុកសំរាប់រាស្ត្ររបស់ព្រះនៅខាងមុខ រក្សាថ្ងៃសប្ប័ទ *ទុកសំរាប់រាស្ត្ររបស់ព្រះ។*

ដ្បិតអ្នកណាដែលចូលទៅក្នុងសេចក្ដីសំរាករបស់ទ្រង់ហើយ (ព្រះគ្រីស្ទ) *នោះក៏បានឈប់សំរាក ពីការខ្លួនប្រព្រឹត្តទាំងប៉ុន្មាន ដូចជាព្រះបានឈប់ ពីការដែលទ្រង់ធ្វើដែរ* នៅថ្ងៃសប្ប័ទ។

121 ឃើញវាទេ? ឥឡូវសូមយកបទគម្ពីរមួយចំនួន ហើយបម្រុងទុក។ ត្រូវហើយ។ នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតពិភពលោកក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយថ្ងៃ ទ្រង់បានសម្រាកនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ ហើយមិនដែលធ្វើការទៀតទេ។ សូមថ្វាយព្រះពរដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់។ ទ្រង់បានសាងលោកីយនេះ ហើយបានបង្កើតលោកីយ៍វា ហើយបានទៅសម្រាក ហើយមិនត្រឡប់មកវិញម្ដងទៀត ដើម្បីកសាងពិភពលោកទៀតឡើយ។ ទ្រង់បានបញ្ចប់ការងារ ហើយក៏ទៅសម្រាក។ ពី ឥឡូវ... បន្ទាប់មក មួយពាន់ឆ្នាំក្រោយមក អំពើបាបចូលមក បន្ទាប់មក ព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានតំណាង កូនចៀមត្រូវបានតំណាង។ ឥឡូវនេះ ជនជាតិយូដាត្រូវបានផ្ដល់ឱ្យប្រភេទនៃថ្ងៃឈប់សម្រាកទីប្រាំពីរ។

ឥឡូវ *ទ្រង់ដាក់កំណត់ថ្ងៃ១ទៀតថា នៅថ្ងៃនេះ ដូច្នេះវិញ ទាំងមានព្រះបន្ទូលដោយសារហ្លួងដាវីឌ...ជាយូរក្រោយមក* មានការសម្រាកមួយទៀត។

122 ឥឡូវនេះតើការសម្រាកនោះជាអ្វី? សូមបើកជាមួយខ្ញុំទៅកាន់ម៉ាថាយ ជំពូកទី១១ និងផ្នែកចុងក្រោយនៃជំពូកទី11នៃអ្នកបរិសុទ្ធម៉ាថាយ។ នោះហើយជាពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានបញ្ចប់ការអធិប្បាយរបស់ទ្រង់នៅលើភ្នំ ហើយអ្នកនឹងឃើញនូវអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល។

123 ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា "អ្នកណាសម្លឹងមើលស្ត្រី មានតណ្ហាលើនាងនោះបានប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់នឹងនាងក្នុងចិត្តរួចហើយ ។ អ្នកណាខឹងនឹងបងប្រុស ដោយគ្មានមូលហេតុ អ្នកនោះសម្លាប់បងប្រុសនោះហើយ។" អ្វីៗទាំងអស់នេះ ហើយទ្រង់មិនដែលពាល់ដល់បញ្ញត្តិទីបួន ដែលជាថ្ងៃសប្ប័ទនោះទេ។

124 ឥឡូវនេះទ្រង់បានបញ្ចប់ហើយ។ ហើយថ្ងៃសប្ប័ទគឺជាការសន្យាដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះ។ វាជាការសម្រាក។ ឥឡូវនេះ ឥឡូវនេះ មើលនៅទីនេះ នៅពេលដែលទ្រង់បានឆ្លងកាត់ការបញ្ចប់ភាពអស្ចារ្យ។ នៅទីនេះទ្រង់មានបន្ទូលថា ខទី ២៧ នៃជំពូកទី ១១ នៃម៉ាថាយ។ ឯណា ទ្រង់កំពុងបង្រៀនពីការប្រព្រឹត្តក្នុងជំពូកទី៥។

គ្រប់សេចក្តីទាំងអស់បានប្រគល់មកខ្ញុំ ពីព្រះវរបិតានៃខ្ញុំ: ហើយគ្មានអ្នកណាស្គាល់ព្រះរាជបុត្រាទេ មានតែព្រះវរបិតាតែ១...

ឃើញទេ អ្នកមិនអាចស្គាល់ម្នាក់ដោយមិនស្គាល់ម្នាក់ទៀតឡើយ ពីព្រោះទ្រង់ជាព្រះវរបិតាដែលបានក្លាយជាសាច់ឈាម។

...ក៏គ្មានអ្នកណាស្គាល់ព្រះវរបិតាដែរ មានតែព្រះរាជបុត្រា...

125 មើលទៅដូចជាមនុស្សអាចមើលឃើញហើយមិនប្រកែកឡើយ។ ពិតណាស់។ ព្រះមិនមែនជាបុគ្គលបីនាក់ទេ។ ប្រសិនបើទ្រង់ជាព្រះបី នោះយើងជាសាសន៍ដទៃ។ តើមួយណាជាព្រះ? ពួកគេ ទាំងបី ជាព្រះតែមួយ គឺជាមុខងារបីនៃព្រះតែមួយ។ ទ្រង់ជាព្រះវរបិតា ក្នុងទម្រង់នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នៅក្នុងបង្គោលភ្លើងនៅទីរហោស្ថាន។ ទ្រង់គឺជាព្រះរាជបុត្រា នៅពេលដែលទ្រង់ប្រើមុខងារជាព្រះរាជបុត្រា។ "បន្តិចទៀត ពិភពលោកលែងឃើញខ្ញុំទៀតហើយ។ ខ្ញុំនឹងទៅឆ្ងាយ។ ខ្ញុំនឹងមកម្តងទៀត ហើយនៅជាមួយអ្នក សូម្បីតែនៅក្នុងអ្នករហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃលោកិយ។" ឃើញទេ? ទ្រង់ជាព្រះបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ផងដែរ។ វាគឺជាព្រះតែមួយដែលធ្វើការនៅក្នុងមុខងារបីផ្សេងគ្នា: ភាពជាបិតា ភាពជាបុត្រា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ មិនដែល...

យ៉ូហានទី១ ៥:៧ បាននិយាយថា "មានកំណត់ត្រាបីយ៉ាងនៅស្ថានសួគ៌ៈ ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។ ទាំងបីនេះគឺតែមួយ។"

126 ថូម៉ាសទូលទ្រង់ថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមបង្ហាញយើងនូវព្រះវរបិតា។" វានឹងធ្វើឱ្យគាត់ពេញចិត្ត។

127 ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា "ខ្ញុំនៅជាមួយអ្នកយូរហើយ អ្នកមិនស្គាល់ខ្ញុំទេឬ?" បន្ទូលថា "ពេលអ្នកឃើញខ្ញុំ អ្នកបានឃើញព្រះវរបិតាហើយ។ ហើយហេតុអ្វីបានជានិយាយថា 'សូមបង្ហាញព្រះបិតាឱ្យយើង'?"

128 ឥឡូវនេះ វ៉ែនណេសបានយកវា ក្រុមមនុស្សរួបរួមតែមួយ ហើយព្យាយាមបង្កើតព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គ្រាន់តែមុខងារមួយ និងកន្លែងមួយ ហើយដូចម្រាមដៃរបស់អ្នក មួយ។ វាខុស។ ព្រះមិនអាច...ព្រះយេស៊ូវមិនអាចជាបិតារបស់ទ្រង់ផ្ទាល់បានទេ។ ប្រសិនបើទ្រង់អញ្ចឹងមែន នោះទ្រង់គឺជា...មែនហើយ តើទ្រង់អាចធ្វើជាបិតារបស់ទ្រង់ដោយរបៀបណា?

129 ហើយប្រសិនបើព្រះជាមនុស្ស បានបំបែកចេញពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះទ្រង់មានឪពុកពីរ។ ដ្បិតព្រះគម្ពីរបានចែងថា "ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានគ្របបាំងនាងម៉ារា ហើយនាងមានផ្ទៃពោះ។" ហើយព្រះគម្ពីរបានចែងថា នៅក្នុងម៉ាថាយ ១:១៨។ "អ្វីដែលកើតឡើងក្នុងផ្ទៃនាងគឺមកពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។" តើមួយណាជាបិតារបស់ទ្រង់ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឬជាព្រះ? ទាំងពីរ គឺជាព្រះវិញ្ញាណតែមួយ ឬទ្រង់មានកំណើតខុសច្បាប់ដោយវិញ្ញាណពីរ។

នោះជាសាសនាកាតូលិក ហើយវាមិនដែលជាការបង្រៀនក្នុងគម្ពីរទេ។ ម៉ាទីន លូធើបាននាំយកវាចេញមក ជាមួយនឹងសាសនាកាតូលិកជាច្រើនទៀតដែលមាននៅក្នុងព្រះវិហារលូធើរៀន។ វេសលីបន្តជាមួយវា។ ហើយវានៅតែបន្ត ប៉ុន្តែវាជាកំហុស។ វាមិនមែនជាការពិតទេ។ មិនធ្លាប់មានវា មិនដែលថាវាគឺជាគោលលទ្ធិព្រះគម្ពីរ។ មិនដែលជាបទបញ្ញត្តិក្នុងព្រះគម្ពីរទេ ដែលត្រូវបង្រៀនថាមានព្រះបីអង្គ។

មានព្រះតែមួយ។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "ឱអ៊ីស្រាអែលអើយ ចូរស្ដាប់ចុះ យើងជាព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អ្នក ជាព្រះតែមួយ" មិនមែនព្រះបីទេ។

130 នៅទ្វីបអាហ្វ្រិក ពួកគេធ្វើពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកម្តងសម្រាប់ព្រះវរបិតា ម្តងសម្រាប់ព្រះរាជបុត្រា និងម្តងសម្រាប់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ហើយបន្ទាប់មកជនជាតិយូដាដ៏កំសត់មកជុំវិញ និយាយថា "តើមួយណាជាព្រះរបស់អ្នក? តើមួយណាជាព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា ឬព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ?" ពួកគេទាំងបីគឺតែមួយ។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថាពួកគេគឺតែមួយ។

131 ព្រះយេស៊ូវជាផ្ទះដែលព្រះបានគង់នៅ។ ក្នុងព្រះគម្ពីរនោះ—នោះ ធីម៉ូថេទី១ ៣:១៦ "ដោយគ្មាន*ការជជែកវែកញែក*" (នោះគឺ "ជម្លោះ") "គឺជាអាថ៌កំបាំងដ៏អស្ចារ្យនៃការគោរពព្រះ។ ដ្បិតព្រះបានសម្តែងឲ្យឃើញក្នុងសាច់ឈាម ដោយមើលឃើញដោយទេវតា បានទទួលនៅលើ...ការអធិប្បាយ ជឿលើ ហើយបានទទួលនូវសិរីរុងរឿង។" ដែលព្រះមាន។ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា "ព្រះនាមទ្រង់នឹងត្រូវហៅថា *អេម៉ាញូអែល* ដែលតាមការបកស្រាយគឺ 'ព្រះនៅជាមួយយើង។'" ព្រះគម្ពីរបានចែងថា "ព្រះយេស៊ូវគង់នៅក្នុងទ្រង់ ភាពពេញលេញនៃរូបកាយរបស់ព្រះ។"

132 ដូចដែលយើងមានវានៅយប់ផ្សេងទៀតៈ ព្រះ នៅដើមដំបូង គឺជាព្រះវិញ្ញាណ។ ហើយបន្ទាប់មកពីព្រះបានចេញទៅក្រៅឡូហ្គោសឬតេអូផានី ដែលជាទម្រង់នៃមនុស្ស ហៅថាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដែលបានកំណត់ទុកជាមុន។ ទ្រង់បានយាងមកក្នុងផែនដី ក្នុងរូបកាយសាច់ឈាម សូម្បីតែមុនទ្រង់យាងមកក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ឥឡូវលេបវាម្តងហើយ បងប្រុស។ ខ្ញុំនឹងបញ្ជាក់ជូនអ្នក។

133 ពេល—នៅពេលដែលលោកម៉ូសេបានឃើញទ្រង់។ គាត់បាននិយាយថា "សូមឲ្យទូលបង្គំឃើញទម្រង់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់។" ហើយព្រះជាម្ចាស់បានលាក់គាត់នៅក្នុងថ្ម។ ហើយពេលដែលទ្រង់យាងកាត់នោះ គាត់បាននិយាយថា "វាជាផ្នែកខាងក្រោយរបស់បុរសម្នាក់។" នោះគឺថាតេអូផានី។ នោះពិតហើយ។

ពេលនោះ តេអូផានីត្រូវតែក្លាយជាសាច់ឈាម។ មិនមែនមនុស្សម្នាក់ទៀតទេ ប៉ុន្តែមនុស្សដដែលនោះត្រូវក្លាយជាសាច់ឈាម ដើម្បីយកទ្រនិចចេញពីសេចក្តីស្លាប់។

ដូចសត្វឃ្មុំពេលវាខាំ វាទុកទ្រនិចវា។ ហើយវាមិនដែលទុកវាចោលទេ... វាអាចដាក់ស្នាមនៅក្នុងសាច់មនុស្ស ព្រោះវាជាអំពើបាប។ ប៉ុន្តែ បងប្រុស

នៅពេលដែលវាទិចសាច់របស់អេម៉ាញូអែល វាបានបាត់បង់ទ្រនិចរបស់វា។ បាទ មែនហើយ។ វាអាចស្រែកបាន ប៉ុន្តែវាមិនមានសំឡេងរញ៉េរញ៉ៃទៀតទេ។

134 មិនឆ្ងល់ទេ ប៉ុល ពេលគេទៅកាត់ក្បាលគាត់ បាននិយាយថា "ឱសេចក្តីស្លាប់អើយ តើទ្រនិចឯងនៅឯណា? អ្នកអាចស្រែកហ៊ោបានតាមដែលអ្នកចង់។ ផ្នូរអើយ តើជ័យជំនះរបស់អ្នកនៅឯណា? ប៉ុន្តែសូមអរព្រះគុណដល់ព្រះដែលប្រទានឲ្យយើងមានជ័យជម្នះតាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។" អ្នកនៅទីនោះ។

វាបានយកព្រះអង្គទ្រង់ដើម្បីធ្វើដូច្នេះ។ ទ្រង់បានមកហើយត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងសាច់ឈាម។ ទ្រង់បានត្រលប់មកវិញដោយព្រះវិញ្ញាណ។

135 អ្នកនិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ អ្នកមិនធ្លាប់ប្រាប់យើងទេ នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់បានក្លាយជាសាច់ឈាម មុនពេលដែលទ្រង់យាងមកក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។"

ពេលអ័ប្រាហាំកំពុងអង្គុយនៅក្រោមតង់របស់គាត់ ថ្ងៃមួយ មានទេវតាពីរ និងព្រះអង្គដើរមករកគាត់ ក្នុងទម្រង់ជាសាច់ឈាម ពួកគេមានធូលីដីលើសម្លៀកបំពាក់ ហើយនឿយហត់ ហើយក៏ចុះទៅ។ លោកអ័ប្រាហាំក៏ចេញទៅយកកូនគោចេញពីហ្វូងគោ ហើយសម្លាប់វា។ ហើយបានយកសាច់ចៀមមួយចំនួន។ ចេញទៅហើយ...ឲ្យសារ៉ាយកបាយពោតមករែងវា ហើយធ្វើនំខេកខ្លះ។ ហើយបានបរ័ពីគោ ហើយបានបរ័ខ្លះ។ រួចយកវាចេញនៅទីនោះ ហើយដាក់ចុះ ហើយព្រះក៏សោយវា។

136 ហាលេលូយ៉ា! នោះហើយជាមូលហេតុ "សេចក្តីជំនឿរបស់ខ្ញុំមើលទៅទ្រង់កូនចៀមនៃកាល់វ៉ារី។"

137 តើអ្នកគិតថាវាជារឿងធំសម្រាប់ព្រះឬ? ព្រះជាអ្នកបង្កើតប៉ូតាស្យូម និងកាល់ស្យូម និងអ្វីៗទាំងអស់ក្នុងលោក ទ្រង់យាងចុះមកសួរសុខទុក្ខលោកអ័ប្រាហាំ។ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា "អ្នកគិតថាខ្ញុំនឹងរក្សាវាពីអ្នកដោយឃើញថាអ្នកគឺជាអ្នកទទួលមរតកនៃពិភពលោក?" អាម៉ែន។ "ខ្ញុំនឹងមិនរក្សាវាពីអ្នកទេ។" ព្រះទើបតែទទួលបាន...

138 យើងបង្កើតចេញពីធាតុដប់ប្រាំមួយ។ ទ្រង់មានប៉ូតាស្យូមមួយចំនួន និងកាល់ស្យូមមួយចំនួន ប្រេងខ្លះ ពន្លឺលោហធាតុ "វ៉េវ!" "ចូលទៅក្នុងនោះកាព្រីយ៉ែល" រាងកាយមួយ!

139 "វ៉េវ!" "ចូលទៅក្នុងនោះ ហ្វមហ្វូដ។" ទ្រង់បានបោះជំហានចូលទៅក្នុងនោះ។

ទេវតាពីរអង្គចេញពីឋានសួគ៌!

140 ព្រះបានឈានដល់ហើយកាន់មួយក្តាប់នៃវា "វ៉េវ" បានបោះជំហានទៅក្នុងនោះ ទ្រង់ផ្ទាល់។ ចុះមក ទាំងឃ្លាន។ ពរជ័យ...ចុះបងប្អូនអែតវេនទីស្ទដែលមិនបរិភោគសាច់? យើងនឹងចូលទៅក្នុងនោះ បន្ទាប់ពីមួយរយៈ។ ព្រះដ៏មានឫទ្ធានុភាព ព្រះយេហូវ៉ា សូមស្វែងយល់ថាតើឈ្មោះដដែលនោះមិនត្រូវបានបកប្រែជាឈ្មោះតែមួយនៅគុម្ពោតដែលកំពុងឆេះនោះទេឬ! ហាលេលូយ៉ា!

ហើយនៅពេលដែលទ្រង់ឈរនៅលើផែនដី ទ្រង់មានបន្ទូលថា "មុនពេលមានលោកអ័ប្រាហាំនៅគឺមានខ្ញុំ ខ្ញុំជាអ្នកដដែលនៅគុម្ពោតដែលឆេះ។" ត្រូវហើយ អេឡូហ៊ីម មើលថាតើវាមិនដូចគ្នាទេ។ ទ្រង់គឺជាអង្គតែមួយដែលនៅគុម្ពោតដែលឆេះ។

141 ទ្រង់ជាអ្នកនៅទីនេះ នៅចំពោះមុខអ័ប្រាហាំ ក្នុងសាច់ដែលស៊ីកូនគោ ហើយបានផឹកទឹកដោះគោពីគោ ហើយសោយប័រលើនំខេក។ សូមថ្វាយព្រះពរ ព្រះនាមដ៏វិសុទ្ធ! យាងចុះទៅត្រង់នោះហើយបន្ទូលថា "អញនឹងមិនចាកចេញទេ..."

ហើយទ្រង់បានបែរខ្នង។ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា "អ័ប្រាហាំ ខ្ញុំនឹងទៅលេងអ្នក ហើយអ្នកនឹងនាំកូននោះមក។ ឥឡូវអ្នកមានអាយុមួយរយឆ្នាំ ហើយសារ៉ាក៏មានអាយុកៅសិបឆ្នាំដែរ។" ហើយសារ៉ា នៅក្នុងតង់ បានទៅ "ហា!" នាងសើច។ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា "តើអ្វីដែលធ្វើឱ្យសារ៉ាសើច?" នៅពីក្រោយទ្រង់ ក្នុងតង់ចន្លោះពួកគេ។

142 អ័ប្រាហាំបាននិយាយថា "សារ៉ា តើអ្នកសើចទេ?"

143 "ទេ ខ្ញុំមិនបានសើចផង។"

144 មានព្រះបន្ទូលថា "មែន អ្នកបានសើច។" តើជាប្រភេទតេឡេផានីអ្វី? តើជាការអានចិត្តបែបណា?

ទ្រង់ធ្វើដូចគ្នានៅថ្ងៃនេះ។ ទ្រង់គឺជាព្រះយេហូវ៉ា-យីរ៉េ ជាព្រះយេហូវ៉ា- រ៉ាផា ជាព្រះយេហូវ៉ាដែលជាថ្ងៃម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ ទ្រង់មិនដែលបរាជ័យទេ។

145 មើលទៅទ្រង់។ នៅទីនោះ ទ្រង់ឈរ។ ដើរចេញទៅនិយាយជាមួយអ័ប្រាហាំ ហើយបាត់ខ្លួន នៅចំពោះមុខគាត់។ ហើយអ័ប្រាហាំដែលជាបុព្វបុរសដ៏អស្ចារ្យ បាននិយាយថាគាត់ "បាននិយាយទល់មុខនឹងព្រះ អេឡូហ៊ីម" ព្រះដូចគ្នា។ ទទួលបានទេ? មិនមែនមនុស្សបីនាក់ទេបងប្អូន។ បីមុខងាររបស់បុគ្គលដូចគ្នា!

146 កាលដើមដំបូងគឺដូចគ្នា ទ្រង់គឺជាព្រះវិញ្ញាណដ៏អស្ចារ្យ ដែលជាប្រភពទឹក។ ដែលជាកន្លែងដែលសេចក្តីពិតទាំងអស់ សេចក្តីស្រឡាញ់ទាំងអស់ សុខសាន្តទាំងអស់។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលបរិសុទ្ធគឺនៅក្នុងប្រភពទឹក។ វាចាប់ផ្តើមបង្កើតជារូបកាយ ជាតេអូផានី ជារូបកាយដែលយើងចូលទៅ។ មិនមែនជារូបកាយដ៏រុងរឿងទេ ប៉ុន្តែជារូបកាយទេវតា ដូចជា មានរូបរាង ទម្រង់។

147 រាល់ពេលដែលខ្ញុំឃើញដើមឈើ ខ្ញុំគិតថា "ដើមឈើនេះគឺជាអរិជ្ជមាន។ មានភាពវិជ្ជមាននៅកន្លែងណាមួយ។" ដើមឈើនោះត្រូវបានគេបង្កើតឡើងពីអ្វីមួយ។ ភាពវៃឆ្លាតបានបង្កើតវា។ ហើយផែនដីនេះទាំងអស់គឺឆ្លុះបញ្ចាំងពីវត្ថុនៅស្ថានសួគ៌។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយដូច្នេះ។ ហើយប្រសិនបើមានដើមឈើនៅទីនេះដែលត្រូវវិនាស នោះក៏មានដើមឈើមួយនៅក្នុងសិរីរុងរឿងដែរដែលមិនត្រូវវិនាសឡើយ។

148 បើខ្ញុំឃើញមនុស្សប្រុស ខ្ញុំឃើញគូស្នេហ៍វ័យក្មេងដ៏គួរឲ្យស្រលាញ់មួយគូ បុរសនិងប្រពន្ធដើរតាមផ្លូវ សំណព្វចិត្តនៅជាមួយគ្នា តើវាឆ្លុះបញ្ចាំងយ៉ាងណា? សូមថ្វាយព្រះពរដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់! មានមួយនៅស្ថានសួគ៌ដែលមិនត្រូវវិនាសឡើយ។ "ប្រសិនបើរោងឧបោសថនៅលើផែនដីនេះត្រូវបានរំលាយ នោះយើងមានកន្លែងមួយដែលកំពុងរង់ចាំហើយ។" ជាតេអូផានី។

149 បន្ទាប់មកអ្នកមានព្រះត្រីឯកៈ ព្រះវិញ្ញាណដ៏អស្ចារ្យ គង់នៅក្នុងព្រះរាជបុត្រា ព្រះយេស៊ូវ ព្រះយេស៊ូវគង់នៅក្នុងក្រុមជំនុំ។ "នៅថ្ងៃនោះ អ្នកនឹងដឹងថា ខ្ញុំនៅក្នុងព្រះវរបិតា ជាព្រះវរបិតានៅក្នុងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនៅក្នុងអ្នក។" [កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អេដ។] អ្វីទាំងអស់ដែលព្រះ ទ្រង់បានចាក់ចូលទៅក្នុងព្រះយេស៊ូវ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជាទាំងអស់ ទ្រង់បានចាក់ចូលទៅក្នុងក្រុមជំនុំ។ ហ្នឹងហើយ។ "ខ្ញុំនៅក្នុងព្រះបិតា ព្រះបិតានៅក្នុងខ្ញុំ ខ្ញុំនៅក្នុងអ្នក ហើយអ្នកនៅក្នុងខ្ញុំ។" មាន—មានរាងកាយ។

150 នោះជាអ្វីដែលជាបញ្ហាជាមួយក្រុមជំនុំ។ ពួកគេត្រូវបានគេបង្រៀនអំពីគោលលទ្ធិ របស់ស្ត្រីចំណាស់ ដែលមានចរិតអៀនប្រៀន តូចតាចតិចតួច រត់ជុំវិញ ហើយមានអាហារស៊ុបនិងកាតពិធីជប់លៀង។ កុំឆ្ងល់ថាពួកយើងមានភាពច្របូកច្របល់។ យើងមិនត្រូវការកម្មវិធីកុមារនិងអាហារស៊ុបតិចតួចពេលល្ងាចនោះទេ។ អ្វីដែលយើងត្រូវការគឺដំណឹងល្អចាស់ដ៏រឹងមាំ ហើយមនុស្សមានជំនឿកាន់ដាវព្យួរនៅទីនោះ ហើយមានការជំរុញ។ អ្វីដែលយើងត្រូវការសព្វថ្ងៃនេះ មិនមែនទ្រឹស្តីតូចៗមួយចំនួន និងរឿងខ្លះនៃការបង្កើតមនុស្សមួយចំនួនទេ។ យើងត្រូវការដំណឹងល្អដ៏រឹងមាំដែលបានផ្សាយនៅក្នុងពន្លឺនិងព្រះចេស្តានិងការបង្ហាញពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

151 សូមកត់ចំណាំនៅទីនេះឥឡូវនេះ។

> ដូចដែលគាត់បាននិយាយ *ទ្រង់បានកំណត់១ថ្ងៃទៀត ដោយនិយាយនៅក្នុងដាវីឌ...*
>
> *...បើសិនជាព្រះយេស៊ូវបានឲ្យគេឈប់សំរាក...នោះក្រោយមក...ទ្រង់មិនមានព្រះបន្ទូលពីថ្ងៃ១ទៀតទេ។*
>
> ដូច្នេះ *មានសេចក្តីឈប់សំរាក...ទុកសំរាប់រាស្ត្ររបស់ព្រះនៅខាងមុខ។*
>
> *ដ្បិតអ្នកណាដែលចូលទៅក្នុងសេចក្តីសំរាករបស់ទ្រង់ហើយ...នោះក៏បានឈប់សំរាកពីការខ្លួនប្រព្រឹត្តទាំងប៉ុន្មាន ដូចជាព្រះបានឈប់ ពីការដែលទ្រង់ធ្វើដែរ។*

152 តើយើងនឹងអាននៅឯណា? ម៉ាថាយ ម្តេ...ជំពូកទី១១ ខទី ២៧។

> *គ្រប់សេចក្តីទាំងអស់បានប្រគល់មកខ្ញុំ ពីព្រះវរបិតានៃខ្ញុំ គឺត្រូវប្រគល់មកខ្ញុំពីព្រះវរបិតា* ជាជាងៈ *ហើយគ្មានអ្នកណាស្គាល់ព្រះរាជបុត្រាទេ មានតែព្រះវរបិតាតែ១* (ត្រឹមត្រូវហើយ។) *ក៏គ្មានអ្នកណាស្គាល់ព្រះវរបិតាដែរ មានតែព្រះរាជបុត្រា ហើយនិងអ្នកណា ដែលព្រះរាជបុត្រាសព្វព្រះហឫទ័យចង់បើកឲ្យស្គាល់ទ្រង់ផងប៉ុណ្ណោះ។*

153 សូមមើល វាមិនមែនថាអ្នករៀនបានប៉ុន្មានទេ តើ—ប៊ីស្សពចង់ឱ្យអ្នកដឹងប៉ុន្មានទេ។ វាគឺជារបៀបដែលព្រះចង់ឱ្យអ្នកដឹង។ ប្រសិនបើអ្នកមិនអាច

មើលឃើញការបើកសម្ដែងនេះទេ សូមកុំសួរប៊ីស្សព។ តែសួរព្រះ។ កុំសួរគ្រូគង្វាលរបស់អ្នក។ សួរព្រះ។ "ព្រះរាជបុត្រាបើកសម្ដែងឲ្យឃើញ" *ទ្រង់* ជាសព្វនាមផ្ទាល់ខ្លួន។

154 សូមស្ដាប់។ នេះនឹងធ្វើឱ្យអ្នកភ្ញាក់ផ្អើល។ នេះគឺជាបញ្ញត្តិ។ ប៉ុលបាននិយាយថា "ប្រសិនបើទ្រង់នឹងបន្សល់ថ្ងៃមួយទៀត ទ្រង់នឹងមានបន្ទូលអំពីវា។" ប៉ុន្តែនេះគឺជាអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល។

អស់អ្នកដែលនឿយព្រួយ ហើយផ្ទុកធ្ងន់អើយ ចូរមកឯខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងឲ្យអ្នករាល់គ្នាឈប់ ថ្ងៃសប្ប័ទ សម្រាក។

យកនឹមរបស់ខ្ញុំដាក់លើអ្នក ហើយរៀនពីខ្ញុំ។ ដ្បិតខ្ញុំស្លូត ហើយមានចិត្តសុភាព ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងបានថ្ងៃសប្ប័ទដល់ព្រលឹងអ្នក។

ដ្បិតនឹមរបស់ខ្ញុំងាយទេ ហើយបន្ទុករបស់ខ្ញុំក៏ស្រាល។

155 ចាំមើលអ្វីដែលប៉ុលបាននិយាយ។

បើសិនជាព្រះយេស៊ូវបានឲ្យគេឈប់សំរាក...ទ្រង់មិនមានព្រះបន្ទូល*ពីថ្ងៃ១ទៀតទេ។*

នោះ*បានជាទ្រង់ដាក់កំណត់ថ្ងៃ*...*១ទៀត* ថាក្នុង*ព្រះបន្ទូលដោយសារហ្លួងដាវីឌ*...*ជាយូរក្រោយមក*...នៅថ្ងៃនេះ *បើឯងរាល់គ្នាឮសំឡេងទ្រង់* នោះ*កុំឲ្យតាំងចិត្តរឹងរូសឡើយ។*

"ហើយនៅតែមាន..." សូមស្ដាប់ខទី៩។

ដូច្នេះ មាន*សេចក្ដីឈប់សំរាក* ថ្ងៃសប្ប័ទ *ទុកសំរាប់រាស្ត្ររបស់ព្រះនៅខាងមុខ។*

ដ្បិតអ្នកណា បុរសឬស្ត្រី *ដែលចូលទៅក្នុងសេចក្ដីសំរាករបស់ទ្រង់ហើយ*...

"អស់អ្នកដែលនឿយព្រួយ និងបន្ទុកធ្ងន់អើយ ចូរមកឯខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងអោយអ្នកសម្រាក។"

...ពីការខ្លួនប្រព្រឹត្ត...ទាំងប៉ុន្មាន *ដូចជាព្រះបានឈប់ពីការដែលទ្រង់ធ្វើដែរ។*

156 អ្នកប្រហែលជាមានអាយុម្ភៃឆ្នាំហើយ។ អ្នកប្រហែលជាមានអាយុសាមសិបឆ្នាំហើយ។ អ្នកប្រហែលជាមានអាយុហាសិបឆ្នាំហើយ។ ប៉ុន្តែនាទីដែលអ្នកបានឮសំឡេងនៃព្រះគោះបេះដូងរបស់អ្នក កុំចិត្តរឹងអី។ បន្ទាប់មកចូល..."អ្នកណាដែលឮពាក្យខ្ញុំ ជឿលើព្រះអង្គដែលចាត់ខ្ញុំមក មានជីវិត អស់កល្បជានិច្ច ហើយនឹងមិនចូលទៅក្នុងការផ្តន្ទាទោសឡើយគឺត្រូវឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត។"

157 "និយាយថា បងប្រុស ប្រាណហាំ តើមានអ្វីកើតឡើង?" អ្នកមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ព្រះគ្រីស្ទយាងមកក្នុងអ្នក។ តើវាត្រូវទេ?

158 សូមបើកជាមួយខ្ញុំទៅអេសាយ ជំពូកទី២៨ ហើយតោះអាន។ អេសាយជំពូកទី២៨ សូមមើលអ្វីដែលហោរាបាននិយាយអំពីវា។ ម៉ាថាយ...២៨ ចាប់ផ្តើមនៅខទី៨។ នេះជាការទស្សទាយនៃថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់។ យើងទៅកាន់តែជិតក្នុងរយៈពេលមួយនាទី។

ដ្បិតតុទាំងអស់ ប្រឡាក់ពេញដោយកំអួតហើយ...កខ្វក់ ឥតមានកន្លែងណាស្អាតឡើយ។

159 អោយខ្ញុំឈប់មួយនាទី។ ដូចដែលអើននីបាននិយាយកាលពីយប់មុន គាត់កំពុងនិយាយជាមួយនរណាម្នាក់។ អើននី ហ្វែនដល័រ ជាបងប្រុសម្នាក់មកពីប្រទេសស្វ៊ីស គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំឈប់ហើយទុកវាត្រាំចោល។"

160 ខ្ញុំចង់ឱ្យវាត្រាំ។

...ឥតមានកន្លែងណាស្អាតឡើយ។

ដ្បិត*តុទាំងអស់ប្រឡាក់*ពេញ*ដោយកំអួត...*

ហើយដូចជា*ឆ្កែ*វិលទៅស៊ី*កម្អួត...និង ក្អួត...ព្រួសពេញ* ដូច្នេះមនុស្សក៏វិលមកវិញដូច្នេះដែរ។

161 តើមានបញ្ហាអ្វីជាមួយអ្នកជាអ្នកមេតូឌីស្ទ? អ្នកធ្លាប់មានពន្លឺ។ តើមានអ្វីកើតឡើង? ព្រះបានយកវាចេញពីដៃរបស់អ្នក ទ្រង់ប្រគល់វាទៅឱ្យពួកណាសារិន។

តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះអ្នកជាអ្នកណាសារិន? អ្នកធ្លាប់មានពន្លឺ។ ព្រះបានយកវាចេញពីដៃរបស់អ្នក ហើយប្រគល់វាទៅឱ្យពេនទីកុស្ត។ ត្រឹមត្រូវ។

អ្នករាល់គ្នាជាពួកជំនុំនៃព្រះ និងជាមនុស្សបរិសុទ្ធឯទៀតនៃអ្នករាល់គ្នា ដោយព្រោះអ្នកបានបដិសេធពន្លឺ អ្នកដាក់ឈ្មោះខ្លួនឯងហើយនិយាយថា "យើងនឹងមិនជឿលើសពីនេះទេ" ព្រះបានរើចេញទៅខាងស្តាំហើយបង្ហាញអ្នកថាទ្រង់មានមនុស្សដែលនឹងដើរតាមទ្រង់។

162 តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះអ្នកពេនទីកុស្ត? អ្នកមានពន្លឺ។ ព្រះបានយកវាចេញពីអ្នក។

បង្គោលភ្លើងបន្តទៅមុខទៀត។ រាល់ពេលដែលបង្គោលភ្លើងដើរ ក្រុមជំនុំបានដើរជាមួយវា។

ហើយនៅពេលដែលលោកលូធើបានរៀបចំចេញពីព្រះវិហារកាតូលិក ព្រះវិហារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់ បង្គោលភ្លើងបានផ្លាស់ប្តូរ ហើយវេសលីបានទៅជាមួយវា។

វេសលីបានរៀបចំនិងបង្កើតនិកាយរបស់គាត់ ហើយបង្គោលភ្លើងបានធ្វើចលនាហើយណាសារិនបានទៅជាមួយវា។

ពួកណាសារិនបានរៀបចំ ហើយក្រុមជំនុំរបស់ព្រះបានទៅជាមួយវា។ ហើយបាននិយាយថាពួកគេមិនមែនជានិកាយទេ ប៉ុន្តែពួកគេគឺជានិកាយមែន។

163 តើមានអ្វីកើតឡើង? រឿងបន្ទាប់បានកើតឡើង ពួកពេនទីកុស្តបានឃើញភ្លើង ហើយពួកគេបានចេញទៅឆ្ងាយ។ ហើយតើអ្នកបានធ្វើអ្វី? បានធ្វើគោលលទ្ធិចេញពីភាសាដទៃ និងរៀបចំវា "មនុស្សគ្រប់រូបត្រូវនិយាយភាសាដទៃ មុនពេលពួកគេទទួលបានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។" បន្ទាប់មកព្រះជាម្ចាស់បានរើទៅភ្លាមៗ ហើយទុកអ្នកឱ្យទៅកន្លែងដែលអ្នកនៅ។

164 តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះអ្នកវ៉នណេស? អ្នកបានរកឃើញពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អ្នកបានបង្កើតលទ្ធិមួយចេញពីវា ហើយញែកខ្លួនអ្នកចេញពីវា ហើយព្រះជាម្ចាស់បានរើទៅភ្លាមៗ ហើយទុកអ្នកនៅទីនោះ។ ត្រូវហើយ។

165 តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះអ្នកសភានៃព្រះ ក្រុមប្រឹក្សាទូទៅចាស់? អ្នកបានបង្កើតអង្គការមួយចេញពីរបស់អ្នក ហើយព្រះជាម្ចាស់បានផ្លាស់ប្តូរភ្លាមៗ ហើយ

ចាកចេញពីអ្នកទៅ។ ហើយឥឡូវនេះអ្នកមិនមានអ្វីក្រៅពីត្រជាក់ និងជាក្រុមផ្លូវការដូចពួកគេផ្សេងទៀតនោះទេ។

ហើយបង្គោលភ្លើងបន្តទៅមុខទៀត។ ហាលេលូយ៉ា!

...ដ្បិតតុទាំងអស់ប្រឡាក់ពេញដោយកំអួត...

166 សូមក្រឡេកមើលពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់។ ហេតុអ្វី បានជាពួកគេសូម្បីតែ... ខ្ញុំនៅកន្លែងដែលគេយកនំប៉័ងចាស់។ ហើយនំប៉័ងត្រូវបានគេធ្វើដោយនំប៉័ងឥតមេ។ ហើយពួកគេបញ្ជូនវាទៅមនុស្សមានបាប អ្នកជក់បារី ស្ត្រីពេស្យា ស្រីសំផឹង ដរាបណាពួកគេមានឈ្មោះនៅលើសៀវភៅនោះ។

167 ហើយអ្នកបាទីស្ទថែមទាំងហៅវាទៀតផងថា "បិទ" ការរួបរួម។ ឥឡូវនេះ អ្នកបាទីស្ទស្រែកបន្តិច ព្រះនឹងដកស្នែងអ្នកចេញ។ ត្រឹមត្រូវណាស់ អ្នកនឹងមិនអាចកាត់វាបានទេ។ "បិទ" ការរួបរួម អ្នកបំបែកខ្លួនអ្នក ហាក់ដូចជាវិសុទ្ធជាងអ្នកទៅទៀត។

សូមចាំថា នេះគឺជាព្រះវិហារបាទីស្ទ។ នោះហើយជាអ្វីដែលអ្នកទទួលបាន អ្នករៀបអង្គការរបស់អ្នក។ "អូ" អ្នកនិយាយថា "យើងមិនមែនជាអង្គការទេ។" បាទ អ្នកគឺជាអង្គការ។ ប្រាកដណាស់ អ្នកគឺមែន។ អ្នកនិយាយថា "យើងជាដៃគូ។" មែនហើយ ចំពោះអ្នកណាដែលចូលមកក្នុងទ្វារ ហើយបង្រៀនតាមរបៀបដែលអ្នកជឿវា វាមិនអីទេ។ ប៉ុន្តែ ម្តង អ្នក—អ្នកនឹងមិនបោះគាត់ចេញទេ ប៉ុន្តែអ្នកនឹងដកគាត់ចេញពីភាពជាបងប្អូនរបស់អ្នក។ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវ។ អូ អ្នកមានវិធីធ្វើវា។ ព្រះជាម្ចាស់មានវិធីធ្វើដូច្នេះដែរ។ ប៉ុន្តែក្រុមជំនុំរបស់ព្រះនឹងបន្តទៅមុខទៀត។ បង្គោលភ្លើងនឹងមិនឈរសម្រាប់រឿងនេះទេ។

...ដ្បិតតុទាំងអស់ប្រឡាក់ពេញដោយកំអួត...

168 ឥឡូវនេះសូមស្តាប់។ ឥឡូវនេះវានឹងធ្វើឱ្យអ្នកភ្ញាក់ផ្អើលបន្តិច។ ស្តាប់។ ខ្ញុំនឹងអានព្រះបន្ទូល។ តើនេះជានរណា? ជាហោរា អេសាយ។

...ដ្បិតតុទាំងអស់ប្រឡាក់ពេញដោយកំអួត...ហើយកខ្វក់
ឥតមាន*កន្លែងណាស្អាតឡើយ* គ្រាន់តែឆ្កែ-ខាំស៊ីឆ្កែ។

169 មកព្រះវិហារៈ ស្ត្រីកាត់សក់ របស់ពួកគេ ស្លៀកខោខ្លី ចេញទៅក្រៅហើយឃើញបុរសមកតាមផ្លូវ។ វាលស្មៅនៅទីធ្លា ក្មេងស្រីតូចៗចង់ឲ្យនរណាម្នាក់ផ្តល់ឱ្យ

ឆ្កែធំ ឬចចកហួច មិនថាវាជាអ្វីក៏ដោយ អ្នកយល់ "វ៉ូវ-វ៉ូវ!" អូ គិតថាអ្នកគួរឱ្យស្រឡាញ់ មែនទេ?

170 ហើយអ្នករាល់គ្នាដើរតាមផ្លូវ ដោយជក់បារីក្នុងមាត់ ហើយមានឪកុនម្នាក់នៅលើក្រុមព្រឹក្សា។ អ្នកមើលទៅដូចជាអ្នកកាច់ចង្កូតរដ្ឋតិចសាស់។ ហើយបន្ទាប់មកអ្នកគិតថាអ្នកជានរណាម្នាក់។ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវ។ កុំឆ្ងល់ថាគ្រប់គុ...ដើរឡើងមកហើយទទួលយកការប្រកប ហើយធ្វើដូចជាអ្នកជានរណាម្នាក់ ហើយបោកលួចកុហក ពេញមួយសប្តាហ៍។ តើមានបញ្ហាអ្វីជាមួយអ្នក?

...ដ្បិតតុទាំងអស់ប្រឡាក់ពេញដោយកំអួត...

171 "អូ ខ្ញុំទទួលពិធីលៀងរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ប្រាកដណាស់ យើងធ្វើវានៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់យើង។ ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលថាទ្រង់នឹងប្រោសយើងឲ្យរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃចុងក្រោយប្រសិនបើយើងទទួលទានអាហារពេលល្ងាចរបស់ព្រះអម្ចាស់។"

172 ប៉ុន្តែ "អ្នកណាដែលស៊ីហើយផឹកដោយមិនសក្តិសម អ្នកនោះស៊ីហើយផឹកនឹងទោសខ្លួនឯង មិនយល់ពីព្រះកាយរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ហេតុនេះហើយបានជាមានមនុស្សជាច្រើនឈឺ ហើយទន់ខ្សោយក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ហើយជាច្រើនបានស្លាប់" ចាស់ ស្លាប់ ព្រះវិហារផ្លូវការ។ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះបានចេញពីអ្នក។ បង្គោលភ្លើងមិនមានទៀតទេ។ អ្នកបដិសេធការព្យាបាលដ៏ទេវភាព។ អ្នកបដិសេធការរស់ឡើងវិញ។

173 "អូ" អ្នកនិយាយថា "អូ ទ្រង់បានរស់ពីសុគតឡើងវិញ តាមប្រវត្តិសាស្រ្ត។" ចុះបើទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃនេះ តើទ្រង់នៅដូចគ្នាយ៉ាងណាដែរ? អ្នកនិយាយថា "អូ វាមិនដូច្នោះទេ។" ឥឡូវនេះ អ្នកនៅទីនោះ។ អ្នកមានការរស់ឡើងវិញតាមរបៀបដែលអ្នកចង់បាន ហើយព្រះបានទទួលវាតាមរបៀបដែលទ្រង់ចង់បាន។

174 ប៉ុន្តែ រឿងរបស់វាគឺជា ព្រះគម្ពីរបានចែង ថាអ្វីដែលយើងដឹងគឺជាសេចក្តីពិតដែលថាទ្រង់នឹងបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូល។ "ហើយការទាំងនេះដែលខ្ញុំធ្វើ អ្នកនឹងធ្វើដូចគ្នា។ ហើយខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នកជានិច្ច រហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃពិភពលោក។" "ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។" នោះហើយជាអ្វីដែលព្រះបន្ទូលបាននិយាយ។

175 ឥឡូវអ្វីជាថ្ងៃសប្ប័ទ?

...ដ្បិតតុទាំងអស់ប្រឡាក់ពេញដោយកំអួត...ហើយកខ្វក់ ឥតមានកន្លែងណាស្អាតឡើយ។

ដូច្នេះ *តើទ្រង់នឹងបង្រៀនចំណេះដល់អ្នកណា?*

មិនមែនជាចំណេះដឹងខាងលោកីយ វាជាចំណេះដឹងខាងវិញ្ញាណ!

ដូច្នេះ *តើទ្រង់នឹងបង្រៀនចំណេះដល់អ្នកណា?... តើទ្រង់នឹងធ្វើឲ្យ... អ្នកណាយល់ដំណឹង?*

176 "អូ ប្រទានពរដល់ព្រះជាម្ចាស់ អង្គការរបស់យើងមិនជឿរឿងនេះទេ។ ពួកគេនឹងមិនប្រកាន់យករឿងនោះទេ។" ...ខ្វល់ពីអ្វីដែលស្ថាប័នរបស់អ្នកជឿ។ តើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមានបន្ទូលយ៉ាងណាអំពីវា? "អូ មែនហើយ គ្រូគង្វាលរបស់យើង អ្នកដឹងទេ បានទទួលការអប់រំ។" អូ ប្រាកដ។ ប្រាកដណាស់ បានទទួលការអប់រំច្រើន ពួកគេបានទុកព្រះចេញពីវា។ ពិតប្រាកដណាស់ ព្រោះអ្នកអាចប្រាប់ពួកគេពីព្រះបន្ទូល ហើយពួកគេនឹងដើរជុំវិញ ហើយនិយាយថា "អញ្ចឹង ខ្ញុំមិនជឿវាបែបនោះទេ។" អូ ជារឿងអៀនប្រៀន! ចាំខ្ញុំប្រាប់អ្នក។

177 រកមើលនៅទីនេះ។

...តើទ្រង់នឹងធ្វើឲ្យ...អ្នកណាយល់ដំណឹង? គឺពួកដែលទើបនឹងលែងបៅ ជា...ពួកអ្នកដែលទើបនឹងផ្តាច់ដោះវិញ ទើបនឹងផ្តាច់ដោះវិញ។

178 ថ្ងៃមុន មានអ្នកជិតខាងខ្ញុំមក។ គាត់បាននិយាយថា "ប៊ីលី មានគ្រូគង្វាលម្នាក់នៅទីនេះក្នុងទីក្រុង គឺជាមនុស្សតូចដ៏គួរឱ្យស្រឡាញ់បំផុតដែលអ្នកមិនធ្លាប់បានឃើញ..." បាននិយាយថា "ប្រពន្ធហើយនិងខ្ញុំកំពុងតែស្លៀកពាក់ឈុតគេងប្រហែលពាក់កណ្តាលអធ្រាត្រ ហើយគ្រូគង្វាលតូចនោះរត់ចូលមក—គាត់—គាត់បានផឹកកាហ្វេជាមួយយើង គាត់បានចេញបន្តទៅផ្ទះអ្នកជិតខាង ហើយចាប់ដៃពួកគេ។ ពួកគេកំពុងលេងហ្គេមបៀរតូចមួយ ហើយគាត់បានអង្គុយលេងបៀរជាមួយពួកគេ។" បាននិយាយថា "អូ គាត់គឺជាមិត្តរួមការក្នុងសង្គមតូចដែលអ្នកមិនធ្លាប់ឃើញ។" បាននិយាយថា "អូ យើងស្រឡាញ់គាត់។ យើងនឹងមិនកម្ចាត់គាត់ដោយឥតប្រយោជន៍ទេ។"

179 ខ្ញុំបានឈរនៅទីនោះបន្តិច ខ្ញុំគិតថា "អញ្ចឹង?"

180 បាននិយាយថា "អូ តើអ្នកមិនគិតថាព្រះវិហារទាំងអស់ត្រូវការបុរសបែបនោះទេឬ?" ហ៊ឹ! ខ្ញុំមិនអាចឆ្លើយថាអញ្ចឹង។ គាត់បាននិយាយថា "នៅកន្លែងតូចមួយផ្សេងទៀត" បាននិយាយថា "ពួកគេមានកន្លែងគួរឱ្យស្រឡាញ់បែបនេះ។ អ្នកបម្រើព្រះរូបនេះនិងភរិយា ជាមនុស្សគួរឱ្យស្រឡាញ់ បានចេញទៅធ្វើការជាមួយកូនក្មេងជាច្រើន រហូតដល់មានថ្នាក់—សាលាព្រះគម្ពីរ។" ហើយបាននិយាយថា "ពួកគេគ្រាន់តែមានច្រើនណាស់ គ្រាន់តែហៀរហូរជាមួយកូនក្មេងតូចៗ។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំអើយ គាត់អាចប្រាប់រឿងខ្លីៗគ្រប់បែបយ៉ាងដល់កុមារតូចៗ។"

181 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ល្អណាស់។ វាពិតជាល្អណាស់។"

182 ខ្ញុំបានត្រឡប់ទៅវិញ។ ខ្ញុំទើបតែមកពីប្រទេសកាណាដា។ ខ្ញុំគិត "ខ្ញុំនៅទីនេះ។ ខ្ញុំអើយ! មហាជន...តើមានបញ្ហាអ្វីជាមួយខ្ញុំ? ខ្ញុំមិនធ្វើដូច្នេះទេ។" ខ្ញុំបានទៅលាងឡានរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំគិត "ព្រះជាម្ចាស់អើយ ខ្ញុំកំពុងក្លាយជាមនុស្សចាស់ហើយខ្ញុំនៅទីនេះ។ ខ្ញុំបានប្រយុទ្ធ។ ខ្ញុំបានយំ។ ខ្ញុំបានអង្វរ។ ហើយអ្វីដែលខ្ញុំទទួលបានគឺជាការប្រមាថដ៏ធំមួយ។"

183 អ្វីក៏ដោយ ទុកអោយនរណាម្នាក់និយាយអាក្រក់អំពីអ្នក "អូ អ្នកសម្តែងភាព-បរិសុទ្ធចាស់" អ្វីមួយដូចនោះ។

184 ខ្ញុំបានគិតអំពីរឿងនោះ។ ហើយសំឡេងមួយបានមករកខ្ញុំថា "មនុស្សប្រុសទាំងនោះគឺមិនអីទេ បើគេធ្វើបែបហ្នឹង ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនដែលហៅអ្នកឱ្យធ្វើបែបនេះទេ។ ខ្ញុំបានហៅអ្នកឲ្យយកដាវហើយឈរនៅទីនោះដូចលោកយ៉ូស្វេ ហើយតតាំងផង បងប្អូន។ មិនលូង់ខ្លៅជាមួយសង្គមចាស់ឬអង្គការឬក្រុមជំនុំខ្លះទេ ប៉ុន្តែត្រូវប្រឈមនឹងអារក្ស។ ឈរនៅជួរមុខ ធ្វើឱ្យត្រូវគឺត្រូវ ខុស គឺខុស។ អធិប្បាយព្រះបន្ទូលហើយស្វែងរកអ្នកណាដែលមានជំនឿដើម្បីជឿវា។ ដាក់នាងនៅទីនោះ។"

185 ខ្ញុំត្រូវបង្កើនល្បឿនលើឡាននោះ គ្រប់ពេល លាងវា។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "អរគុណព្រះជាម្ចាស់។ អរគុណព្រះជាម្ចាស់។" មានអារម្មណ៍ល្អនៅពេលនោះ។ "មិនអីទេ ព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំនឹងកាន់នាងឱ្យតឹងបន្តិច ហើយទូលបង្គំចង់ស្លាប់ជាមួយនឹងវានៅក្នុងដៃរបស់ទូលបង្គំ។"

…តើទ្រង់នឹង*ធ្វើឲ្យអ្នកណាយល់ដំណឹង*? (ស្តាប់។)

…ដ្បិតតុទាំងអស់ប្រឡាក់ពេញដោយកំអួត…

…គឺពួកដែលទើបនឹងលែងបៅ ជាពួកអ្នកដែលទើបនឹងផ្តាច់ដោះវិញ។

ឥឡូវសូមមើល។

ដ្បិតត្រូវបង្រៀន—ច្បាប់មួយម្តងៗ ច្បាប់មួយម្តងៗ …ហើយឃ្លាមួយម្តងៗ មុខនេះបន្តិច មុខនោះបន្តិចៈ

ទ្រង់នឹងមានព្រះបន្ទូលដល់ជនជាតិនេះ ដោយសំដីឡប់ *ហើយនឹងភាសាដទៃ។*

ទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលនឹងគេថា នេះនែជាសេចក្តីសំរាក ចូរឲ្យពួកអ្នកដែលនឿយហត់បានសំរាកចុះ… នេះឯងជាទីលំហើយ តែគេមិនព្រមស្តាប់តាមសោះ។

ហេតុដូច្នោះ *ព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេហូវ៉ា* នឹងបានដល់*គេ* (មាននរណាម្នាក់បានអធិប្បាយអំពីវា។) *ដោយច្បាប់មួយម្តង…មួយម្តង ហើយនឹងឃ្លាមួយម្តង…មួយម្តង មុខនេះបន្តិច មុខនោះបន្តិច ដើម្បីឲ្យគេចេញទៅដួលផ្ងារចុះ ព្រមទាំងត្រូវបាក់បែក ជាប់អន្ទាក់ ហើយត្រូវចាប់បានផង។*

186 តើអ្វីជាទីសម្រាក? តើថ្ងៃឈប់សម្រាកមកដល់នៅពេលណា? ពេលមនុស្សនិយាយភាសាដទៃហើយដោយសំដីឡប់។ ដោយសំដីឡប់ ពួកគេមិនបាននិយាយអ្វីទាំងអស់។ ពួកគេបាននិយាយរអ៊ូរទាំ។ តើវាកើតឡើងនៅពេលណា? នៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមក។ នោះគឺជាការសម្រាកៈ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "អស់អ្នកដែលនឿយព្រួយ និងបន្ទុកធ្ងន់អើយ ចូរមកឯខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងឲ្យអ្នករាល់គ្នាសម្រាក។ ខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវជីវិត ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច" *ស្សូ* ជីវិតរបស់ព្រះ។ ព្រះនឹងចូលមកក្នុងអ្នកហើយជាផ្នែកមួយនៃអ្នក។ ទ្រង់នឹងផ្តល់ដល់អ្នក ហើយបង្កើតកូនជាប្រុសជាស្រី។

187 ឥឡូវនេះសូមមើល។ នោះគឺជាការសម្រាកទីបីដែលទ្រង់ប្រទាន។ ទីមួយៈ ព្រះបានទទួលវា ពីកិច្ចការរបស់ទ្រង់។ ទីពីរៈ អ៊ីស្រាអែលបានទទួលវា នៅក្នុងច្បាប់។ ទីបីៈ ក្រុមជំនុំបានទទួលវា ជាផ្នែកនៃព្រះ។

188 បីគឺជាចំនួននៃជីវិត។ តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹង? រាល់ពេលដែលអ្នកឃើញបី វាជាជីវិត។ សូមកត់សម្គាល់ នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតផែនដី នៅថ្ងៃទីបីគឺជាជីវិត។ តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹង? ថ្ងៃទីបី។ មានជីវិតមកនៅថ្ងៃទីបីនៃការបង្កើត។

ព្រះត្រៃឯកៈ ព្រះបិតាគង់នៅពីលើមនុស្ស ក្នុងបង្គោលភ្លើង ព្រះរាជបុត្រាគឺជាមនុស្ស ចេះនិយាយជាមួយមនុស្សហើយរៀបចំពួកគេរួចរាល់ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាជំហានទីបី ដែលជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ជាព្រះនៅក្នុងមនុស្ស។ ជីវិត! បិតា បុត្រា...

ការសម្រាក របស់ព្រះ ការសម្រាកនៃអ៊ីស្រាអែល និងការសម្រាក នៃក្រុមជំនុំ ការរក្សា-ថ្ងៃសប្ប័ទ។

189 ដូច្នេះ ប្រសិនបើអ្នកមិនដែលបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅឡើយ នោះអ្នកមិនដែលចូលទៅក្នុងការសម្រាករបស់ព្រះឡើយ។ អ្នកមិនចាំបាច់និយាយថា "អូ ខ្ញុំមិនអាចទេ។ ខ្ញុំចង់ជក់បារី។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនអាចធ្វើវាបាន ខ្ញុំជាគ្រីស្ទាន។ ខ្ញុំពិតជាមិនចង់ផឹកទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំជាគ្រិស្ទាន។ ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនអាច មិនចង់ផឹកទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំនៅតែចូលចិត្ត។"

190 បើអ្នកស្រើបស្រាលនឹងមនុស្សស្រី បើអ្នកប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិតទាំងអស់នេះ នោះអ្នកមិនដែលដល់ពេលសម្រាកនោះទេ។ អ្នកមិនដែលបានចូលទៅក្នុងការសម្រាករបស់អ្នកទេ។

191 ហើយនៅពេលដែលអ្នកចូលទៅក្នុងការសម្រាកនេះ នោះអ្នកឈប់ពីការងារលោកិយផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក ដូចជាព្រះបានឈប់ពីកិច្ចការទ្រង់។ ហេតុអ្វី? អ្នកគឺជាផ្នែកមួយនៃព្រះ។ អ្នកសម្រាក ជារៀងរហូត។ អ្នកនៅទីនោះ។ នោះជាថ្ងៃសប្ប័ទ។ "អ្នករាល់គ្នាដែលនឿយព្រួយអើយ ចូរមកឯខ្ញុំ។"

> ថ្ងៃនេះ *ទ្រង់កំណត់១ថ្ងៃ...ជាយូរមកហើយ* នៅក្នុងដាវីឌ...ពេល *អ្នកឮសំឡេងទ្រង់ កុំឱ្យធ្វើចិត្តរឹង។*

192 គ្រាន់តែពាក្យមួយឬពីរទៀតនៅទីនេះ យើងនឹងបញ្ចប់។

ដ្បិតអ្នកដែលបានចូលទៅក្នុងការសម្រាករបស់ព្រះគ្រីស្ទ...

ចូរមកឯខ្ញុំ អស់អ្នក*ដែលនឿយព្រួយនិង...បន្ទុកធ្ងន់អើយ...*

...អ្នកបានឈប់សំរាកពីការខ្លួនប្រព្រឹត្តទាំងប៉ុន្មាន ដូចជាព្រះបានឈប់ពីការដែលទ្រង់ធ្វើដែរ នៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ។

អ្នកប្រហែលជាបាននៅឆ្នាំទីសាមសិប ឆ្នាំទីសែសិប ឆ្នាំទីប្រាំ មិនថាជាឆ្នាំណាក៏ដោយ។ អ្នកបានឈប់ធ្វើការរបស់អ្នក ដូចជាព្រះបានធ្វើពីទ្រង់ ជារៀងរហូត។ អ្នកលែងចង់បានរបស់លោកិយទៀតហើយ។ លោកិយគឺស្លាប់សម្រាប់អ្នក។

193 ឥឡូវនេះ ខទី១១ឥឡូវនេះ សូមយកចិត្តទុកដាក់។

ដូច្នេះត្រូវឲ្យយើងរាល់គ្នាសង្វាតនឹងចូលទៅក្នុងសេចក្តីសំរាកនោះ (មិនមែន*ម្នាក់នេះ* មិនមែន*ម្នាក់នេះ*ទេ គឺ*មួយនេះ*) *ក្រែងលោអ្នកណាដួលទៅតាមក្បួនមិនជឿដូចជាគេដែរ។*

194 តើវាគឺជាអ្វី? បង្គោលភ្លើងគឺនៅទីនេះ។ ទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់គង់នៅជាមួយយើង។ ទ្រង់កំពុងធ្វើដូចគ្នានឹងការដែលទ្រង់មានបន្ទូលថាទ្រង់នឹងធ្វើ។ ហើយមនុស្សជំពប់ដួលនិយាយថា: "អូ ខ្ញុំស្មានថា មិនអីទេ។ នោះល្អណាស់។ អូ ខ្ញុំគិតថាវាមិនអីទេ។" ប្រយ័ត្នកុំធ្លាក់ក្នុងអន្ទាក់នៃការមិនជឿដូចគ្នា។ អ្នកយកវាដោយអស់ពីចិត្ត។

195 មើល។

ដ្បិតព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ (មិនមែនជាគោលលទ្ធិនៃក្រុមជំនុំ) ពីព្រោះ*ឯព្រះបន្ទូលនៃព្រះរស់នៅ* ហើយពូកែ*ផង...ក៏មុតជាងដាវណាមានមុខ២* (ស្តាប់) ទាំងធ្លុះ*ចូលទៅ...ទាល់តែកាត់ព្រលឹង* និង*វិញ្ញាណ...ហើយសន្លាក់* និង*ខួរឆ្អឹងដាច់ពីគ្នា...*(ស្តាប់) *ទាំងពិចារណាអស់ទាំងគំនិត* ដែលចិត្តគិត *ហើយដែលសំរេចដែរ។*

ហ្នឹងជាអ្វី? ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធអាចយាងមកហើយនិយាយថា "អ្នកបានធ្វើ*រឿង-ជាក់លាក់មួយ។* ហើយអ្នកបាន*ធ្វើនេះ*ហើយ*ធ្វើនោះ*។ អ្នកមាន

ជំងឺ*បែបនេះ* ហើយ*បែបនោះ*។ បើអ្នកធ្វើ*ឱ្យត្រូវ* អ្នកនឹងធ្វើវា*បែបនោះ*។" ឃើញទេ? ទាំងពិចារណាអស់ទាំងគំនិត។

196 ហើយមនុស្សនិយាយថា "តើនោះជាអ្វី? ហេតុអ្វី វាជាជំងឺផ្លូវចិត្ត។ ហេតុអ្វីវាជា...គាត់ជា-គ្រូទាយ។" ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំចង់មានន័យទេ? វាជាពិភពលោកដ៏អាក្រក់ និងផិតក្បត់ដ៏ចំណាស់ដែលមិនស្គាល់ព្រះ។

197 "វាលឿនជាង គិត-ច្រើន ខ្លាំងពូកែជាងដាវ-មុខពីរ ហើយជាអ្នកទាំងពិចារណាអស់ទាំងគំនិតនិងចេតនានៃចិត្ត។"

ឥឡូវនេះ តើអ្វីទៅដែលដឹងពីចេតនានៃចិត្ត? ព្រះ។ អ្នកបាននិយាយ "មែនហើយ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា 'ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។'" ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺជាព្រះ។

> *កាលដើមដំបូងមានព្រះបន្ទូល...ព្រះបន្ទូលគង់ជាមួយព្រះ ហើយព្រះបន្ទូលនោះឯងជាព្រះ។*
>
> *ហើយព្រះបន្ទូលបានក្លាយជាសាច់ឈាម ហើយគង់នៅក្នុងចំណោមយើង...*

198 ព្រះត្រាស់ដឹងនូវគំនិត។ លោកអ័ប្រាហាំបានបែរខ្នង ហើយ—ហើយព្រះក៏បានបែរខ្នងទៅត្រសាលដែរ។ ហើយសារ៉ាសើច។ ហើយព្រះបានត្រឡប់មកវិញមានព្រះបន្ទូលថា "តើអ្វីដែលធ្វើឱ្យសារ៉ាសើច?" ទាំងពិចារណាអស់ទាំងគំនិត! ខ្ញុំចង់ឱ្យវាត្រាំបន្តិច។

199 ពេលដែលព័ន្ធកិច្ចបែបនោះត្រូវលើកឡើង ដែលព្រះជាម្ចាស់បានសន្យានៅថ្ងៃចុងក្រោយ តើមានអ្វីកើតឡើង? "ទូរលេខផ្លូវចិត្ត។"

200 តើគេមិនបានហៅព្រះអង្គ ទ្រង់ផ្ទាល់ទេឬ "បេលសេប៊ូល"? ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា "ប្រសិនបើគេហៅចៅហ្វាយផ្ទះថា 'បេលសេប៊ូល' តើពួកគេនឹងហៅសិស្សរបស់ទ្រង់អំបាលម៉ានទៅទៀត?"

201 ខ្ញុំស្រលាញ់អ្នក។ វាបង្ហាញថាអ្នកចាប់អារម្មណ៍គ្រប់គ្រាន់ អ្នកមិនចាំបាច់មកអគារម៉ាស៊ីនត្រជាក់ ដើម្បីស្ដាប់ដំណឹងល្អនោះទេ។ អ្នកឃ្លានគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីមកកន្លែងបែបនេះ។ ព្រះមិនដែលអនុញ្ញាតឱ្យយើងសាងសង់អ្វីក្រៅពីនេះទេ។ យើងស្រឡាញ់វាតាមរបៀបនេះ។ គ្រាន់តែជាខ្ទមចាស់បន្តិច ប៉ុន្តែនោះជារបៀប

ដែលយើងស្រឡាញ់វា។ ព្រះមិនរស់នៅក្នុងភាពអស្ចារ្យទេ។ ព្រះគង់នៅក្នុងចិត្ត រាបទាប។ យើងស្រឡាញ់វាដូចនេះ។ យើងរីករាយក្នុងការមក ហើយអ្នក ក៏ជាអ្នក អង្គុយនៅក្នុង—កន្លែងបែបនេះ។ មិនថាវាក្ដៅប៉ុណ្ណាទេ មិនថាញើសមានលើឈុត ថ្មី រ៉ូបថ្មីរបស់អ្នកបែកញើសប៉ុណ្ណា ក៏មិនមានអ្វីខុសដែរ។

អ្នកកំពុងស្ដាប់ជីវិតដ៏អស់កល្បជានិច្ច ចំពោះព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ដែលដឹងពី គំនិតក្នុងចិត្តរបស់អ្នក។ បង្គោលភ្លើងដែលព្យួរលើកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ព្យួរនៅទីនេះ យប់នេះ។ ខ្ញុំអាចប្រឈមនឹងវា: គ្មានបុរសណាម្នាក់អាចឈរនៅទីនេះក្រោម ព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឡើយ ដោយគ្មានព្រះបំពេញគាត់ភ្លាមៗហើយ ប្រាប់គាត់ពីអ្វីដែលគាត់ជានរណា។ ត្រូវហើយ។ អ្នកនៅទីនោះ។

202 តើវាគឺជាអ្វី? តើវាគឺជាអ្វី? វាជាព្រះវិញ្ញាណដូចគ្នាដែលបានដឹកនាំកូនចៅ អ៊ីស្រាអែលទៅឯការសម្រាករបស់ពួកគេ ហើយពួកគេបានដួលដោយសារការមិន ជឿ។ កុំដួល។ នេះជាឱកាសចុងក្រោយ។ ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ ជីវិតបានឆ្លងកាត់ទីនោះ។

203 ការរាប់ជាសុចរិត របស់ម៉ាទីន លូធើ នៅតែជាទម្រង់នៃសាសនា។ ការរាប់ ជាបរិសុទ្ធ...ម៉ាទីន លូធើ ចន វេសលី ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ជីវិត។ ការរាប់ជាសុចរិត គឺការជឿ ការរាប់ជាបរិសុទ្ធ គឺជាការសំអាត ព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ គឺជាការបំពេញ ជីវិត។ មិនមែនតាមរយៈយុគសម័យលូធើរាន ពួកគេមាន វានៅក្នុងទម្រង់មួយ។ មិនមែនតាមរយៈយុគសម័យ វេសលី ពួកគេមានវានៅក្នុង ទម្រង់មួយ។ ប៉ុន្តែនេះគឺជាយុគសម័យដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមក ទ្រង់ ផ្ទាល់។

204 ហើយប្រសិនបើអ្នកមិនបានទទួលវា តើអ្នកអាចជឿការអស្ចារ្យដោយ របៀបណា? នោះត្រូវការព្រះនៅក្នុងអ្នកដើម្បីជឿ។ អ្នកធ្វើដូចជាព្រះ។ អ្នកដឹង ដូចជាព្រះ។ អ្នកគិតដូចព្រះ។ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា អ្នកជាអ្នកស្ម័គ្រចិត្ត តិចតួច "រូបព្រះ។" ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ។ ដ្បិត អ្នកគឺជាផ្នែកនៃព្រះ។

ដូចគ្នានឹងខ្ញុំជាប្រាណហាំតូចមួយដែរ ហើយអ្នកក៏ជានរណាម្នាក់ ហើយដោយសារឪពុកម្ដាយរបស់អ្នកជានាមនោះ។ ធម្មជាតិដែលអ្នកមានគឺ ដោយសារតែឪពុកម្ដាយរបស់អ្នកគឺបែបនេះ ព្រោះអ្នកកើតមកពីពួកគេ។

ហើយហេតុផលដែលអ្នកជឿលើព្រះ ហើយជឿលើការអស្ចារ្យ ទីសំគាល់ និងការអស្ចារ្យ ព្រោះអ្នកជាបុត្រាបុត្រីរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ អ្នកទទួលបានជីវិត។ ជីវិតមកដល់ទីបី។ ត្រូវហើយ។

205 ពេលដែលព្រះយេស៊ូវយាងឡើងលើភ្នំ គ្រប់ទីកន្លែងដែលទ្រង់យាងទៅ ទ្រង់បាននាំពេត្រុស យ៉ាកុប និងយ៉ូហាន ជាសាក្សីបីនាក់។ បីគឺជាលេខនៃជីវិត។ ទទួលបានទេ? សេចក្តីស្រឡាញ់ សេចក្តីអំណរ ក្តីសុខសាន្ត។

206 ឥឡូវនេះ ចូរយើងប្រញាប់ទៅចុងបញ្ចប់នៃជំពូកនេះ ឲ្យលឿន ដូចដែលយើងបានអាន។

ពីព្រោះ ឯព្រះបន្ទូលនៃព្រះរស់នៅ ហើយពូកែផង...ក៏មុតជាង*ដាវណាមានមុខ២*...ទាំងពិចារណាអស់ទាំងគំនិត *ដែលចិត្តគិតហើយដែលសំរេចដែរ។*

គ្មានអ្វីកើតមក ដែលទ្រង់ទតមិនឃើញនោះឡើយៈ គឺគ្រប់ទាំងអស់នៅជា...*អាក្រាត ហើយចំហនៅចំពោះព្រះនេត្រនៃព្រះ ដែលយើងរាល់គ្នាត្រូវរាប់រៀបទាំងអស់ទូលថ្វាយទ្រង់។*

207 បងប្អូនអើយ គ្មានសត្វល្អិតណាមួយដែលនៅលើអំពូលនោះដោយទ្រង់មិនស្គាល់សោះឡើយ។ "អ្វីៗទាំងអស់គឺបើកចំហ។" បងប្រុស ទ្រង់ជ្រាបគ្រប់រឿងទាំងអស់ដែលអ្នកធ្លាប់ធ្វើ រាល់គំនិតដែលអ្នកធ្លាប់គិត។ នោះហើយជាអ្វីដែលជាទ្រង់។ យើងជឿទ្រង់ដូច្នេះ។

ហើយនៅពេលដែលព្រះយាងមកក្នុងយើង ហើយកំណត់យើងនៅក្នុងក្រុមជំនុំ ទ្រង់បានដាក់អំណោយទាននិងរឿងរ៉ាវនៅក្នុងក្រុមជំនុំ ដើម្បីដំណើរការជារបស់ទ្រង់។ ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះដែលគ្មានទីបញ្ចប់នោះ ទ្រង់ប្រោសអ្នកជំងឺឱ្យជា។ ទ្រង់អាចប្រោសមនុស្សស្លាប់ឱ្យរស់បាន។ ទ្រង់អាចសំអាតមនុស្សឃ្លង់ ធ្វើឱ្យមនុស្សខ្វាក់មើលឃើញ។ ទ្រង់អាចផ្តល់ការនិមិត្ត។ ទ្រង់អាចធ្វើកិច្ចការគ្រប់ប្រភេទទាំងនេះ ដោយធ្វើការតាមរយៈក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ ដោយសារវាជាព្រះនៅក្នុងអ្នក។ មានព្រះវិហារ។

208 តើក្រុមជំនុំនោះក្លាយជាព្រះវិហារដោយការចូលរួមដោយរបៀបណា? អត់ទេ បាទ។ ដោយចាប់ដៃឬ? អត់ទេ បាទ។ ដោយពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកឬ? អត់ទេ

បាទ។ ដោយសមាជិកភាពឬ? អត់ទេ បាទ។ តើអ្នកទទួលបានវាដោយរបៀបណា? "ដោយសារព្រះវិញ្ញាណតែមួយ យើងទាំងអស់គ្នាបានទទួលបុណ្យជ្រមុជនៅក្នុងរូបកាយតែមួយ។" ហ្នឹងហើយ។

209 រ៉ូម ៨:១។

ហេតុនោះ នៅជាន់នេះ អ្នកណាដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ នោះគ្មានទោសសោះ...

"គ្មានការថ្កោលទោសលោកិយទេ។" ពួកគេមិនអាចចោទប្រកាន់អ្នកពីអ្វីទាំងអស់។

ហេតុនោះ...អ្នកណាដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ នោះគ្មានទោសសោះ គឺអ្នកដែលមិនដើរតាមសាច់ឈាម តែដើរតាមព្រះវិញ្ញាណវិញ។

210 ហ្នឹងហើយ។ នោះជារបៀបជំនុំជំរះភាពជាគ្រីស្ទានរបស់អ្នក។ នោះជារបៀបដើម្បីដឹងថាអ្នកបានចូលទៅក្នុងកន្លែងសម្រាកនោះ លោកិយនឹងមិនរំខានអ្នកទៀតទេ។ ពិតប្រាកដណាស់។ អ្នកឃើញវា ដើរចេញពីវា។ អ្នកមានអ្វីដែលត្រូវគិតល្អជាងហ្នឹង។ ហ្នឹងហើយ "គ្មានការថ្កោលទោសទេ។" នោះហើយជារបៀបដែលយើងចូលទៅក្នុងរាងកាយ។

211 ហើយអ្នកត្រូវបានធានា "ជារៀងរហូត។" ព្រះគម្ពីរបានចែងដូច្នេះ។ រកមើលនៅទីនេះនៅក្នុងហេព្រើរ ជំពូកទី១០។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា:

ដ្បិតកន្លែងដែលមានតង្វាយគោឈ្មោលនិងយញ្ញបូជា ឲ្យ*រំពឹង*ឃើញពីអំពើ*បាបរបស់គេរាល់តែឆ្នាំ*វិញ។

*ប៉ុន្តែបុរសម្នាក់នេះ...*តាមរយៈ*យញ្ញបូជាមួយ...*

សូមថ្វាយព្រះពរដល់ព្រះនាមដ៏វិសុទ្ធរបស់ទ្រង់!

ដោយសារតែយញ្ញបូជាតែមួយ គាត់បានគ្រប់លក្ខណ៍ជារៀងរហូត...

212 ហាលេលូយ៉ា! មិនមែនសម្រាប់ការងើបឡើងវិញបន្ទាប់ទេ ប៉ុន្តែ*ជារៀងរហូត*។ "រឿងចាស់បានកន្លងផុតទៅហើយ ហើយអ្វីៗទាំងអស់បានក្លាយជាថ្មី។" យើងដើរក្នុងពន្លឺ ដែលជាពន្លឺដ៏ស្រស់ស្អាត។ បក្សីច្រៀងខុសគ្នា។

213 ការអង្គុយនៅទីនេះ ក្រឡេកមើលអាកុលតិចតួចនេះ ប្រហែលប្រាំឆ្នាំមុនតាមខ្ញុំស្មាន។ រ៉ូសេឡា សត្វប្រចៀវ ដែលដើរតាមដងផ្លូវនៃទីក្រុងឈីកាហ្គោ

ស្រវឹង វិលវល់ ដើរចូលទៅក្នុងអំពើបាបគ្រប់បែបយ៉ាងដែលមាន ស្រវឹងនិងអ្វីៗដែលនាងអាចមាន។ ហើយនៅយប់មួយ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលរស់និងខ្លាំងជាងដាវមុខ-ពីរ បានមានបន្ទូល "ស្ត្រីអើយ អ្នកគឺជាមនុស្សប្រមឹក។" ហាលេលូយ៉ា! ប្រសិនបើនោះមិនមែនជាព្រះតែមួយដែលមានពីមុនមកនោះ អ្នកដែលដឹងថាសារ៉ាសើចពីក្រោយទ្រង់ ខ្ញុំមិនដឹងថាទ្រង់ជាអ្វីទេ។

214 ឡើងទៅមុខទស្សជនមើលទៅស្ត្រីតូចម្នាក់ទៀតដែលនាងបានចេញទៅហើយនាំចូលទៅក្នុងទីនោះ បាននិយាយថា "អ្នកគឺជាអ្នកញៀនថ្នាំ។" របៀបដែលទ្រង់ពិចារណាគំនិត!

215 និងអ្នកដឹកនាំអភិជនធំៗអង្គុយនៅទីនោះ ដែលមានការផ្សាយដំណឹងល្អទូ-ទាំងពិភពលោក ដោយដៃរបស់ពួកក្រព័តទៅក្រោយ ពាក់អាវយឺត គិតថាយើងមិនស្គាល់ពួកគេ ដូចជាពួកគេអាចអង្គុយនៅក្រោមការប្រជុំបែបនោះហើយព្រះមិនបង្ហាញថាពួកគេជានរណាទេ។ ការអង្គុយនៅទីនោះមើលទៅខុសពីគេ ដូចជាអ្នកផ្សេង។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានដឹងថាពួកគេជានរណា។ ហើយពួកគេបានអង្គុយទីនោះ នៅក្នុងចិត្តពួកគេ បានគិតថាវាជាជំងឺផ្លូវចិត្ត។ មិនដឹងអ្វីអំពីព្រះជាជាងមនុស្សល្ងីល្ងើស្គាល់អំពីរាត្រីនៅអេហ្ស៊ីប។ ត្រូវហើយ។ ពួកគេស្គាល់វាតាមរយៈសំបុត្រ ប៉ុន្តែមិនមែនដោយព្រះវិញ្ញាណទេ។ "សំបុត្រនោះបានសម្លាប់ ប៉ុន្តែព្រះវិញ្ញាណប្រទានជីវិតវិញ។" នោះហើយ។ នោះជាគំនិត។ "លឿនជាង ខ្លាំងជាងដាវមុខពីរ ដែលជាអ្នកយល់ច្បាស់ពីគំនិតនៃដួងចិត្ត។"

216 សូមស្តាប់។ សម្លឹងមើល។

គ្មានអ្វីកើតមក ដែលទ្រង់ទតមិនឃើញនោះឡើយៈ គឺគ្រប់ទាំងអស់នៅជាអាក្រាតហើយចំហនៅចំពោះព្រះនេត្រនៃព្រះ ដែលយើងរាល់គ្នាត្រូវរាប់រៀបទាំងអស់ទូលថ្វាយទ្រង់។

ដូច្នេះ ដែលមានសំដេចសង្ឃយ៉ាងធំ១អង្គ...(ស្តាប់ឥឡូវនេះ សម្រាប់អ្នកជំងឺ។) *...ដែលទ្រង់បានយាងកាត់អស់ទាំងជាន់ស្ថានសួគ៌ គឺព្រះយេស៊ូវជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ នោះត្រូវតែឲ្យយើងមានចិត្តដាច់ស្រឡះនឹងជឿតាមចុះ។*

217 "ចិត្តដាច់ស្រឡះ" នោះមិនមានន័យថាគ្រាន់តែបន្តធ្វើទីបន្ទាល់ទេ។ បើអ្នកមិនរស់នៅក្នុងជីវិត អ្នកមិនប្រកាន់ខ្ជាប់វា គឺអ្នកកំពុងរស់នៅជាមួយរឿង

លាក់ពុត។ អ្នកគឺជា...អ្នកត្រូវចេញទៅក្រៅហើយគ្រាន់តែនិយាយថាអ្នកជាមនុស្សមានបាបហើយបំភ្លេចវាចោលល្អជាង។ កុំប្រកាសថាជាគ្រីស្ទាន ហើយរស់នៅធ្វើអ្វីផ្សេង អ្នកគឺជាឧបសគ្គដ៏ធំបំផុតដែលពិភពលោកមិនធ្លាប់មាន។ ប្រសិនបើអ្នកជាមនុស្សមានបាប ចូរទទួលយកវា ហើយបន្តទៅ ទទួលបានសិទ្ធិជាមួយព្រះ។ ប្រសិនបើអ្នកជាគ្រិស្ទាន ចូរប្រកាន់ខ្ជាប់នូវការសារភាពរបស់អ្នកស្នាក់នៅទីនោះ។

218 មើលនេះឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំចង់ទទួលបានវាមុនពេលយើងចាកចេញ។

ដ្បិតសំដេចសង្ឃនៃយើង ទ្រង់មិនមែនមិនអាចនឹងអាណិតអាសូរដល់សេចក្ដីកំសោយរបស់យើងរាល់គ្នានោះទេ ព្រោះទ្រង់បានត្រូវសេចក្ដីល្បួងគ្រប់យ៉ាង ដូចជា...យើងរាល់គ្នាដែរ តែឥតធ្វើបាបឡើយ។

សូមស្ដាប់។

ដូច្នេះ ត្រូវឲ្យយើងរាល់គ្នា មកដល់បល្ល័ង្កនៃព្រះគុណ ដោយក្លាហានដើម្បីនឹងទទួលសេចក្ដីមេត្តា ហើយរកបានព្រះគុណសំរាប់នឹងជួយដល់ពេលត្រូវការចុះ។

សូមថ្វាយព្រះពរដល់ព្រះនាមព្រះជាម្ចាស់!

219 សូមស្ដាប់ អ្នកបាទីស្ទ ព្រីសប៊ីធើរៀន លូធើរៀន។ អ្នកនឹងសួរខ្ញុំនូវសំណួរនេះ "អ័ប្រាហាំបានជឿលើព្រះ ហើយវាត្រូវបានគេរាប់ជាសេចក្ដីសុចរិតដល់គាត់។" ខ្ញុំដឹង។ នោះហើយជាកន្លែងដែលអ្នកតែងតែទៅ។ វាជាការពិត។ "តើមនុស្សអាចធ្វើអ្វីបានទៀតក្រៅពីជឿព្រះ?" នោះពិតជាត្រឹមត្រូវ។ នោះហើយជាអ្វីដែលគាត់អាចធ្វើបាន។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលព្រះទទួលស្គាល់សេចក្ដីជំនឿនោះ ទ្រង់ប្រទានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដល់អ្នក។

220 "ឥឡូវនេះតើខ្ញុំត្រូវធ្វើយ៉ាងណា បងប្រុស ប្រាណហាំ? តើខ្ញុំគួរស្រែកទេ?" មិនចាំបាច់ទេ។ "តើខ្ញុំគួរនិយាយភាសាដទៃទេ?" មិនចាំបាច់ទេ។ អ្នកអាចស្រែក និងនិយាយភាសាដទៃ ទាំងពីរ ហើយនៅតែរស់នៅដូចជា—ដូចជាសាសន៍ដទៃ ហើយនៅតែមានតណ្ហាចំពោះមនុស្សស្រី។ អ្នកនៅតែអាចជក់បារី និងផឹកស្រា និងអ្វីៗផ្សេងទៀត។ ខ្ញុំបានឃើញមនុស្សនិយាយដោយភាសាដទៃ ហើយចេញទៅខាងក្រៅដើម្បីទាញការប្រព្រឹត្តដ៏អាក្រក់បំផុត ដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់ឃើញ។ ខ្ញុំ

ឃើញគេស្រែក យំស្រក់ទឹកភ្នែក ហើយនឹងលួចរបស់ដែលអ្នកកាន់។ ខ្ញុំឃើញពួកគេដើរចេញ ហើយក្មេងស្រីៗទាំងអស់ដើរតាមផ្លូវបត់។ អូ-ហូ។ នោះជាសញ្ញាល្អមួយដែលអ្នកមិនទាន់មានវា។ ត្រូវហើយ។

221 ប៉ុន្តែ បងប្អូនអើយ នៅពេលដែលអ្នកបានឆ្លងផុតពី សេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត អ្វីៗទាំងអស់នោះបានក្លាយទៅជាស្លាប់ ហើយអ្នកជាមនុស្សថ្មីក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។ បើឃើញអ្វីខុស អ្នកអធិស្ឋានសម្រាប់វា "សូមព្រះជាម្ចាស់មេត្តាករុណា។" ហើយប្រសិនបើអ្នកឃើញបញ្ហា ជំនួសឱ្យការទៅលេងសើចហើយព្យាយាមធ្វើឱ្យវាកាន់តែអាក្រក់ អ្នកនឹងព្យាយាមទៅរកមនុស្សនោះហើយតម្រង់វាឡើង ហើយស្ងាត់ៗវាបានត្រឹមត្រូវភ្លាម។ នោះគឺជាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះនៅក្នុងអ្នក។

222 ប្រសិនបើអ្នកធ្វើខុស? អ្នកជាកម្មវត្ថុរបស់ពួកគេ។ បើអ្នកមានកំហុស អ្នកនឹងកែវាឲ្យបានឆាប់។ "កុំអោយព្រះអាទិត្យលិចទៅទាំងកំហឹងរបស់អ្នកនៅឡើយ។" នោះហើយជារបៀបដែលអ្នកដឹងថាអ្នកបានឆ្លងពីសេចក្តីស្លាប់ទៅឯជីវិត អ្នកមានសេចក្តីស្រឡាញ់ សុខសាន្ត សេចក្តីអំណរ ទ្រាំទ្រ សេចក្តីល្អ សប្បុរស ការអត់ធ្មត់។ យើងមានសង្ឃគង់នៅជាន់ខ្ពស់នៅស្ថានសួគ៌ ត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីធ្វើការអង្វរលើការសារភាពរបស់យើង។ តើវាគឺជាអ្វី? វាជាពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានយាងត្រឡប់ទៅឡូហ្គោស ជាបង្គោលភ្លើងដែលដឹកនាំកូនចៅអ៊ីស្រាអែលតាំងទីលំនៅនៅក្នុងវត្តមានរបស់ពួកគេដ៏អស្ចារ្យ ប្រភពទឹក ឥន្ធធនូនៃពន្លឺដែលចេញមក វិញ្ញាណដ៏ល្អឥតខ្ចោះទាំងប្រាំពីរ ដែលជាវិញ្ញាណដ៏ល្អឥតខ្ចោះនៃសេចក្តីស្រឡាញ់។

223 ឥឡូវនេះសូមមើល។ ទីមួយគឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់*ដ៏ល្អឥតខ្ចោះ* នោះគឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ បរិសុទ្ធនិងលាយឡំ។ បន្ទាប់ ចូលមកក្នុងនោះ គឺក្តីស្រលាញ់ ភីឡេអូ នោះហើយជាសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលអ្នកមានចំពោះប្រពន្ធនិងកូនរបស់អ្នក។ តំណក់បន្ទាប់ពីនោះ គឺ ក្តីស្រលាញ់*បែបតណ្ហា*។ បន្ទាប់មកគឺសេចក្តីស្រឡាញ់ដែល*មិនបរិសុទ្ធ*។ ហើយបន្តទៅមុខទៀតរហូតទាល់តែ*សៅហ្មង* គ្រាន់តែបន្តធ្វើខុសឆ្គង ពុករលួយ។

224 ហើយអ្វីៗដែលមានការចាប់ផ្តើម មានការបញ្ចប់។ ហើយអ្វីៗទាំងអស់នឹងត្រូវយកទៅភ្លាមៗ ហើយគ្មានការចងចាំអ្វីទាំងអស់ ហើយត្រលប់មកភាពល្អ

ឥតខ្ចោះវិញ នៅថ្ងៃណាមួយ។ ហើយវិធីតែមួយគត់...អ្នកមិនអាចឈប់នៅទីនេះពាក់កណ្តាលផ្លូវ ហើយក្រោកឡើងនៅ*ទីនេះ*។ អ្នកត្រូវតែមានគ្រប់ផ្លូវ ក្នុងការជឿទុកចិត្ត សម្រាកទាំងស្រុងក្នុងសេចក្តីសង្គ្រោះដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទប្រទានដល់អ្នក ដោយសេចក្តីជំនឿ។

225 មានវិញ្ញាណនៃភាពស្មោះត្រង់ដែលមកពីព្រះ។ នោះជាប្រភពទឹក ជាប្រភពនៃព្រះ។ នោះជាភាពស្មោះត្រង់។ បន្ទាប់មកគឺមនុស្សនឹងត្រូវធ្វើ "ទង្វើល្អ" សម្រាប់អ្នកជិតខាងរបស់គាត់។ អ្នកក្បែរគឺបុរស "អ្នកត្រូវតែមើលគាត់។" អ្នកក្បែរនោះគឺបុរស "គឺជាចោរ។" អ្នកនៅក្បែរ "គឺជាឃាតករ" នៅឱ្យស្ងៀម។ ឃើញថាវាក្លែងបន្លំយ៉ាងម៉េចទេ? ប៉ុន្តែរឿងទាំងអស់នោះនិយាយអំពីការពិត។

226 នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំនិយាយ។ រាល់ពេលដែលអ្នកឃើញមនុស្សម្នាក់នោះ...ឃើញគូស្នេហ៍តូចមួយដើរតាមផ្លូវ សំណព្វចិត្តអើយ ប្រហែលជាពួកគេមានអាយុប៉ែតសិបឆ្នាំ។ វាគ្រាន់តែនិយាយនៅស្ថានសួគ៌ថាមានគូស្នេហ៍វ័យក្មេងដែលតំណាងឱ្យពួកគេ នៅស្ថានសួគ៌។ "ប្រសិនបើរោងឧបោសថនៅលើផែនដីនេះរលាយ យើងមានមួយទៀតនៅទីនោះ។"

227 បើឃើញបុរសបោកប្រាស់ លួច ភូតភរ សូមចាំថា ផ្នែករបស់គាត់កំពុងរង់ចាំនៅក្នុងនរក សម្រាប់គាត់ កន្លែងរបស់គាត់ជាកន្លែងដែលគាត់នឹងត្រូវធ្វើទារុណកម្មក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះនិងពួកទេវតាបរិសុទ្ធ ដោយភ្លើងនិងស្ពាន់ធ័រ។ គាត់នឹងត្រូវរងទុក្ខនៅទីនោះ។ មិនមែនជារៀងរហូតទេ គាត់មិនអាចរងទុក្ខជារៀងរហូត មិនមានន័យថាជារៀងរហូត គ្រប់ពេលវេលា។ ភាពអស់កល្បជានិច្ច ភាពអស់កល្បជានិច្ច...មិនមានការចាប់ផ្តើមឬចុងបញ្ចប់ទេ។ ប៉ុន្តែ*ជារៀងរហូត* "ចន្លោះពេលមួយ។" ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "ជារៀងរហូតនិង" ការភ្ជាប់ "ជារៀងរហូត។" យ៉ូណាសបាននិយាយថាគាត់នៅក្នុងពោះត្រីបាឡែន "ជារៀងរហូត។" គឺជាចន្លោះនៃពេលវេលា។

228 ប៉ុន្តែ មើលចុះ មានជីវិតអស់កល្បតែមួយប៉ុណ្ណោះ ហើយនោះជាព្រះ។ ហើយប្រសិនបើអ្នកនឹងត្រូវរងទុក្ខជារៀងរហូត ហើយមិនអាចស្លាប់បាន នោះអ្នកមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ អ្នកមិនអាចរងទុក្ខជារៀងរហូតបានទេ...អ្នកអាចនឹងត្រូវរងទុក្ខរាប់រយលានឆ្នាំ នៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះជាម្ចាស់និងទេវតាដ៏វិសុទ្ធ ដោយភ្លើងនិងស្ពាន់ធ័រ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាវាត្រូវបានកំណត់រយៈពេលប៉ុន្មានទេ។ ប៉ុន្តែទីបំផុត

វាត្រូវបញ្ចប់ដោយសារវាមានការចាប់ផ្ដើម។ ហើយព្រះតែមួយអង្គមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ "អ្នកណាដែលស្ដាប់ពាក្យខ្ញុំ ហើយជឿលើព្រះអង្គដែលចាត់ខ្ញុំមក" មិនមានជីវិត*ជារៀងរហូត* "គាត់គឺមានជីវិតអស់កល្ប។" ជីវិតដែលចាប់ផ្ដើមមិនមែនគ្មានអ្វីនៅ*ទីនេះ*ទេ។ ប៉ុន្ដែគ្រប់ផ្លូវឡើងនៅទីនោះ ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច *ស៊ូ* ជីវិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ព្រះបានចុះមកហើយរស់នៅក្នុងមនុស្ស ហើយទ្រង់គឺជាអស់កល្បជាមួយនឹងព្រះ ហើយមិនអាចស្លាប់បានឡើយ។ នោះហើយជាអ្វីដែលព្រះបន្ទូលបាននិយាយ។

229 គ្រាន់តែគិតពីវាទៅ។ តើមានជីវិតអស់កល្បពីរទេ? អ្នកមិនអាចឆ្លើយបានទេមែនទេ? មានជីវិតអស់កល្បតែមួយ ហើយនោះជាជីវិតរបស់ព្រះ។ ជីវិតបែបនេះមិនថាជាអ្វីក៏ដោយ វាមានទីបញ្ចប់ដែរ។ ហើយអ្វីដែលមានការចាប់ផ្ដើមគឺមានការបញ្ចប់។ ប៉ុន្ដែអ្វីដែលមិនមានការចាប់ផ្ដើមគឺគ្មានទីបញ្ចប់។ ហើយព្រះបានមានបន្ទូលថា ទ្រង់នឹងប្រទានជីវិតដ៏អស់កល្បដល់យើង ដោយមិនមានការចាប់ផ្ដើមឡើយ យើងគ្រាន់តែត្រូវបានបង្កើតជាផ្នែកមួយនៃទ្រង់។ ហើយតាមពិតជីវិតដែលមាននៅក្នុងខ្លួនយើង មិនត្រូវបាននាំមកទីនេះដោយធម្មជាតិរបស់មនុស្សទេ។ ធម្មជាតិផ្ដល់ឱ្យយើងនូវវិញ្ញាណមួយ ប៉ុន្ដែវិញ្ញាណនោះបានស្លាប់ ហើយយើងបានទទួលព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ។ សូមថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ!

230 តើព្រះជាមនុស្សឬ? ពិតប្រាកដ។ "ចូរយើងបង្កើតមនុស្សតាមរូបភាពរបស់យើងផ្ទាល់។" តើព្រះជាអ្វី? តេអូផានី ជារាងកាយមួយ។ ហើយធ្វើឱ្យមានមនុស្សដូច្នេះហើយដាក់លើសួនច្បារ ប៉ុន្ដែគ្មានមនុស្សណាម្នាក់ទៅភ្ជួរដី តាមអារម្មណ៍ឡើយ។ បន្ទាប់មក ទ្រង់បានបង្កើតមនុស្សចេញពីធូលីដី ក្នុងជីវិតសត្វ ហើយបុរសនោះបានភ្ជួរដី។ ហើយបុរសនោះបានធ្លាក់ចុះ ដោយការរំលង។ ពិតណាស់។ ហើយព្រះជាម្ចាស់ដែលជា តេអូផានីបានយាងចុះមក ហើយបានក្លាយជាសាច់ឈាម ហើយស្នាក់នៅក្នុងចំណោមពួកយើង ដើម្បីលោះមនុស្សនោះ។

231 ដូច្នេះវាគ្មានអ្វីដែលអ្នកអាចធ្វើបានទេ។ អ្នកគឺជាមនុស្សមានបាប តាំងពីដំបូង។ អ្នកមានទម្រង់រូបរាងជាអំពើទុច្ចរិត។ អ្នកកើតមកក្នុងអំពើបាប ចូរមកពិភពលោកដែលនិយាយកុហក។ អ្នកកើតមកក្នុងលោកនេះដោយចំណង់ផ្លូវភេទរបស់ឪពុកម្ដាយ។ ហើយអ្នកត្រូវជាប់ទៅនរកដូចដែលអ្នកអាចទទួលបាន ខ្ញុំមិន

ខូល់ពីអ្វីដែលអ្នកធ្វើនោះទេ។ អ្នកប្រហែលជាមិនដែលកុហក លួច រក្សាគ្រប់បទបញ្ញត្តិ និងអ្វីៗផ្សេងទៀត ហើយអ្នកនឹងទៅនរក ដូចជាម៉ាទីនទៅកាន់ប្រអប់របស់វា។ ប៉ុន្តែផ្លូវតែមួយគត់ដែលអ្នកអាចរស់ឡើងវិញបាន គឺការទទួលយកព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលជាជីវិតអស់កល្បរបស់ព្រះ។

232 តើអ្វីបានធ្វើឱ្យអ្នកក្លាយជាអញ្ចឹង? នៅដើមដំបូង នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមកលើផែនដី គ្មានអ្វីក្រៅពីការផ្ទុះភ្នំភ្លើងនោះទេ។ ផ្កាអ៊ីស្ទើតូចមួយបានលេចចេញមក។ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា "នោះមើលទៅស្អាតណាស់។ គ្រាន់តែបន្តចិញ្ចឹម។" ផ្ការីកឡើង។ ស្មៅដុះឡើង។ ដើមឈើដុះឡើង។ បក្សីបានហោះចេញពីធូលីដី។ សត្វពាហៈនះចេញមក។ បុរសម្នាក់ក្រោកឡើងមក។

233 ឥឡូវនេះ តើវាធ្វើបានដោយរបៀបណា? ដោយការបង្គាត់នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នាំយកសម្ភារៈទាំងនេះរួមគ្នា ប៉ូតាស្យូម កាល់ស្យូម ធ្វើឱ្យមានផ្កា ធ្វើឱ្យមានសត្វ បង្កើតអ្នក។

234 ហើយឥឡូវនេះ អ្នកមានជម្រើសដោយសេរី។ ព្រះទ្រង់ត្រឡប់មកអ្នកវិញ ហើយមានបន្ទូលថា "ឮសំឡេងខ្ញុំទេ? កុំតាំងចិត្តរឹងដូចថ្ងៃបះបោរ។" នៅទីនេះទ្រង់យាងចុះមក អធិប្បាយព្រះបន្ទូល។

"ដំណឹងល្អដែលបានអធិប្បាយទៅកាន់ពួកគេគឺមិនមែន...មិនមានជំនឿលើវា ដូច្នេះវាមិនបានធ្វើអ្វីល្អដល់ពួកគេទេ។" ពួកគេបានឮវា ប៉ុន្តែពួកគេមិនជឿវាទេ។

235 ព្រះយាងចុះមក។ ទ្រង់បង្ហាញជាបង្គោលភ្លើង។ បង្ហាញដោយហោរារបស់ទ្រង់ ទីសំគាល់ និងការអស្ចារ្យ ទ្រង់គង់នៅជាមួយគាត់។ ពួកគេមិនជឿវាទេ។ អូពួកគេចូលចិត្តមើលការអស្ចារ្យ។ ពួកគេចូលចិត្តស្តាប់ហោរា។ ប៉ុន្តែបើឱ្យគេជឿ គេមិនជឿមិនបានទេ។ ជីវិតរបស់ពួកគេបង្ហាញថាពួកគេមិនបានជឿ។

236 "ឥឡូវនេះ" ទ្រង់មានបន្ទូលថា "កុំឱ្យធ្លាក់ចុះតាមគំរូដូចគ្នានៃការមិនជឿនោះ។" ដ្បិតនៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ ដល់ក្រុមជំនុំសាសន៍ដទៃ ព្រះជាម្ចាស់បានលេចមកម្តងទៀត ទីសម្គាល់ដូចគ្នា ភាពឆ្លើងឆ្លល់ដូចគ្នា បង្គោលភ្លើងដូចគ្នា ការបើកសម្តែង បង្ហាញឱ្យឃើញ។ ចូរយើងកុំធ្វើចិត្តរឹងរូស ហើយធ្លាក់ក្នុងការល្បួងនោះត្រឡប់មកវិញ ដោយការមិនជឿ ដ្បិតយើងនឹងរលួយនៅលើផែនដីហើយវានឹងបែបនេះទាំងអស់។

237 ហើយនៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគោះបេះដូងរបស់អ្នក [បងប្រុស ប្រាណហាំគោះនៅលើវេទិកា—អេដ។] "ជាយូរក្រោយមក បើឯងរាល់គ្នាឮសំឡេងទ្រង់នោះកុំឲ្យតាំងចិត្តរឹងរូសឡើយ។" និយាយថា "កូនរបស់អញអើយ នេះជាសេចក្ដីពិត។" កុំមើលលើអ្នកនាំសារ។ សូមស្ដាប់អំពីសារ។ ជឿវា។ "កុំធ្វើចិត្តរឹងរូស ដូចនៅថ្ងៃដែលបះបោរឡើយ។"

238 នៅពេលដែលគាត់ឮសំឡេងរបស់ទ្រង់ "កុំតាំងចិត្តរឹង។" បន្ទាប់មកអ្នកនិយាយថា "បាទ ព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំជឿ។" បន្ទាប់មកអ្នកចូលទៅក្នុងជីវិត ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមកក្នុងអ្នក។ វិញ្ញាណចាស់របស់អ្នកស្លាប់ទៅហើយ ដែលធ្វើឱ្យអ្នកមានតណ្ហា និងសេចក្ដីស្អប់ សេចក្ដីព្យាបាទ និងសេចក្ដីប្រចណ្ឌ ហើយ—ហើយការស្អប់ខ្ពើមនិងអ្វីៗទាំងអស់នោះ ស្លាប់បាត់ទៅ។ ហើយអ្នកក្លាយជាពោរពេញដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់ សេចក្ដីអំណរ សុខសាន្ត ការសម្រាក។ មិនថាខ្យល់បក់យ៉ាងណា ក៏មិនអីដែរ។

យុថ្ការបស់ខ្ញុំកាន់នៅក្នុងវាំងនន។
ឆ្លងកាត់គ្រប់ព្យុះដ៏ខ្លាំងនិងព្យុះសង្ឃរា
យុថ្ការបស់ខ្ញុំកាន់នៅក្នុងវាំងនន។

ដ្បិតព្រះគ្រីស្ទ ជាថ្មដ៏រឹងមាំ ខ្ញុំឈរ។
ដីផ្សេងទៀតទាំងអស់គឺជាខ្សាច់។

239 ហ្នឹងហើយ។ អែតឌី ភើរ៉ូនេត ដូចដែលគាត់បានសរសេរបទចម្រៀងដ៏ល្បីល្បាញនោះ។ ដីផ្សេងទៀតនោះ និកាយទាំងអស់ គោលទ្ធិទាំងអស់ ការបង្រៀនទាំងអស់ រលត់ទៅ។ ព្រះគ្រីស្ទ!

អ្នកនិយាយថា "មែនហើយ ខ្ញុំស្គាល់ព្រះគម្ពីរ។" អ្នកមិនមានជីវិតដោយការស្គាល់ព្រះគម្ពីរទេ។

"ខ្ញុំស្គាល់ការបង្រៀនរបស់ខ្ញុំ។" អ្នកមិនមានជីវិតដោយការដឹងពីការបង្រៀនរបស់អ្នកទេ។

"មែនហើយ ខ្ញុំជាគ្រីស្ទាន។" អ្នកមិនមានជីវិតដោយការប្រកាសថាជាគ្រីស្ទានទេ។

240 អ្នកមានជីវិតដោយការស្គាល់ទ្រង់។ ស្គាល់ទ្រង់ អ្នកមានជីវិត។ "បន្ទាប់មក អ្នកចូលទៅក្នុងការសម្រាករបស់ទ្រង់។ អ្នកឈប់ធ្វើការរបស់អ្នក ដូចជាព្រះបានឈប់ធ្វើការទ្រង់។" អ្នកត្រូវបានបង្កើតឡើងជាកូនរបស់ព្រះ ជាផ្នែករបស់ព្រះ។ ហើយប្រសិនបើនោះ—ប្រសិនបើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនោះសណ្ឋិតលើអ្នក ហើយអ្នកបានតបវិញថា "បាទព្រះអម្ចាស់" ឬខុស។

241 ខុស "ចូរមកឯខ្ញុំ អស់អ្នកដែលនឿយព្រួយ ហើយផ្ទុកធ្ងន់អើយ។ ខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវការសម្រាក។"

242 ហើយអ្នកនិយាយថា "អេ ខ្ញុំនៅក្មេង។ ខ្ញុំបានទទួល...អូ គ្រូគង្វាលរបស់ខ្ញុំមិន...អ្វីដែលខ្ញុំត្រូវធ្វើគឺ..." ឃើញទេ? អ្នកនឹងមិនដែលរកឃើញវាទេ។

243 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកនិយាយថា "បាទ ព្រះអម្ចាស់អើយ! ខ្ញុំឮសំឡេងរបស់ទ្រង់។ ខ្ញុំមិនរឹងរូសទេ។ ទូលបង្គំមិនខ្វល់ទេ ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ ហើយទូលបង្គំជឿលើព្រះអង្គ។ ទទួលខ្ញុំ ព្រះយេស៊ូវអើយ 'ទូលបង្គំ ឥតមានការអង្វរណាមួយឡើយ ប៉ុន្តែឈាមរបស់ទ្រង់ បានបង្ហូរសម្រាប់ខ្ញុំ។ ហើយនៅទីនោះខ្ញុំនឹងសន្យា "ខ្ញុំនឹងជឿ។" កូនចៀមនៃព្រះ ខ្ញុំមក។'" សូមដាក់ដៃលើព្រះសិរសារបស់ទ្រង់ ពោលថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំជាមនុស្សមានបាប ហើយទ្រង់បានត្រាស់ហៅខ្ញុំ។"

244 "អស់អ្នកដែលព្រះបិតាបានប្រទានមកខ្ញុំនឹងមកឯខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងប្រោសគាត់ឲ្យរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់។"

245 "មែនហើយ ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំមក។ ទូលបង្គំមិនរឹងរូសដូចគេញុះញង់ទេ ទូលបង្គំពិតជាជឿ។"

246 អញ្ចឹងតើទ្រង់ធ្វើអ្វី? ទ្រង់ផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវជីវិតរបស់ទ្រង់ *ស៊ូ* ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ហើយប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់អាចលើកយើងពីធូលីដី ដែលជាកន្លែងដែលយើងបានចេញមក... តើយើងមកពីធូលីដីមែនទេ? អ្វីទាំងអស់ដែលអ្នកឃើញគឺមកពីធូលីដី។ ហើយប្រសិនបើព្រះអាចធ្វើឱ្យខ្ញុំដូចអ្វីដែលខ្ញុំសព្វថ្ងៃនេះមាន ដោយមិនមានជម្រើសណាមួយ ដោយសារតែបំណងប្រាថ្នារបស់ទ្រង់គឺដើម្បីធ្វើឱ្យខ្ញុំ និងផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវឱកាសដើម្បីប្រឈមមុខនឹងកាល់វ៉ារីនិងធ្វើការសម្រេចចិត្តរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តហើយជឿលើទ្រង់។ តើទ្រង់នឹងលើកខ្ញុំឡើងអំបាលម៉ានទៀត! ប្រសិនបើទ្រង់បានធ្វើឱ្យខ្ញុំជាខ្ញុំ ដោយគ្មានជម្រើស នោះខ្ញុំបានជ្រើសរើស

ហើយយកទ្រង់ចូល។ នៅពេលដែលទ្រង់ដាក់ព្រះហស្តដោយអង្គទ្រង់ ហើយស្បថដោយអង្គទ្រង់ថាទ្រង់នឹងលើកខ្ញុំឡើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។ ខ្ញុំនឹងធានា។

247 ខ្ញុំបានសម្រាក មិនមែនដោយសារខ្ញុំថ្វាយបង្គំថ្ងៃអាទិត្យទេ មិនមែនដោយសារខ្ញុំថ្វាយបង្គំនៅថ្ងៃសប្ប័ទនោះទេ។ នោះមិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយវាទេ។ ខ្ញុំថ្វាយបង្គំដោយសារខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងភាពសុខសាន្តនិងការសម្រាករបស់ទ្រង់ៈ ក្តីសុខសាន្ត ការសម្រាក សេចក្តីស្រឡាញ់ សេចក្តីអំណរ។ អនុញ្ញាតឱ្យខ្យល់ព្យុះបោក យុថ្ការបស់ខ្ញុំកាន់ជាប់។

248 តើអ្នកទទួលបានបទពិសោធនោះទេ យប់នេះ មិត្តរបស់ខ្ញុំដែលកំពុងនៅទីនេះក្នុងត្រសាលដ៏ក្តៅនេះ? អ្នកមិនបានមកស្តាប់ខ្ញុំទេ។ អត់ទេ។ អ្នកមកស្តាប់ព្រះបន្ទូល។ សូមស្តាប់ មិត្តរបស់ខ្ញុំអើយ។

249 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកមិនទាន់បានការសម្រាកនោះ អ្នកអាចស្វែងរកវាឥឡូវនេះ។ អ្នកមិនចាំបាច់ឡើងមកទីនេះនៅអាសនៈទេ។ អង្គុយកន្លែងដែលអ្នកនៅ។ ចូរស្មោះត្រង់ ហើយនិយាយថា "ព្រះគ្រីស្ទគ្រាន់តែនិយាយទៅកាន់ចិត្តរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំដឹងថាវាក្តៅ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែស្រក់ បែកញើស។ ខ្ញុំអាក្រក់។ ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់ ពិតណាស់ ខ្ញុំអាចនឹងបែកញើសដោយការឈឺចាប់ ច្រើនជាងនេះនៅមុនពេលព្រឹក។"

ហើយគ្រូពេទ្យប្រហែលជាគ្រវីក្បាល និយាយថា "វាជាការគាំងបេះដូង។ គាត់ទៅផុតហើយ។" បន្ទាប់មកមានអ្វីទៀត?

250 ចុះយ៉ាងណាវិញ? នៅពេលដែលសៀវភៅដ៏អស្ចារ្យត្រូវបានបើក តើមានអ្វីកើតឡើង? អ្នកបានឮបទចម្រៀងនោះ *តើមានអ្វីបន្ទាប់មក?* "ពេលដែលម្នាក់បដិសេធរាជ្យសារនោះ នឹងត្រូវសួរឱ្យផ្តល់ហេតុផល ម៉េចអញ្ចឹង?" ម៉េចអញ្ចឹង? គិតឥឡូវនេះ ឲ្យស៊ីជម្រៅ។

251 ពេលយើងឱនក្បាល ចូរគិតពីវាចុះ។

ពេលដែលនរណាបដិសេធសារនេះយប់នេះ
ទៅសួររកហេតុផល ម៉េចអញ្ចឹង?

ម៉េចអញ្ចឹង? ម៉េចអញ្ចឹង?
នៅពេលដែលសៀវភៅដ៏អស្ចារ្យត្រូវបានបើក តើមានអ្វីកើតឡើង?
ពេលដែលម្នាក់បដិសេធសារនេះយប់នេះ
អ្នកនឹងត្រូវបានគេសួរឱ្យផ្ដល់ហេតុផលថា ម៉េចអញ្ចឹង?

252 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ អ្វីៗទាំងអស់នៅក្នុងដៃទ្រង់ឥឡូវនេះ។ នេះគឺជាថ្ងៃសប្ប័ទពិតប្រាកដដែលដាក់នៅចំពោះមុខប្រជាជន។ នេះគឺជាទេវតារបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំចុងក្រោយនេះ បានលេចឡើងជុំវិញពិភពលោក។ អ្នករិះគន់ និងអ្វីៗផ្សេងទៀតដែលមាន ព្យាយាមថ្កោលទោសវា។ ប៉ុន្តែ រាល់ពេល ទ្រង់បង្ហាញអង្គទ្រង់ថាជាព្រះ។

253 ពិភពវិទ្យាសាស្ត្រ ពិភពក្រុមជំនុំ ពួកគេជាមនុស្សខ្វាក់ ព្រះអម្ចាស់អើយ? ប្រហែលជាមានម្នាក់នៅទីនេះ យប់នេះចង់ទទួលការមើលឃើញរបស់គេ ដើរទៅមុខ ហើយកុំល្បួងព្រះជាម្ចាស់ ដូចនៅថ្ងៃដែលបះបោរ។ កុំព្យាយាមល្បួងទ្រង់ដោយធ្វើល្អនៅថ្ងៃអាទិត្យ ឬរក្សាថ្ងៃជាក់លាក់ណាមួយ ឬចំពោះគោលលទ្ធិជាក់លាក់មួយ ឬជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រុមជំនុំជាក់លាក់មួយ។ ប៉ុន្តែចង់ចេញមកកាត់ស្បែកចិត្ត ហើយទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ហើយពួកគេចង់បានទ្រង់។ ដោយសារសេចក្តីជំនឿឥឡូវនេះ ពួកគេកំពុងព្យាយាមទទួលយកទ្រង់ចូលក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ។ ពួកគេកំពុងព្យាយាមស្វែងរកព្រះគុណជាមួយទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់អើយ។

254 អូ ពួកគេប្រហែលជាបាននិយាយជាភាសាដទៃ។ ពួកគេប្រហែលជាបានស្រែក។ គេនៅតែមានចិត្តរឹងចាស់ដដែល។ ពួកគេនៅតែមានអំពើអាក្រក់ចាស់ដដែល។ គេនៅតែនិយាយលេងសើច ហើយធ្វើអ្វីដែលគេមិនគួរធ្វើ។ គេមិនចង់បាននោះទេ ព្រ ះអម្ចាស់។ តើមានអ្វីកើតឡើង នៅពេលដែលសៀវភៅដ៏អស្ចារ្យនោះត្រូវបានបើក នោះបាននិយាយថា "ការនេះនឹងមិនចូលក្នុងព្រះរាជ្យទ្រង់ទេ។"? "ដូច្នេះ ចូរអ្នករាល់គ្នាបានគ្រប់លក្ខណ៍ ដូចជាព្រះវរបិតារបស់អ្នកនៅស្ថានសួគ៌ទ្រង់គ្រប់លក្ខណ៍ដែរ។" អ្វីដែលអាក្រក់នឹងមិនចូលទៅក្នុងបានទេ។ តើពួកគេជឿជាក់ទាំងស្រុងនៅយប់នេះ ក្នុងការឆ្កាងឬទេ? បើមិនដូច្នោះទេ ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមឲ្យពួកគេមានភាពកល្បជានិច្ច "បាទ" ឥឡូវនេះ។

255 និយាយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយទូលបង្គំ...គ្មានអារម្មណ៍អ្វីទេ ប៉ុន្តែទូលបង្គំគ្រាន់តែមានអារម្មណ៍ថាមានអ្វីមួយចុះក្នុងចិត្ត ថាមានអ្វីមួយកំពុងប្រាប់ទូលបង្គំ 'ទូលបង្គំអាចធ្វើវាបានដោយព្រះគុណទ្រង់។' ហើយពេលនេះ ទូលបង្គំទទួលទ្រង់ជាព្រះសង្គ្រោះរបស់ទូលបង្គំ។ ទូលបង្គំ—ទូលបង្គំបដិសេធអ្វីៗទាំងអស់នៃលោកិយ ហើយទូលបង្គំចង់ចូលទីសម្រាករបស់ទ្រង់។ ហើយទូលបង្គំជឿថាទូលបង្គំកំពុងធ្វើវាឥឡូវនេះ។ ទូលបង្គំជឿថាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធកំពុងនាំទូលបង្គំទៅកន្លែងនោះ។"

256 ខណៈពេលដែលក្បាលទាំងអស់បានអោនចុះ។ តើមានអ្នកណាយល់អារម្មណ៍បែបនេះទេ? លើកដៃអ្នកឡើង "ឥឡូវនេះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធកំពុងនាំខ្ញុំទៅកន្លែងមួយដែលខ្ញុំនឹងមិនប៉ះពាលទៀតទេ។" ព្រះប្រទានពរអ្នក។ "ខ្ញុំនឹងមិនធ្វើរឿងនោះទេ។ កំហឹងរបស់ខ្ញុំបាត់ទៅហើយ។ ខ្ញុំអាចរស់នៅដោយសុខសាន្តនិងភាពរីករាយ និងការអត់ធន់ចាប់ពីពេលនេះទៅ។ ខ្ញុំជឿថាព្រះកំពុងមានបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំនៅពេលនេះ ដែលខ្ញុំអាចធ្វើបានចាប់ពីម៉ោងនេះតទៅ ដោយព្រះគុណរបស់ទ្រង់។" តើអ្នកនឹងលើកដៃរបស់អ្នកឡើងទេ? ព្រះប្រទានពរអ្នក។ ព្រះប្រទានពរដល់នារីវ័យក្មេង។ នរណាម្នាក់ផ្សេងទៀត? "ឥឡូវនេះខ្ញុំជឿ។"

257 កុំល្បួងទ្រង់ ដូចនៅថ្ងៃបះបោរ។ កុំគិតថាព្រោះយើងទៅព្រះវិហារនៅថ្ងៃអាទិត្យ ឬរក្សាថ្ងៃសប្ប័ទ។ ប៉ុលបាននិយាយថា "អ្នកដែលរក្សាថ្ងៃឬខែ ឬដូចនេះជាដើម ខ្ញុំខ្លាចអ្នកហើយ។ ច្បាប់មានស្រមោលនៃការល្អនឹងមកដល់ ហើយមិនមែនជារូបភាពនៃវត្ថុនោះទេ មិនអាចធ្វើឱ្យអ្នកថ្វាយបង្គំបានល្អឥតខ្ចោះបានទេ។" ប៉ុន្តែ ព្រះគ្រីស្ទធ្វើឲ្យអ្នកបានគ្រប់លក្ខណ៍ គ្រប់លក្ខណ៍នៅចំពោះព្រះនេត្ររបស់ព្រះ។ ទ្រង់ដកអំពើបាបរបស់អ្នកចេញ ទទួលយកការថ្កោលទោសពីអ្នក ផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវសេចក្ដីស្រឡាញ់ និងសេចក្ដីអំណររបស់ទ្រង់។

258 តើអ្នកចង់ចូលទីសម្រាកឥឡូវនេះទេ? អ្នកផ្សេងលើកដៃនិយាយថា "ខ្ញុំបានធ្វើវាហើយ។" ព្រះប្រទានពរអ្នក ស្ត្រីវ័យក្មេង នៅទីនេះនៅខាងឆ្វេងដៃរបស់ខ្ញុំ។ សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរដល់បុរសដែលឈរនៅខាងស្ដាំខ្ញុំ។ ចូលទៅក្នុងទីសម្រាករបស់ទ្រង់ សូមគិតអំពីវាឥឡូវនេះ។

259 អធិស្ឋាន "ព្រះអម្ចាស់អើយ ដូចជាទូលបង្គំ មិនមានការអង្វរអ្វីឡើយ។ ទូលបង្គំមិនល្អទេ។ គ្មានអ្វីដែលទូលបង្គំអាចថ្វាយទ្រង់បានឡើយ គឺគ្រាន់តែជា

ជីវិតដែលចាស់ ទ្រុឌទ្រោម របស់ទូលបង្គំប៉ុណ្ណោះ។ តើទ្រង់នឹងទទួលទូលបង្គំទេ? សម្អាតឬទេ? ធូរស្បើយឬទេ? ព្រោះទូលបង្គំសន្យាថានឹងជឿ។ កូនចៀមនៃព្រះអើយ ទូលបង្គំមក។ ឥឡូវនេះ ទូលបង្គំមកដោយជឿថា ឥឡូវនេះទូលបង្គំបានឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិតហើយ។ ដោយសារតែនៅទីនេះនៅកន្លែងអង្គុយរបស់ទូលបង្គំ ទូលបង្គំបានទទួលយកទ្រង់ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ទូលបង្គំ ហើយទូលបង្គំមានអារម្មណ៍សុខសាន្តនៅក្នុងចិត្តទូលបង្គំ។"

260 ប្រាំនាក់បានលើកដៃឡើង។ ម្នាក់ទៀតដែលមានអារម្មណ៍បែបនោះ លើកដៃឡើង? ប្រសិនបើអ្នកមិនមែនជាគ្រិស្ទានទេ សូមទទួលយកទ្រង់ឥឡូវនេះ។

261 បើអ្នកប្រកាសថាជាគ្រិស្ទាន ហើយមិនបានប្រព្រឹត្តបែបនេះ នោះអ្នកនៅតែជាមនុស្សមានបាបដដែល មិនថាអ្នកមានជីវិតបែបណានោះទេ—អ្នកបានធ្វើរួចហើយ ឬរបៀបដែលអ្នកព្យាយាមធ្វើខ្លួនឯង។ អ្វីដែលអ្នកធ្វើមិនត្រូវបានទទួលយកទេ។ វាជាអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ។ ភាពសុចរិតរបស់អ្នកនឹងមិនត្រូវបានទទួលយកទេ។ បើអ្នកឈប់ជក់បារីដោយសារតែអ្នកនិយាយថា "មែនហើយ ខ្ញុំឈប់ជក់បារីប្រសើរជាងព្រោះខ្ញុំប្រកាសថាជាគ្រីស្ទាន" ព្រះមិនទទួលយកវាទេ។ បើអ្នកឈប់ស្រើបស្រាលនឹងមនុស្សស្រី ដោយព្រោះតែបង្ខំខ្លួនឯងឱ្យធ្វើវា នោះព្រះមិនទទួលទេ។ នោះជាអ្វីដែលអ្នកធ្វើ។ នោះជាការប្រព្រឹត្ត។ វាជាព្រះគុណដែលជួយសង្គ្រោះអ្នក។ តើព្រះបានយាងមករកអ្នក ហើយយករបស់ទាំងអស់ចេញពីអ្នកឬ? នោះជារឿងបន្ទាប់។

262 អ្នកនិយាយថា "ខ្ញុំបានចូលព្រះវិហារ ហើយដូច្នេះខ្ញុំត្រូវឈប់ពីរឿងទាំងនេះ។" ព្រះមិនបានទទួលយកនោះទេ គ្មានអ្វីដែលអ្នកអាចផ្តល់ជូននោះទេ។ ទ្រង់ទទួលយកតែអ្វីដែលព្រះគ្រីស្ទផ្តល់ឱ្យ។ ទ្រង់ផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយយកវាពីអ្នក។ តើអ្នកនឹងទទួលបានវាទេ?

...ចេញនៅលើខ្យល់ព្យុះ សមុទ្រព្រៃ
ចូរមក ដាក់ព្រលឹងអ្នកនៅទីជម្រកនៃការសម្រាក
ហើយនិយាយថា "អ្នកជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ។"
ខ្ញុំបានបោះយុថ្កាព្រលឹងរបស់ខ្ញុំ...

មិនអីទេ អ្នកអាចងើបក្បាលរបស់អ្នក។ រាជ្យសារឥឡូវនេះចប់ហើយ។ សូមថ្វាយបង្គំឥឡូវនេះ។

ខ្ញុំនឹងបើកបរទៅសមុទ្រព្រៃទៀតទេ
ខ្យល់ព្យុះអាចបោកបក់លើព្រៃជ្រៅ ខ្យល់ព្យុះ
នៅក្នុងព្រះយេស៊ូវ ខ្ញុំមានសុវត្ថិភាពជារៀងរហូត។

263 អ្នករាល់គ្នាឥឡូវនេះ នៅក្នុងការថ្វាយបង្គំ។

ខ្ញុំបានបោះយុថ្កាព្រលឹងខ្ញុំនៅក្នុងជម្រកនៃការសម្រាក (ថ្ងៃសប្ប័ទ)
ខ្ញុំនឹងមិនបើកបរទៅសមុទ្រព្រៃទៀតទេ
ខ្យល់ព្យុះអាចបោកបក់លើព្រៃជ្រៅ ខ្យល់ព្យុះ
នៅក្នុងព្រះយេស៊ូវ ខ្ញុំមានសុវត្ថិភាពជារៀងរហូត។
បំភ្លឺខ្ញុំ...

ដោះលែងខ្លួនអ្នក។ បិទភ្នែករបស់អ្នក។ មានអារម្មណ៍ថាមានវិញ្ញាណផ្អែមល្ហែម? នោះគឺជាការថ្វាយបង្គំ។ រាជ្យសារនោះចប់ហើយ។ នេះគឺជាការថ្វាយបង្គំ។

សូមឲ្យពន្លឺពីបង្គោលភ្លើងបំភ្លឺមកលើខ្ញុំ
ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ចូរចាំងមកលើ ទូលបង្គំផង
ឱសូមឲ្យពន្លឺពីបង្គោលភ្លើងបំភ្លឺមកលើខ្ញុំ។

264 តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលមានអារម្មណ៍ល្អ? លើកដៃអ្នកឡើង។ វិញ្ញាណដ៏ផ្អែមល្ហែម នោះហើយ។

ដូចព្រះយេស៊ូវ គ្រាន់តែចង់ធ្វើដូចព្រះយេស៊ូវ
លើផែនដីខ្ញុំចង់បានដូចជាទ្រង់។
ឆ្លងកាត់ដំណើរជីវិតពីផែនដីទៅកាន់សិរីរុងរឿង
ខ្ញុំសុំត្រឹមតែដូច...

គ្រាន់តែថ្វាយបង្គំ។

ហេព្រើរ ជំពូកបួន KHM57-0901E

(Hebrews, Chapter Four)

ផ្នែកសៀវភៅហេព្រើរ

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅល្ងាច ថ្ងៃអាទិត្យ ថ្ងៃទី 1 កញ្ញា 1957 នៅរោងឧបោសថប្រាណហាំ នៅ ជេហ្វឺសាន់វីល ឥណ្ឌាអាណា U.S.A។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែរអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធពីភាសារអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសារខ្មែរនេះ គឺត្រូវបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជាទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេលេចត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉យ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉យស៍ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG